

Sandra Feketija, pevska teta iz ozadja [Str. 22-23](#)

Do odškodnin zaradi zastrupitev [Str. 7](#)

Prenova Doma ob Savinji je pred vrati [Str. 6](#)

novi tednik 78 let

Tednik za Savinjsko regijo / št. 43 / Leto 78 / 26. oktober 2023 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Z letuške gmajne ne želijo

Predsednik vlade Robert Golob je z ministri v soboto obiskal Savinjsko dolino, kjer se je srečal z župani, s predstavniki gospodarstva, podjetniki in z drugimi nosilci razvoja v regiji. Obisk je začel v občini Braslovče, kjer si je pred srečanjem z županom Tomažem Žoharjem ogledal morebitna mesta za nadomestne gradnje v Rakovljah. Odločitev, da bodo prebivalce Letuša zaradi poplavne ogroženosti preselili, je dokončna, pravi župan Žohar. Stroka namreč ocenjuje, da je varnost prebivalcev iz naselja Letuš ogrožena. Kljub temu nekateri krajanje temu odločno nasprotujejo. [Str. 2-3](#)

Foto: Andraž Purg

Edinstvena gastronomska doživetja [Str. 8](#)

Na prste stopili »bakreni« zdražbi [Str. 14](#)

PRILOGA

Rebeka Dremelj
Zaveda se svoje minljivosti

Izobraževalni naravoslovni dokumentarni film VrH Julijcev

ZADETKI

»Pogodbe pri različnih letalskih družbah se lahko zelo razlikujejo. Pri nekaterih nimaš nobenega zavarovanja, še hlače in uniformo si moraš sam plačati. Preseliš se, kamor ti rečejo in se ne moreš vračati vsak teden domov.«
Maja Pukl, pilotka

»Grozljivi zvoki so odmevali naokoli, saj je deroča voda lomila in odnašala vse pred seboj. Na trenutke je pokalo tako močno, da sem mislil, da je odneslo hišo. Ne sprašujte me, kako sem se počutil, ker vam te stiske ne znam opisati z besedami.«
Ivan Metulj, poplavljenec iz Savine v občini Ljubno

»Mestna občina Velenje vsako leto približno 3,5 odstotka proračuna, to je malo več kot dva milijona evrov, namenja za izvajanje socialnih programov. Vanje je vključen tudi energijski toplotni dodatek.«
Peter Dermol, župan MO Velenje

»Slovenske glasbene šole so odlično sistemsko urejene, omogočajo pa tudi dovolj prostora za iskanje čim bolj optimalnih rešitev. Svet se spreminja vrtoglavo hitro. Učitelj se mora prilagajati učnim načrtom, enako tudi otrokom.«
Tatjana Šolman, ravnateljica Glasbene šole Rogaška Slatina

»Kot spremljevalni vokal moraš dati svoj ego na stran.«
Sandra Feketija, pevka in učiteljica angleščine in nemščine

Vlada na obisku v Savinjski dolini

Obljubili so, da bo odločala stroka

Predsednik vlade dr. Robert Golob je z ministri v soboto obiskal Savinjsko dolino, kjer se je srečal z župani, s predstavniki gospodarstva, podjetniki in z drugimi nosilci razvoja v regiji. Osrednji dogodek je bil popoldanski posvet v Domu II. slovenskega tabora Žalec, ki mu je sledila redna seja vlade v sosednji glasbeni šoli.

ŠPELA OŽIR

Ministri so razpravljali o izvrševanju ukrepov, predvidenih za prebivalstvo, ki so ga prizadele avgustovske poplave. Namen novele zakona je, da bi prizadeti občani v avgustovski ujmi čim prej prejeli predplačilo za sanacijo stanovanjskih objektov. (Foto: TT)

»Strokovnjaki bodo ocenili varnost zgradb. Ko bo znan seznam stavb, ki niso več varne za bivanje, bomo poskrbeli za nadomestitvene gradnje,« je poudaril premier.

Z letuške gmajne ne želijo

Predsednik vlade dr. Robert Golob je v soboto obisk začel v občini Braslovče, kjer si je pred srečanjem z županom Tomažem Žoharjem ogledal morebitna mesta za nadomestne gradnje v Rakovljah. Odločitev, da bodo prebivalce Letuša zaradi poplavne ogroženosti preselili, je dokončna, pravi župan Žohar. Stroka namreč ocenjuje, da je varnost prebivalcev iz naselja Letuš ogrožena. Kljub temu nekateri krajanje temu odločno nasprotujejo.

Predsednik vlade dr. Robert Golob je po pogovorih z županom in s predstavniki hidrološke stroke povedal, da v občini Braslovče ne bodo zgolj odpravljali posledic poplav, ampak bo zaradi obnove in

Predsednik vlade Robert Golob in državni sekretar Boštjan Šefc sta si v Rakovljah v občini Braslovče s tamkajšnjim županom Tomažem Žoharjem ogledala lokacijo za nadomestitvene gradnje. (Foto: Andraž Purg)

razvoja celotno okolje postalo bolj odporno na prihodnje nesreče, a tudi bolj privlačno za bivanje in življenje ljudi. »Slišali smo strokovnjake, ki so imeli v zadnjih mesecih nalogo, da preučijo stopnjo ogroženosti življenj in premoženja. To je kriterij, na podlagi katerega bomo odločali.«

Selili se bodo

Strokovnjaki menijo, da visoki zidovi na desnem in levem bregu Savinje v Letušu niso zadovoljliva rešitev. Tovrstno stališče zagovarja tudi župan **Tomaž Žohar**, ki je napovedal, da se po pogovorih s predstavniki hidrološke stroke

in predsednikom vlade letuški levi in desni breg selita. »Ni vprašanje, ali bo še prišla takšna ujma. Vprašanje je, kdaj bo prišla. Zato moramo na dolgoročne ukrepe gledati celostno. Ogromno je bilo očitkov, da z razlivnim območjem rešujemo Celje na svojih plečih. Celotna tamkajšnja infrastruktura, kot so bolnišnica in šole, je tudi naša.«

Kaj pravijo nasprotniki?

Novo naselje z okoli 100 hišami bodo za prebivalce v dveh letih zgradili v bližnjem naselju Rakovlje. Krajanje so glede tega še vedno razdelje-

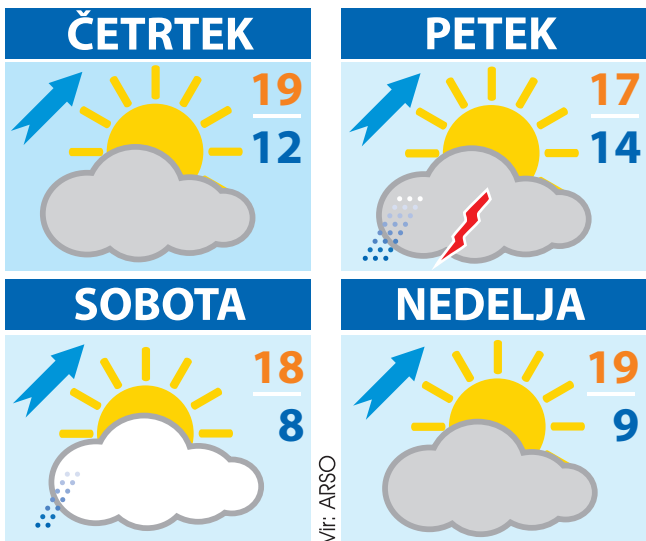
ni, nekaterim se zdi selitev najbolj primerna rešitev, nekateri se ne želijo preseliti. Eden od njih je **Bojan Arčan**, vodje Civilne iniciative proti izselitvi in za ureditev brežin reke Savinje in Pake, ki meni, da je odločitev vlade, stroke in občine glede selitve na trhljih temeljih, saj prebivalcem nihče ne zna predstaviti utemeljenih razlogov. »Strokovnjaki, ki so nedolgo nazaj dovoljevali stanovanjsko gradnjo na tem območju, zdaj pravijo, da je življenje preveč nevarno.«

Hiše so bile poplavljenе prvič

Ob tem Arčan dodaja, da je bilo v avgustovskih poplavah v naselju na levem bregu Letuša veliko hiš poplavljenih prvič, medtem ko so ob Savinji stanovanjska naselja, ki so bila poplavljenja večkrat, kot so Male Braslovče, Loke pri Mozirju ter Ločica pri Polzeli. »Zakaj se torej tamkajšnjim stanovalcem ni potrebno izseliti, le prebivalci Letuša se moramo,« se sprašuje in dodaja, da pri gradnji avtocestnih odsekov po Sloveniji pristojni niso nikoli izseljevali oziroma rušili večjih stanovanjskih naselij. Zato je prepričan, da bi pristojni na državni in lokalni ravni morali poiskati druge rešitve za protipoplavno varnost prebivalcev Letuša, selitev bi bila sprejemljiva le, če noben od izvedenih ukrepov ne bi bil učinkovit. »Odločitev glede selitve je po mojem mnenju zgolj napenjanje mišic in do-

Bojan Arčan, vodja Civilne iniciative proti izselitvi in za ureditev brežin reke Savinje in Pake. (Foto: osebni arhiv)

ukrepov nismo prišli. To se je ponavljalo 30 let pri vseh vladah enako. Na tem področju si nobena ne more pripisati zaslug. Avgusta nas je prizadela najmočnejša ujma v zgodovini države in zdaj nekateri pričakujejo, da bo vlada posledice sanirala v treh mesecih in obenem izvedla dolgoročne protipoplavne ukrepe.«

Kos je dodal, da je zdaj vlada v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi odgovorna, da poskrbi za ustrezne dolgoročne rešitve, ki bodo prinesle poplavno varnost. »Seveda bodo odpori, a enkrat bo nekaj treba storiti. Biti samo proti ni dobro. V nasprotnem primeru se bojim, da bomo čez čas ponovno

»plavalik. Kdo bo takrat prevzel odgovornost? To bodo tudi vsi tisti, ki so brez pametnega razloga nasprotovali pametnim ukrepom.«

Zakonsko ni bila pripravljena

Predsednik vlade dr. **Robert Golob** je v nadaljevanju pojasnil, da Slovenija zakonsko ni bila pripravljena na naravne nesreče takšnih razsežnosti, čeprav smo se v preteklosti že soočili s hudimi lokalnimi na-

ravnimi nesrečami, na primer s plazom v Logu pod Mangartom in s poplavami v Železnikih. »Takrat je trajalo leto, da so strokovnjaki prišli do končnih strokovnih rešitev. Leto dni so bili ljudje v negotovosti. Tokrat ne bo trajalo tako dolgo,« je dejal predsednik in zagotovil, da bodo ta teden strokovnjaki obiskali poseljena območja in ljudem podali strokovna pojasnila glede stopnje ogroženosti posameznega območja oziroma stanovanjske zgradbe. Po

besedah premierja odločitev o nadaljnjih ukrepih ni politična, temveč mora o tem odločati stroka.

Posvet je bil odprt za javnost. Med prvimi iz občinstva se je oglasil župan Občine Nazarje **Matej Pečovnik**. »Za vse te ukrepe, ki jih bo stroka pripravila, sem prepričan, da jih je bilo vsaj polovica že napisanih, a nikoli izvedenih. Pričakujem, da se bomo tega zdaj zelo resno lotili, sicer je bilo dosedanje delo gasilcev, občanov in gospodarstvenikov zaman,« je povedal.

Predsednik Ribiške družine Ljubno ob Savinji **Gregor Križnik** je opozoril, da mora biti odprava posledic usklaje-

»Za vse ukrepe, ki jih bo stroka pripravila, sem prepričan, da jih je bilo vsaj polovica že napisanih, a nikoli izvedenih,« je izpostavil nazarski župan Matej Pečovnik.

kazovanje, kdo je najmočnejši gospodar v občini in v regiji, v ozadju pa so zagotovo drugi interesi,« je prepričan.

Več manjših zadrževalnikov

V Civilni iniciativi proti izselitvi in za ureditev brežin reke Savinje in Pake vidijo rešitev za učinkovito protipoplavno zaščito v zagotovitvi več manjših suhih zadrževalnikov na območju celotne Savinjske doline, ki bi bili postavljeni tam, kjer ne bi bilo potrebno preseliti celotnega stanovanjskega naselja. »Naša civilna iniciativa je že pred časom predlagala ureditev dveh suhih zadrževalnikov, eden od njih bi bil v Podgorju pri Letušu, to je na desnem bregu, malo višje od letuškega mostu, kjer je zelo veliko izlivno območje in kjer ni nobene stavbe. Da razmišljamo prav, ne nazadnje potrjuje načrt suhih zadrževalnikov iz leta 2022, kjer je bil levi breg naselja izločen iz suhega zadrževalnika v Letušu, so pa pristojni nameravali narediti več manjših,« se pojasni Arčan, ki je prepričan tudi, da selitve iz Letuša ne bodo pripomogle k protipoplavni varnosti Celja in drugih krajev dolvodno ob Savinji, saj je, kot še pravi, na levem bregu tako majhna izlivna površina, da predstavlja zgolj pljunek v morje v primerjavi z vso količino izlivne vode ob večjih poplavih skozi celotno Savinjsko dolino.

ŠO, BF

»Težko jih bomo prepričali o selitvi«

»Ljudje, ki vztrajajo v Strugah, težko razumejo nasvet državnega sekretarja Boštjana Šefica, da bi bilo bolje, da bi se zaradi varnosti preselili v začasne namestitve. Ne vem, ali jih bomo lahko prepričali.« Tako je v začetku tega tedna pojasnil župan Luč Klavdij Strmčnik. Občina je prejela popis del, ki so potrebna za statično zaščito hiš. Za ta namen že išče izvajalca del. Objavila je tudi razpis za izvajalca del, ki bo dodatno pregledal plaz.

Da je na prvem mestu skrb za njihovo varnost, je krajanom Strug predzadnji oktobrski petek dejal vodja Službe Vlade Republike Slovenije za obnovo po poplavih in plazovih **Boštjan Šefic**. »Premoženje je lažje reševati kot človeška življenja, zato naj krajin premislijo o tem, da se v najkrajšem času preselijo na začasna mesta, da v vmesnem obdobju naredimo dodatne raziskave in predlagamo nadaljnje ukrepe.«

Župan Občine Luč **Klavdij Strmčnik** je pojasnil, da so se iz Strug že odselili prebivalci šestih hiš, prebivalci štirih hiš tam še živijo. »Ob lepem vremenu to ni težava. Težave se lahko pojavijo ob močnejšem deževju, če bi plaz zgrmel v Savinjo. A nad tem, da bi se morali začasno preseliti, ni bil nihče navdušen.« Krajin, ki so se preselili, so našli različne rešitve. Nekateri živijo pri sorodnikih, nekateri v hišah, ki so jih brezplačno dobili v uporabo, nekateri so v turističnih apartmajih v Lučah.

Zaščita hiš in vodovoda

Občina Luč je pred dnevi dobila končno projektno nalogo za pregled plazov, na podlagi katere je objavila pov-

praševanje za izvajalca geoloških storitev. Išče tudi izvajalca, ki bo na podlagi elaboratov opravil dela za zaščito hiš. Župan Luč je povedal, da bo občina za omenjena dela denar namenila iz predplačil stroškov za sanacijo, ki jih je prejela od države. »Gre predvsem za statično obnovo, ki bo preprečila nadaljnje propadanje stavb. Dogovorili smo se, da bodo predstavniki državne tehnične pisarne lastnikom vsake hiše posebej pojasnili, kaj vse mora biti narejeno.« Da ne bi prišlo do zamrzovanja vode, bo izbran izvajalec v začetku no-

vembra v zemljo položil vodovod, ki je zdaj speljan po površju.

Še preveč odprtih vprašanj

Božo Robnik iz Strug je povedal, da so krajin od predstavnikov državnih služb pričakovali jasnejšo časovnico nadaljnjih korakov. »Če se bomo morda morali vsi odseliti, nas seveda zanima, kdaj lahko pričakujemo očno svojih zemljišč in nepremičnin ter kako bo zagotovljen denar. A ustrezen zakon, ki bo dal odgovore na ta vpra-

»Od avgustovskih poplav so minili skoraj trije meseci. V tem času smo dobili že toliko obljub, da tudi tistim, ki so morda resnične, ne moremo verjeti, dokler jih pristojni ne bodo uresničili,« pravi Božo Robnik.

»Glede tega, da bodo krajin lahko ostali v Strugah, nisem optimist. A vseeno je prav, da poskrbimo za dodatno zaščito njihovih hiš. Grozovita škoda lahko nastane, če ne bomo poskrbeli za minimalne vložke sanacije,« je dejal Šefic. (Foto: Andraž Purg)

na. »Z vsakim dnem sanacije v našem okolju dobivamo desetine metrov podpornih zidov, ki poslabšujejo poplavno varnost, kar so ugotovili tudi nekateri vodarji. Pozivam k smiselni, načrtovani sanaciji in ne stihijski.«

Izključno za poplavna območja

Da je treba pred posegi dobro premisliti, je izpostavil predsednik Civilne iniciative za trajnosti razvoj Luč **Alojz Selišnik**, ki je sicer med nasprotniki gradnje obvoznice. »V Lučah Savinja ni poplavljalna, temveč je to bila Lučnica iz smeri Podvolovljeka. Zakaj posegi – tunel, most, krožišče – če je ogromno drugih stvari, ki so potrebne v Lučah? Če je levi žep cel, desni strgan, zakaj bi zdaj levega šivali?«

Na njegov pomislek se je odzvala ministrica za infrastrukturo **Alenka Bratušek**. »Na svetu za obnovo je bilo mogoče slišati, da bi bila škoda na območju Luč bistveno manjša, če bi bila obvoznica že zgrajena. Nobene ceste ali druge infrastrukture v prostor ne rišemo politiki, temveč strokovnjaki,« je bila neposredna in dodala, da so v proračunu za leto 2024 in 2025 načrtovani izključno cestni projekti na območjih, ki so bila poplavljen.

V celoti povrnjeni

»Naše gostišče s športnim centrom Prodnik je bilo zelo poplavljen. V Žalec sem prišel, da bi se zahvalil vladi za dosedanje pomoč in da bi si jo obenem ogledal, saj se pri nas, čeprav se je vozila mimo, ni ustavila,« je izpostavil **Edvard Jurjavec**, ki upa, da za to ni bil razlog Janez Janša, ki jim

je pomagal odstranjevati posledice. Zgornjesavinščana je sicer v nadaljevanju zanimalo, ali bodo kakšni razpisi, namenjeni turističnim ponudnikom, in možnosti najema posojila.

Golob je poudaril, da je prvič v zgodovini država občinam v celoti povrnila intervencijske stroške. Občinam v savinjski regiji je namenila več kot 20,5 milijona evrov. Poleg tega bodo občine v savinjski regiji za ocenjeno škodo na občinski lastnini oziroma infrastrukturi prejele predplačila v skupni višini več kot 56 milijonov evrov. Predplačila v vrednosti 21,2 milijona evrov je že prejelo šest savinjskih občin, preostale bodo sredstva prejele kmalu. Prav tako je bilo 287 podjetjem v savinjski regiji že izplačanih skoraj 21,5 milijona evrov predplačil povračila škode v gospodarstvu.

Redna seja vlade

Ob koncu obiska v Savinjski dolini je sledila še redna seja v prostorih Glasbene šole Rista Savina Žalec. Vlada je na njej razpravljala o vsebini novele Zakona o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023, ki je bil sprejet avgust letos.

Za povrnitev škode ljudem bo vlada pripravila novelo interventnega zakona, s katero bodo omogočena predplačila za sanacijo škode, ki so jo posamezniki prijavili v sistem Ajda. V zakonu bo opredeljena tudi nadomestna gradnja. »Strokovnjaki bodo ocenili varnost zgradb. Ko bo znan seznam stavb, ki niso več varne za bivanje, bomo poskrbeli za nadomestitvene gradnje,« je poudaril premier.

šanja, še ni sprejet.« Edini dve časovno opredeljeni informaciji sta, da bo novembra vkopan vodovod in da bodo hiše podbetonirali. A sogovornik se boji, da je za ukrepe že pozno, saj so dnevi lepega vremena že mimo. »Ker so Struge na 500 metrih nadmorske višine, lahko kmalu pričakujemo sneg. Ta je včasih pri nas zapadel že oktobra.«

Za Robnika, ki z ženo in s sinovima začasno živi v enem od apartmajev v bližini Luč, je vprašanje o selitvi pomembno tudi zato, ker ima v Strugah mizarstvo delavnico, kamor se vrača vsak dan. »Delavnico skušamo ponovno vzpostaviti. Pol proizvodnje smo že zagnali. Pred dnevi sem spet zaznal prestavitev zidu, škrapa se je spet posedla za meter. Vse to je posledica tega, ker so razmere v našem kraju še vedno povsem neurejene.«

Kako do plačila najemnin?

Krajin so na srečanju s predstavniki države med drugim opozorili še na neurejeno plačilo najemnin začasne namestitve. »Navodilo, da naj damo vlogo na center za socialno delo, nas spravlja v težek položaj. Naša družina ni nikoli doslej prosila za kakršnokoli socialno pomoč. Nismo razseljeni po svoji krivdi, ker bi bili socialni problem, ampak zato, ker nas je prizadela naravna nesreča.« Robnik meni, da bi morali denar za najemnine zagotoviti država ali občina ter tako poskrbeti, da bi najemnodajalci dobili plačilo. »Ko pridem zvečer prespat v apartma, ne želim imeti občutka, da mi najemnodajalec dela uslugo. Zdaj smo le dobili obljubo, da naj bi stroške poravnala občina,« je dejal.

TS

Štajerski gospodarski oskar tudi za Kronoterm in Mos Invest

Svojo nagrado dobila tudi štajerska podjetja

Seznam nagrad, ki jih združenja in zbornice ter druge ustanove, povezane z gospodarstvom, podeljujejo uspešnim podjetjem, podjetnikom in menedžerjem, je vedno daljši. Od prejšnjega tedna je na njem tudi štajerski gospodarski oskar. Gre za nagrado, ki sta jo zasnovali Regionalna gospodarska zbornica Celje in Štajerska gospodarska zbornica, pobudo zanjo je dal nekdanji predsednik uprave Perutnine Ptuj Roman Graser. Zbornici sta nagrade podelili v štirih kategorijah, in sicer glede na velikost podjetja, posebna strokovna komisija je izbrala tudi najboljšega štajerskega zaposlovalca v letu 2022.

JANJA INTIHAR

Oskarja za najboljšega zaposlovalca v minulem letu je dobilo podjetje Intera s Ptuja. Za to nagrado so se lahko podjetja prijavila sama in prispelo je kar 24 prijav, med katerimi je komisija izbrala najboljših pet. Nominirani sta bili tudi podjetji Aplast iz Žalca in Terme Olimia. Aplast je proizvodno podjetje, ki je tako v Sloveniji kot v Evropi eno pomembnejših na področju preoblikovanja plastičnih mas. Podjetje zaradi stalne rasti ves čas zaposluje, rast števila zaposlenih je bila v zadnjih letih skoraj 30-odstotna. Svojim zaposlenim, ob koncu minulega leta jih je bilo 140, zagotavlja številne možnosti nadaljnje rasti in razvoja. Terme Olimia, ki sodijo med najbolj uspešna turistična podjetja v Sloveniji, so konec lanskega leta zaposlovale 309 ljudi. Medtem ko se večina gostinskih in turističnih podjetij že nekaj let

sooča z velikim pomanjkanjem kadrov, je Termam Olimia uspelo povečati število zaposlenih. Lani jih je bilo v primerjavi z letom 2021 dvajset več.

Najboljši trije s Celjskega

Med srednje velikimi podjetji je komisija kot najboljšega izbrala Kronoterm, ki izdeluje inovativne, okolju prijazne in oblikovno dovršene toplotne črpalke. Braslovško podjetje je iz leta v leto bolj uspešno, kupce ima že v vosemnaestih evropskih državah. Njegov največji posamični trg je še vedno slovenski, kjer ustvari 40 odstotkov prihodkov. Vedno več črpalk proda tudi na italijanskem trgu, a tudi v Avstriji, Švici, Nemčiji, Franciji, na Slovaškem, Češkem in Madžarskem. Zelo dobre partnerje ima tudi na Irskem, v ospredje stopa Danska, prodaja raste tudi na nizozem-

skem trgu. Lani so v Kronotermu ustvarili 41,6 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, 11 milijonov evrov čistega dobička, dodana vrednost na zaposlenega je znašala 146.400 evrov. Prihodki so bili od predlanskih višji za kar 71 odstotkov.

Med nominiranci za oskarja v kategoriji srednje velikih podjetij sta bili tudi družbi Merkscha iz Celja, ki se uvršča med vodilna evropska podjetja za razrez hlodovine v furnir, in Marovt s Stranic, ki ima tehnološko najnaprednejšo proizvodnjo kovanja v državi in eno najnaprednejših v Evropi. Podjetje se ponaša z visoko stopnjo avtomatizacije in digitalizacije.

Nepremičnine in sončna energija

Družba Mos Invest iz Metinja je del Skupine Mos. Deluje od leta 2019, ko so se lastniki sestrskega podjetja Mos Servis odločili, da bodo ustanovili novo družbo in nanjo prenesli vse nepremičnine in osnovna sredstva. Osnovna dejavnost Mos Investa je tako že štiri leta oddajanje nepremičnin in strojev sestrskemu podjetju, nekaj pisarniških prostorov, ki jih prav tako oddaja v najem, ima tudi v Ljubljani. Lani je na strehah zgradil večjo sončno elektrarno, elektriko pa prodaja Mos Servisu. Mos

Invest, ki ima dva zaposlena, je lani ustvaril 903 tisoč evrov prihodkov in 431 tisoč evrov čistega dobička. Dodana vrednost na zaposlenega je znašala malo več kot 338 tisoč evrov.

Mos Invest je štajerskega gospodarskega oskarja dobil v kategoriji najperspektivnejših podjetij, komisija pa je v obrazložitvi nagrade zapisala, da njegovi poslovni kazalci odražajo kakovostno

rast. Dodala je še, da družbo odlikujejo prilagodljivost, visok dobiček ter izjemno smeli razvojni načrti tudi na področju vlaganj v obnovljive vire energije. Direktor Igor Kumer je povedal, da v podjetju načrtujejo tudi nakup nekaj CNC-strojev, ki jih Mos Servis potrebuje v svoji proizvodnji, za letos pa pričakujejo, da bodo ustvarili malo več kot milijon evrov prihodkov.

V ožjem izboru tudi IPI

Druga dobitnika prvih štajerskih oskarjev so Primus gradnje iz Maribora v kategoriji mikro in malih podjetij ter Impol iz Slovenske Bistrice v kategoriji velikih podjetij. V kategoriji malih podjetij se je v ožji izbor uvrstil tudi IPI iz Rogaske Slatine, ki je ena od hčerinskih družb v Skupini Gic Gradnje.

Prvi štajerski »oskarjevci« (z leve): Davorin Gabrovec in Peter Ladič iz podjetja Intera, Andrej Kolmanič iz Impola, dr. Dean Besednjak in Bogdan Kronovšek iz Kronoterma, Irena Šela iz Impola, Igor Kumer iz Mos Investa in Primož Pinter iz družbe Primus gradnje. (Foto: arhiv ŠGZ)

Pompozen konec tedna

Družba Celjski sejem nadaljuje sejemsko leto. Ob svojih treh največjih dogodkih – sejmu Agritech, Mednarodnem industrijskem sejmu in Mosu – je letos pripravila tudi nov sejem Komot in še nekaj manjših. Minuli konec tedna je na celjskem sejmišču bil še Pomp, sejem pompoznih dogodkov.

Pomp, ki so ga celjski sejemarji letos pripravili drugič, je namenjen različnim praznovanjem, od porok in obletnic do maturantskih plesov. Obiskovalci so si lahkoogle-

dali ponudbo svečanih oblačil in dodatkov k njim, izvedeli so, kje lahko pripravijo svoje najpomembnejše zabavne dogodke, katere glasbenike, fotografe, cvetličarje in organizatorje porok lahko najamejo, kaj ponujajo zlatarji in še mnogo drugega, kar je pomembno pri pripravi različnih praznovanj. Pomp pravzaprav ni nov sejem. V družbi Celjski sejem so se lani odločili, da bo sejem Poroka, ki so ga prej pripravljali s še tremi marčnimi sejmi in je bil nazadnje leta 2019, samostojen. Dodali so mu še nekaj drugih vsebin ter ga pripravili

kar v Modri dvorani upravne stavbe.

Na celjskem sejmišču bosta do konca leta še dva dogodka. Od 17. do 19. novembra bodo Dnevi zdravja, na katerih si bodo obiskovalci lahko ogledali raznovrstno ponudbo zdravstvenih in drugih storitev za zdravo in kakovostno življenje. Obiskali bodo lahko tudi predavanja, ki jih bodo izvedli vodilni slovenski strokovnjaki s področja različnih medicinskih strok, farmacije, prehrane in estetike. Sejemsko leto bo končal sejem Sloverotika, ki bo 24. in 25. novembra. JI

Med najbolj obiskanimi je bila tudi na letošnjem Pompu ponudba poročnih oblačil. (Foto: Andraž Purg)

Cinkarna Celje med najbolj uspešnimi podjetji

Cinkarna Celje je dobila mednarodni platinasti certifikat bonitetne odličnosti. (Foto: Dubravka Kunst)

Mednarodna bonitetna hiša Dun&Bradstreet je Cinkarno Celje ponovno uvrstila med najbolj uspešna podjetja ter ji podelila mednarodno platinasto bonitetno odličnost AAA. Certifikat pomeni, da je podjetje zanesljivo in verodostojno za sodelovanje s kupci, z dobavitelji in drugimi partnerji. Ima ga le malo slovenskih družb, prislужijo si ga tiste, ki imajo pet let zapored najvišjo bonitetno oceno odličnosti.

Platinasta bonitetna odličnost tudi pomeni, da družba, ki jo dobi, beleži izjemne poslovne rezultate, da spoštuje plačilno disciplino in da je verjetnost, da bi v prihodnjih dvanajstih mesecih šla v stečaj ali prisilno poravnavo, da bi imela blokiran transakcijski račun ali se uvrstila na seznam davčnih neplačnikov, zelo nizka. Zelo visoka pa je verjetnost, da bo bonitetno odličnost ohranila tudi v naslednjem letu.

»Platinasti certifikat je rezultat dolgoletnih prizadevanj, skupnega dela in predanosti naših zaposlenih. Hkrati je to zaveza za prihodnost. Poslovno okolje se ne prestando spreminja, izživi postajajo vedno večji, zato se moramo prilagajati in iskati nove rešitve,« je povedal predsednik uprave Cinkarne Celje Aleš Skok.

Cinkarna zadnja leta beleži izjemno rast, njeni čisti prihodki od prodaje in čisti dobiček so

bili lani rekordni. Je med redkimi družbami, ki nimajo bančnih dolgov. Letos posluje nekoliko slabše, razloga sta ohlajanje svetovnega gospodarstva in velik pritisk cenejšega pigmenta titanovega dioksida iz Azije na evropski trg. Ob tem so cene surovin in predvsem energije še vedno visoke.

Poleg dobrih poslovnih rezultatov so si v cinkarni zadali tudi cilj, da bodo do leta 2050 postali ogljično nevtralna družba. Zato v podjetju opravljajo raziskave, kako najbolje izkoristiti presežke pare in odpadne toplote, na strehe svojih proizvodnih stavb postavljajo sončne elektrarne, zmanjšujejo izpuste in tudi iščejo postopke, kako predelati odpadne kisline. Kot pomembnega v cinkarni izpostavlja tudi projekt, s katerim bi vodo, ki jo zdaj črpajo iz Hudinje, zamenjali z odpadno vodo iz komunalne čistilne naprave Tremerje. JI

Mlekarna Celeia izboljšala poslovanje, načrtuje nove naložbe in izdelke

Letos z rekordnimi prihodki

Mlekarna Celeia bo po napovedih direktorja Vinka Buta letos ustvarila 76 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je 8,5 milijona evrov več kot lani in največ doslej. Morda bodo to številko še presegli, pravi But, ki za zdaj še ne razkriva, koliko bo znašal dobiček. Mlekarna je že lani poslovala zelo dobro, saj je v primerjavi z letom 2021 prihodke povečala za kar 10 milijonov evrov. Tolikšna rast je bila predvsem posledica višjih prodajnih cen njenih izdelkov, letos je na zvišanje prihodkov vplivala tudi večja fizična prodaja.

JANJA INTIHAR

»Povečanje fizične prodaje je velik uspeh, saj je konkurenca na trgu velika,« poudarja Vinko But in pojasnjuje, da so k letošnjemu uspešnemu poslovanju prispevale tudi nižje cene njihove osnovne surovine, to je mleka, in tudi materiala, ki ga potrebujejo pri proizvodnji. »Lani v drugi polovici leta so bile cene repromateriala in mleka rekordne,« še pravi But in dodaja, da bo k letošnjemu boljšemu poslovnemu izidu pripomogla tudi subvencija države za ublažitev visokih cen energentov.

Tako kot vse proizvodne tovarne je tudi mlekarna, ki obratuje celo leto 24 ur na dan, velik porabnik električne energije in zemeljskega plina. Leta 2021 so stroški za energijo predstavljali 2 odstotka vseh stroškov podjetja, letos so se

povečali na 6 odstotkov. Zaradi zviševanja cen energentov in visoke porabe so se v podjetju odločili za gradnjo sončne elektrarne. Na delu streh proizvodnih hal in poslovnih stavb so namestili malo manj kot tisoč solarne module skupno močjo 348 kilovatov. Z njimi zagotavljajo 5 odstotkov električne energije, ki jo porabijo pri proizvodnji mlečnih izdelkov. Naložba v prvo sončno elektrarno je stala 250 tisoč evrov. »S trajnostnimi ukrepi in naložbami želimo zmanjšati porabo električne energije in vpliv na okolje,« pravi Vinko But. Zato je zelo pomembna tudi letošnja 300 tisoč evrov vredna nadgradnja lastne čistilne naprave, ki je zaradi učinkovitejšega odstranjevanja maščob in manj mulja izboljšala kakovost odpadne vode ter zmanjšala obremenitev osrednje čistilne naprave v Kasazah.

Letos manjši odkup mleka

Mlekarna bo letos od malo več kot 600 kmetij iz savinjske, šaleške, koroške in širše celjske regije ter s Kozjanskega odkupila približno 70 milijonov litrov mleka, ki je v celoti brez gensko spremenjenih organizmov. V primerjavi s prejšnjimi leti je količina odkupljenega mleka manjša, krivec za to je Koroška kmetijsko-gozdarska zadruga, ki je že lani celjski mlekarji prenehala oddajati mleko, a je maja letos spet začela sodelovati z njo. Vinko But napoveduje, da

Med najbolj prodajanimi izdelki Mlekarnice Celeia so še vedno jogurti v lončku.

bo koroška zadruga prihodnje leto količine oddanega mleka še povečala.

Mlekarna 86 odstotkov prihodkov ustvari doma, preostanek na trinajstih tujih tr-

skoraj že izenačen s prodajo izdelkov, ki jih proizvajajo za trgovinske blagovne znamke.

Med najbolj prodajanimi izdelki mlekarne so še vedno jogurti, na drugem mestu so

Vinko But: »Prihaja čas, ko zagotavljanje surovin ne bo samoumevno in bo tesna povezanost med kmeti, zadrugami in mlekarjo pomenila veliko prednost v mlečni industriji.«

gih. Največ svojih izdelkov proda v Bosno in Hercegovino, Hrvaško, Makedonijo, Črno goro in Italijo. Njeni največji kupci so trgovci, osnovne in srednje šole, domovi za starejše in bolnišnice. Vodja prodaje Aleš Robek pravi, da v zadnjem času delež prodaje diskontnim trgovcem narašča, prav tako je vedno večji tudi delež prodaje izdelkov z njihovimi blagovnimi znamkami in je

siri, za izdelavo katerih porabi polovico odkupljenega mleka. »Slovenski potrošniki na žalost raje kot kakovostne domače kupujejo tuje znamke sirov, ker so cenejši, in to nas nekoliko slabi,« pravi Robek. Kljub temu so v Arji vasi tudi letos poskrbeli za nekaj novih izdelkov. Na trg so med drugim poslali sir Ementalec, ki so ga razvijali kar dve leti. Poleg klasičnega in kraljevega senenega sira so začeli izdelo-

vati še senene sire z različnimi dodatki.

Prihodnje leto tehnološka posodobitev

Med letošnje pomembnejše naložbe v Mlekarni Celeia uvrščajo še prenovo hišne trgovine v Arji vasi, ki bo končana decembra, v njej bodo po novem prodajali tudi izdelke kmetijskih zadrug. »Tudi tako želimo okrepiti sodelovanje z zadrugami, ki so naše lastnice. Prihaja čas, ko zagotavljanje surovin ne bo samoumevno in bo tesna povezanost med kmeti, zadrugami in mlekarjo pomenila veliko prednost v mlečni industriji,« poudarja Vinko But.

Direktor But napoveduje, da bodo v mlekarji prihodnje leto za tehnološko posodobitev proizvodnje namenili približno 2,5 milijona evrov. Avtomatizirali bodo nekatere

proizvodne linije ter digitalizirali proizvodne procese. S tem bodo zagotovili boljše delovne pogoje. »Imamo težave pri pridobivanju proizvodnih delavcev, zato želimo postati čim bolj privlačen zaposlovallec. Tega, da delamo vse dni v letu, ne moremo spremeniti, lahko pa izboljšamo pogoje dela,« pravi But.

Kljub številnim varčevalnim ukrepom, ki jih uvajajo že nekaj časa, se je vodstvo podjetja odločilo za zvišanje plač in dodatkov zaposlenih. Lani in letos so skupaj plače v povprečju zvišali za 14 odstotkov. »Od 209 zaposlenih je trenutno samo desetim treba doplačati razliko do minimalne plače. Naš cilj je, da bi tisti, ki se bodo zaposlili pri nas v proizvodnji, začeli vsaj z minimalno plačo oziroma bi bil njihov zaslužek višji od nje,« napoveduje Vinko But.

Foto: arhiv NT/SHERPA

NA KRATKO

Zahtevajo ukrepanje in zaščito

Gospodarstvo potrebuje podporo in zaščito, ne dodatnih obremenitev. Vsi zakoni se morajo sprejemati v socialnem dialogu in ne enostransko, kot se je zgodilo pri noveli zakona od delovnih razmerjih, so obrtniki in podjetniki na seji upravnega odbora Obrtno-podjetniške zbornice Slovenije opozorili gospodarskega ministra Matjaža Hana.

»Želimo dobiti odgovore, da vemo, kako naprej. Napovedi o novih obremenitvah gospodarstva nas resno skrbijo. Minister nam vseskozi stoji ob strani, ampak to ni več dovolj. Vlada mora upoštevati glas gospodarstva. Potrebujemo in zahtevamo zaščito in podporo,« je poudaril predsednik OZS Blaž Cvar. Ministra Matjaža Hana je prosil za pomoč tudi pri zakonu o obnovi, saj ni prav, da se v času ohlajanja napovedujejo nove obremenitve. Opozoril je še, da morajo pri regulaciji cen električne energije biti vključeni tudi mali poslovni odjemalci. Med spodbudami, ki jih obrtniki od vlade pričakuje čim prej, je tudi ukrep subvencioniranja skrajšanega delovnega časa in čakanja na delo. Obstaja namreč bojazen, da bodo delavci

zaradi pomanjkanja dela odšli v druge panoge. OZS pričakuje ukrep za vsaj šest mesecev.

»Kar se dogaja v zadnjem času, je nedopustno. Hoteli smo se pogovarjati, a vlada želi ponovno izpostaviti račun le gospodarstvu. Z vsemi topovi bomo ustrelili, če se zadeve ne bodo uredile. Že deset let govorimo o tem, da bomo logistična središča umeščali ob avtocestnem pasu,« je spomnil podpredsednik OZS in predsednik celjske obrtne zbornice Peter Pišek. O dogajanju v Darsu je dejal, da je nedopustno, da se takšne stvari sploh dogajajo ter poudaril, da obrtniki in podjetniki od gospodarskega ministra terjajo takojšnje rešitve.

Recikliranje sončnih modulov

HTZ, ki je hčerinska družba Premogovnika Velenje, sodeluje v projektu Recisom – recikliranje sončnih modulov. Med enajstimi projekti, ki so bili razpisani na različnih področjih glede na vire sofinanciranja in jih je izvajala Fakulteta za energetiko Univerze v Mariboru, se je ta projekt uvrstil med najboljše tri in na koncu dosegel drugo mesto.

»Cilja projekta, pri katerem so sodelovali študenti, pedagoški mentorji in predstavniki velenjske družbe, sta bila pregled možnosti recikliranja sončnih modulov ter ekonomska ana-

liza, ki nam bo v pomoč pri nadaljnjih odločitvah v okviru strategije za prestrukturiranje premogovnih regij. Ena izmed možnosti za nadomestitev sedanjih aktivnosti je izvajanje recikliranja sončnih modulov oziroma električne in elektronske opreme v skladu z direktivami Evropske unije,« je povedal generalni direktor HTZ Velenje Damijan Kanduti. Napovedal je, da se bo celotna Skupina Premogovnik Velenje tudi v prihodnje vključevala v podobne projekte, saj se v sklopu prestrukturiranja in prehoda v brezogljično družbo vse bolj osredotoča na zelene in okolju prijazne tehnologije.

Kateri bodo najbolj iskani poklici?

Republiški zavod za zaposlovanje je opravil novo raziskavo Poklicni barometer.

Podobno kot v lanskem napovedi za letos je tudi tokrat za leto 2024 največje pomanjkanje delavcev napovedano na področjih zdravstvene oskrbe, informacijskih tehnologij, šolstva in gradbeništva. Predvidoma bo primanjkovalo tudi delavcev v različnih skupinah strokovnjakov, kot so inženirji kemije, veterinarji, strokovnjaki za razvoj kadrov in karierno svetovanje, sistemski administratorji, mehaniki in serviserji elektronskih naprav.

Dom ima 265 postelj, od tega je 249 stalnih namestitev v 134 enoposteljnih, 44 dvoposteljnih in devetih triposteljnih sobah, ter 16 začasnih namestitev. V okviru dnevnega centra je zagotovljena možnost oskrbe do 30 obiskovalcem dnevno.

Na južnem delu stolpiča bo urejeno zunanje dvigalo s terasami v vsakem nadstropju. (Foto: Andraž Purg)

CELJE – Prenova Doma ob Savinji je pred vrati

Druženje tudi na terasah

Na nedavni seji odbora za državno ureditev in javne zadeve je vlada izdala sklep, da se v veljaven Načrt razvojnih programov 2023–2026 uvrsti nov projekt, in sicer gradnja zunanje dvigala s terasami in prenova prostorov od drugega do petega nadstropja v Domu ob Savinji Celje. Kot pravi direktorica Bojana Mazil Šolinc, je izvajalec več kot 3,2 milijona evrov vredne naložbe že izbran, to je podjetje Ges, v domu čakajo le še na pogodbo z ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, ki bo zagotovilo glavnino sredstev.

TATJANA CVIRN

Zunanje dvigalo s terasami v osemnadstropnem stolpiču ob Savinji bo stanovalcem odprlo pogled na mesto in naravo, kar imajo še posebej radi. Prenova sob od drugega

do petega nadstropja drugega dela doma, kjer so zdaj samo triposteljne sobe, bo prispevala k dvigu kakovosti bivanja stanovalcev Doma ob Savinji.

Nov prostor za druženje

Za začetek je v načrtu gradnja zunanje dvigala s terasami na južnem delu stolpiča. V stavbi sta zdaj dve dvigali, s katerima se prevažajo stanovalci, uporabljajo pa ju tudi za prevoz materiala, pripomočkov, hrane ... Tako ni omogočeno ločevanje čistih in nečistih poti. Novo dvigalo bo omogočalo tudi hitrejši umik stanovalcev v primeru požara. Imelo bo požarni predprostor in neposredno povezavo s hodnikom starega dela ter s požarnimi stopnicami. Ob dvigalu bo v vsakem nadstropju nova terasa, ki bo nudila prostor za druženje.

Dom ob Savinji izvaja tako varstvo starejših v tej ustanovi kot storitve za starejše v njihovem okolju. Sestavljata ga dve enoti v dveh povezanih stavbah, ki imata skupaj več kot deset tisoč kvadratnih metrov površin. V prvem delu bivajo stanovalci z zadovoljivo psihično in fizično kondicijo, v drugem delu so tisti, ki v celoti potrebujejo zdravstveno nego, oskrbo, rehabilitacijo ter več pozornosti in pomoči. V vezni stavbi so večji skupni prostor za stanovalce, upravno-poslovni del, recepcija in kapelica.

S prenovo sob od drugega do petega nadstropja v drugem delu doma bi uredili varnejše in boljše bivalno okolje za uporabnike in zaposlene. Ukinili bi triposteljne sobe in imeli le še dvo- in enoposteljne. Takšna prenova bi omogočila tudi lažjo organizacijo delovanja v času morebitnega izbruha okužb.

Dela naj bi se začela kmalu in končala prihodnje leto. 87 odstotkov od 3,2 milijona evrov vredne naložbe bo zagotovilo ministrstvo, drugo dom.

Prostor in priložnosti za razvoj mesta

CELJE – Na drugi mestni konferenci v Narodnem domu so se pred tednom zbrali predstavniki gospodarstva, nevladnih organizacij, lokalne in državne politike ter se pogovarjali o ključnih vprašanjih razvoja v mestu v povezavi s prostorom.

Potem ko so udeleženci prisluhnili uvodnim predavanjem (dr. Darje Matjašec, krajinske arhitektke in predavateljice na Biotehniški fakulteti UL, Tadeja Beočanina, župana Občine Ajdovščina, dr. Aidana Cerarja z Inštituta za politike prostora in dr. Aleša Vodopivca, arhitekta in predavatelja na Fakulteti za arhitekturo UL), so v več delovnih skupinah razpravljali o tej tematiki. V teh skupinah je bila skoraj polovica udeležencev iz celjskih podjetij, nekaj je bilo predstavnikov civilne družbe, javne uprave in strokovnjakov.

»Vzpostaviti želimo delovanje mesta na nekaterih ključnih področjih, ki zadevajo gospodarski razvoj, zagotavljanje zadostnega števila stanovanj,

kakovostnega javnega prostora in odnosa do narave,« je dejal župan Matija Kovač. Zadovoljen je bil ob številnih pobudah z mestne konference, ki predstavlja inovativno novost. Za izvedbo prve z naslovom Radikalno sodelovanje je Mestna občina Celje prejela drugo nagrado in priznanje za inovacijo na nedavnih Dnevni slovenske uprave.

Nepozidana stavbna zemljišča

Kako premišljeno ravnati s prostorom v občini in pripraviti strategijo razvoja, ki bo uporabna nekaj naslednjih let, je ena od usmeritev občinske uprave. Posamezne tematike s konference se bodo uresničile že s sprejemom občinskega prostorskega načrta, ki naj bi bil javno razgrnjen v prihodnjih tednih. »Ta se seveda ne bo odzival na posamezne pobude konference, je pa v njem veliko stičnih točk s temami, ki so bile odprte v razpravi. Gre na primer za varovanje površin, namenjenih naravi,

V mesecu prostora je Mestna občina Celje pripravila drugo mestno konferenco, tokrat o prostorski problematiki. Živahne razprave so se vrstile ob osmih omizjih v Narodnem domu. (Foto: Andraž Purg)

ali za zagotavljanje dodatnih prostorov za razvoj gospodarstva,« je dejal župan. Nekateri izzivi, ki pri urejanju prostora čakajo občinsko vodstvo in na katere so opozarjali v delovnih skupinah, so aktualni že vrsto let, na primer vprašanja urejanja prometa, oživiljanja mestnega jedra, parkiranja, ohranjanja zelenih površin v mestu ... »Veliko smo slišali predvsem o možnostih preobrazbe industrije in o tem, da

bi se bolj povezali in izkoristili priložnosti, ki jih ima Celje.«

Na konferenci so med drugim opozorili, da je v občini veliko nepozidanih stavbnih površin. Darko Jojić, predsednik Energetske zadruge Sončni krog in eden od moderatorjev na konferenci, je dejal, da je skupaj približno sto hektarjev teh zemljišč in da se bo s sprejemom prostorskega načrta ta delež še povečal. Posebno pozornost

bo treba nameniti temu, da bi na ta zemljišča privabili gospodarstvo. »Vsako leto imamo v Celju 340 študentov, trenutno je za tako izobražen kader na voljo 40 delovnih mest, zato je 45 odstotkov dnevnih migracij, največ v Ljubljano. Z novimi

prostori za nove panoge bo v mestu mogoče zagotoviti več primernih delovnih mest, še posebej za terciarno izobražen kader, kar se bo poznalo pri vseh drugih dejavnostih v mestu,« je prepričan.

TC

Občinski prostorski načrt naj bi bil javno razgrnjen v prihodnjih tednih. Občina čaka le še na zeleno luč Direkcije RS za vode glede okoljskega poročila, ki ga usklajuje že nekaj mesecev.

Brezplačne počitniške športne dejavnosti

CELJE – V času jesenskih počitnic se bodo lahko otroci in mladi tudi letos udeležili brezplačnih športnih dejavnosti in tako aktivno preživeli proste dneve. Omogočili so jih mestna občina, Fundacija za šport in Športna zveza Celje.

Mladi bodo lahko izbirali med šestimi različnimi športi. Lahko bodo drsali, kegljali, plavali, igrali namizni tenis in badminton ter se preizkusili v športnem plezanju.

V ponedeljek, četrtek in petek bodo od 10. do 12. ure odprti kegljišče in bazen Golovec, drsališče ter center za badminton ob Dečkovi cesti. Namizni tenis bo mogoče v tem času igrati v OŠ Ljubečna in IV. OŠ Celje. Plezalni center Celje bo na voljo v četrtek in petek od 9. do 12. ure. Vsaka skupina bo imela na voljo eno uro.

Število udeležencev je omejeno, in sicer bodo omogočili vstop na bazen 157 osebam, na kegljišče 80, drsališče 300 in v plezalni center 20 osebam na skupino. TC

Mladi prispevajo k prepoznavnosti Celja

CELJE – Odkrijte Slovenijo v Frankfurter Allgemeine Zeitungu (FAZ) se imenuje projekt, pri katerem so doslej sodelovali mladi in njihovi učitelji iz različnih krajev Slovenije, v tem šolskem letu pa se jim pridružuje tudi celjska novinarska ekipa, ki jo sestavljajo učenci, dijaki in učitelji iz petih šol.

Omenjeni časopis, ki je eden najuglednejših nemških dnevnikov, že 36 let izvaja projekt, pri katerem sodelujejo mladi iz Evrope. Približno dva tisoč jih je v FAZ že lahko objavilo svoje članke in reportaže. V tem šolskem letu bodo to priložnost imeli tudi učen-

ci osnovnih šol Frana Roša in Lave ter dijaki srednjih šol za gostinstvo in turizem, za strojništvo, mehatroniko in medije ter Gimnazije Celje – Center.

Zgodbe mesta in regije bodo dosegle širok krog bralcev, za mlade pa bo to nepozabna izkušnja in možnost nabiranja novih znanj. Pokrovitelja projekta sta Zavod Celeia Celje in Mestna občina Celje.

V četrtek so v Osrednji knjižnici Celje predstavili projekt in v pritličju odprli razstavo Mladi pišejo. Prikazuje doslej objavljene reportaže iz Slovenije, dokumente projektne dela, mednarodne odzive ter teme, ki jih mladi novinarji

Razstava zapisov mladih iz Slovenije, objavljenih v FAZ, bo v pritličju knjižnice na ogled do konca novembra. (Foto: arhiv MOC/Edi Einspieler)

obravnavajo v projektu. Na ogled bo do konca novembra, posvečena pa je tudi letošnje-

mu Frankfurtskemu knjižnemu sejmu.

TC

Odvetniška družba Boruta Sokliča zastopa 180 prebivalcev različnih spodnjėsavinjskih krajev, ki so bili prizadeti zaradi okužb iz vodovodnega sistema. (Foto: Pexels)

Direktor JKP Žalec mag. Janez Primožič pravi, da so izvedli vse ukrepe, ki jih je oktobra lani določil svet ustanoviteljev JKP Žalec in za katere so tudi krajanom obljubili, da jih bodo. (Foto: arhiv NT/SHERPA)

SPODNJA SAVINJSKA DOLINA – Na zavrnjene zahtevke se bodo pritožili

Zavarovalnica že izplačuje odškodnine

Pred dnevi je minilo leto od neljubega dogodka, ko se je zaradi okvare na vodovodnem omrežju Javnega komunalnega podjetja (JKP) Žalec zastripilo več Spodnjėsavinjčanov. Več kot 180 ljudi se je odločilo za vložitev odškodninskega zahtevka. Peščica se je na zavarovalnico obrnila neposredno, večina s pomočjo odvetniške družbe Boruta Sokliča. Prve odškodnine so že dobili nakazane. Direktor žalske komunale mag. Janez Primožič ocenjuje, da izplačevanje slednjih ne bo v škodo javnega podjetja. To bo v celoti pokrila zavarovalnica, ki jamči za skupni znesek do 500 tisoč evrov.

ŠPELA OŽIR

Odvetniška družba Boruta Sokliča zastopa 180 prebivalcev različnih spodnjėsavinjskih krajev, ki so bili prizadeti zaradi okužb iz vodovodnega sistema. »Predmet zahtevkov je nepremoženjska in

premoženjska škoda, ki so jo ljudje utrpeli zaradi zastripitve z vodo. To pomeni, da uveljavljamo odškodnino zaradi pretrpljenih bolečin in neugodnosti zaradi zdravljenja ter tudi zaradi izpada

dohodkov oziroma nastanka materialnih stroškov zaradi zdravljenja,« je pojasnil odvetnik Borut Soklič.

Zahtevek na zavarovalnico so vložili spomladi letos. Za skoraj polovico oškodovancev so že podpisali poravnavo, na podlagi katere bo zavarovalnica izplačala dogovorjene denarne zneske. Odškodnino je do zdaj prejelo približno 80 ljudi, gibljejo se od nekaj sto do tisoč in več evrov, odvisno od težav in okoliščin vsakega posameznika.

Še je čas

Pri vseh ne gre tako gladko. Pri nekaterih je zavarovalnica zavrnila zahtevke, zato bodo odškodninski zahtevek

uveljavljali s tožbo na sodišču. »Odškodnine so prejeli ljudje, ki so imeli težave, razvidne iz zdravstvene dokumentacije. Tistim, ki niso bili pri zdravniku, je zavarovalnica zavrnila zahtevke,« je pojasnil Soklič in dodal, da je to nesprejemljivo, saj so zdravstvene ustanove ob množični okužbi ljudem že po telefonu svetovale, naj v primeru tipičnih težav ostanejo doma in ne hodijo k zdravniku, ki naj ga obiščejo le v primeru hujših zapletov. »Tako imamo primere, ko je bila okužena cela družina, a je eden od članov ostal doma in iskal potrdilo o upravičeni odsotnosti od dela ter je zdaj upravičen do odškodnine. Drugim enako obolelim je

»S poravnnavami smo zadovoljni, glede zavrnenih zahtevkov pa bo pot nekoliko daljša, a ne dvomimo v uspešnost postopka,« pravi Borut Soklič.

zavarovalnica zavrnila zahtevek.« Soklič pričakuje, da bodo na sodišču tudi glede zavrnenih zahtevkov uspešni, in dodaja, da je še vedno čas, da se ljudje pridružijo tistim, ki so že uveljavljali in tudi dobili izplačano odškodnino. »Če so v času okužbe obiskali zdravnika (četudi le zaradi bolniške odsotnosti), bodo zagotovo upravičeni do denarne odškodnine,« je jasen.

Poplave zasenčile pripetljaj

Direktor JKP Žalec mag. Janez Primožič pravi, da so izvedli vse ukrepe, ki jih je oktobra lani določil svet ustanoviteljev JKP Žalec in za katere so tudi krajanom obljubili, da

jih bodo. »Poplave 4. avgusta so zasenčile lanske oktobrske pripetljaje in obenem povzročile veliko škodo podjetju. Pri tem je bil močno poškodovan tudi cevovod vodovodnega sistema Šempeter in poplavljen vodni vir v Rojahn. Ne glede na to se projekt obnove vodovodnega sistema Šempeter ni ustavil.«

Načrtujejo, da bodo do konca leta pridobili vsa gradbena dovoljenja in izdelali dokumentacijo, na osnovi katere bodo občine oddale vlogo za pridobitev sredstev iz naslova Načrta za okrevanje in odpornost. Glede na rezultat tega razpisa bodo občine določile, kdaj se bodo lotile obnove celotnega vodovoda. Ta je sicer razdeljena na štiri sklope.

Borut Soklič: »Še vedno je čas, da se ljudje pridružijo tistim, ki so že uveljavljali in tudi dobili izplačano odškodnino. Če so v času okužbe obiskali zdravnika, bodo zagotovo upravičeni do nje.«

Zapora ceste brez dovoljenja?

LAŠKO – Občani so zadnje dni na poti do svojih domov zaradi zapore ceste pri odcepu za Trobni Dol proti Velikim Grahovšam morali med 7.30 in 16. uro uporabiti predviden obvoz Mala Breza–Tevče–Vrh nad Laškim–Grahovše–Trobni Dol. To ne bi bilo nič spornega, če ne bi izvajalec del, Gradbeništvo MSV Žohar, po besedah občanov dela opravljal zunaj predvidene zapore in tudi do 21. ure zvečer krajanom onemogočal dostop do domov.

Podjetje Gradbeništvo MSV Žohar je kot podizvajalec za Elektro Celje opravljalo zemeljska dela, izkop za položitev kabske kanalizacije za novo zemeljsko elektronapeljavo. Skrajni rok za končanje del je bil 21. oktober. Krajani so se na nas 18. oktobra obrnili z dopisom, v katerem so navedli, da je izvajalec delal po 16. uri, včasih tudi pozno zvečer, in jim tako onemogočal dostop do domov: »Danes po 20. uri je izvajalec spet zaprl cesto, nasul pesek po cesti in postavil na pot gradbeni stroj. Fotografija je v priložnosti.«

Iz Komunale Laško so nam sporočili, da del na tem območju izvajalec po 16. uri ne bi smel opravljati. »V takšnem primeru gre za kršitev določb Zakona o cestah in njemu podrejenih pravilnikov, kršitve pa so v pristojnosti medobčinskega inšpektorata in redarstva ter policije, ki so bili seznanjeni z izdanim dovoljenjem za zaporo.«

Krajanom se zdi takšno neupoštevanje zakona ter onemogočanje dostopa do lastnih hiš nesprejemljivo, zato so s težavo seznanili vse pristojne ustanove, dopis pa so poslali tudi Občini Laško.

ER

S prenovljenimi prostori

ŽALEC – Prostori za otroke in mladostnike v Javnem zdravstvenem domu dr. Jožeta Potrčata so bili predani prejšnji tork. Naložba je znašala malo več kot 260 tisoč evrov.

V uvodu je spregovorila direktorica doma dr. Hana Erjavec Šuster. Poudarila je, da so izvedli celovito obnovo dotrajanih prostorov za delo zdravnikov in sester z najmlajšimi bolniki tako v preventivne kot kurativne namene. Projektanti so z zdravstvenim osebjem in vodstvom zdravstvenega doma našli rešitev prerazporeditve in preureditve prostorov, ki tako zaposlenim kot uporabnikom omogočajo sodobne pogoje dela v skrbi za dobro počutje najmlajših Savinjanov.

Obnovili so tri ordinacije kurative, prostor za zdravnika, ločen prostor za izolacijo, laboratorij in prevezovalnico, ločene sanitarije za zaposlene in bolnike ter ambulantno

za preventivo. Z zasteklitvijo vetrolova so pridobili nekaj dodatnega prostora, kar zagotavlja bolnikom svetle čakalnice.

»Vodstvo zdravstvenega doma si z lokalno skupnostjo prizadeva, da bi se zaposleni in bolniki dobro počutili v prostorih. Zato smo v zadnjih

letih veliko časa in finančnih sredstev namenili obnovi prostorov v zdravstvenem domu na sedežu v Žalcu in tudi v postajah dislociranih enot tako v Petrovčah, Šempetru in na Vranskem,« so še sporočili iz zdravstvenega doma. ŠO

S prerezom traku so simbolično obnovljene prostore dispanzerja predali namenu pediater Aco Mladenovič, direktorica doma Hana Erjavec Šuster in župan Janko Kos. (Foto: TT)

Spominske slovesnosti

CELJE – Mestna občina Celje je tudi letos pred 1. novembrom, dnevom spomina na mrtve, pripravila spominske slovesnosti. Predstavniki občine so obiskali grobove častnih meščanov in se poklonili spominu nanje.

Častni meščani, pokopani na celjskem pokopališču, so Albert Sirk, dr. Josip Tomišek, Stane Kokalj, Fedor

Gradišnik, Blaž Pristovšek, Fran Roš, Janko Orožen, Franc Kač, Rado Jenko, Jože Marolt, prof. dr. Janko Lešničar, Stanko Lorger, mag. Ludvik Rebeušek in Ivan Grobelnik – Ivo.

Delegacije Mestne občine Celje so včeraj položile venec še v Starem piskru, na Teharjah in pri grobnici na Golovcu.

V času praznikov bo od 7. do 17. ure na območju Me-

stnega pokopališča Celje in pokopališča Teharje spremenjen način parkiranja, zagotovljene bodo tudi izredne vožnje javnega mestnega prometa Celebusa.

TC

LAŠKO – Podeljeni novi certifikati kakovosti kolektivne blagovne znamke Okusiti Laško

Edinstvena butična gastronomska doživetja

Obisk Laškega in njegove okolice je vedno svojevrstno doživetje. Destinacija Laško je prepoznana kot butična zelena destinacija. Med drugim se ponaša z odlično gastronomsko ponudbo in s trajnostnim načinom pridelave oziroma predelave hrane in priprave pijač. Akademija Izvorno slovensko je konec septembra podelila tri nove certifikate kakovosti za butična vodena gastronomska doživetja. Letošnji prejemniki so Aškerčeva domačija, domačija Slapšakovih in Stik Laško.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Aškerčeva domačija s Senožet nad Rimskimi Toplicami je prejela certifikat kakovosti kolektivne blagovne znamke (KBZ) Okusiti Laško za vodeno doživetje Natura in kultura z roko v roki, katerega del je tudi butično vodeno gastronomsko doživetje Čaša nesmrtnosti. V obeh programih se prepletajo bogata in raznolika dediščina Antona Aškercer ter zgodbe Aškerčeve domačije kot žive kmetije, na kateri kmetujejo tradicionalno. Obiskovalci pridelke in prehranske izdelke s kmetije tudi okušajo, ob čemer spoznavajo njihovo navezavo na zgodovinske posebnosti. Posebej so izpostavljeni izdelki iz hišne sirarne in žele iz Aškerčeve damaščanske vrtnice, ki so vključeni tudi v kulinarčno ponudbo Gostilne Oštirka in Thermane Laško.

Roža z »nebesnim vonjem«

Manj znano je, da je bil pesnik Anton Aškerc tudi navdušen popotnik. Letos mineva 130 let od prve izdaje potopisa Izlet v Carigrad, v katerem pesnik »roži z nebesnim vonjem« namenja posebno pozornost. Aškerc je s svojega potovanja na Bližnji vzhod prinesel tudi sadiko vrtnice damaščanke, ki jo je domnevno prejel v dar

od meniha armenske cerkve. Zasadil jo je na domačiji na Senožetih nad Rimskimi Toplicami, na katero so ga vezali otroški spomini. Z željo po ohranjanju Aškerčeve dediščine je Aškerčeva družina na podlagi posodobljenega hišnega recepta izpred 50 let razvila žele iz Aškerčeve damaščanske vrtnice. Izdelek je prejel certifikat kakovosti znamke Okusiti Laško, prav tako kot poslovno darilo predstavlja Občino Laško kot pomembno destinacijo kulturnega turizma.

Zgodbe starodavnega rudnika

V Padežu pri Laškem je že v 16. stoletju deloval rudnik svinca in srebra. Prvič je bil pisno omenjen v letu 1550. Kdaj točno so bila rudniška dela v njem prekinjena, ni znano, glede na ohranjene zapise naj bi se to zgodilo v prvi polovici 19. stoletja. Po prenehanju rudarjenja so rovi v Padežu utonili v pozabo. V njih so se začele tvoriti različne kapniške in mineralne oblike. Ostanek nekdanjega rudnika, Polhova jama, je danes velika posebnost daleč naokoli. Zanj skrbi družina Slapšak. Rovi, ki so na ogled, so bili nekoč del prezračevalnega sistema. Izkopani so v zelo trdo skalo, v 300 milijo-

nov let star peščenjak, eno najstarejših analiziranih kamnin na območju Laškega, pojasni gospodar domačije Jernej Slapšak.

Domačija Slapšakovih je za vodeno doživetje Zgodbe starodavnega rudnika svinca in srebra ter inovativnega kmetijstva letos prejela certifikat kakovosti KBZ Okusiti Laško. Gospodar kmetije obiskovalce popelje mimo ohranjenih nekdanjih rudarskih poslopij do bližnjega starodavnega rudnika, v katerem ob občudovanju različnih kapniških stvaritev prisluhnejo zgodbam o življenju in delu rudarjev ter okušajo prav posebno malico. Na kmetijo se vrnejo skozi gozd, v katerem spoznajo njegove posebnosti. Seznanijo se z gojenjem bukovega ostrigarja ter njegovimi zdravilnimi učinki. Pred

vrnitvijo domov si ogledajo še delavnico, v kateri Jernej okoliškemu lesu daje novo podobo in namembnost. »Iz posebnih kosov lesa naredim tisto, kar se mi zdi, da je že v njem. Samo to, kar je odveč, odstranim in nastanejo posebna luč, drugačna skleda, žlica za obuvanje čevljev ali kaj čisto drugega,« pravi.

Pivocvetni potep

Pravo doživetje je tudi Pivocvetni potep po Laškem, za katerega je Stik Laško prejel certifikat kakovosti. »Udeleženci doživetja postanejo medeni pivovarji in pripravijo svoje grenko-sladke napoje. Dežurna »čebela« jih vodi od izvirske termalne vode do legendarnega piva, od slastnih grizljajev vrhunskega kuharskega mojstra Marka Pavčnika do medenih dobrot.

Polhova jama, del nekdanjega rudnika svinca in srebra v Padežu pri Laškem, je velika posebnost daleč naokoli. Zlasti je zanimiva, ker se je v umetno izkopanem rovu začel oblikovati kraški svet. (Foto: www.lasko.info)

Večja poplavna varnost in nov most

LAŠKO – Rimske Toplice bodo v prihodnjih letih precej spremenile svojo podobo. Že nekaj let je v načrtu nov most čez Savinjo. Obstojeci je predviden za rušenje, še prej bo v bližini zgrajen nov, v sklopu katerega je načrtovano tudi novo krožišče. Hkrati bodo izvedeni protipoplavni ukrepi z zaščito železniške postaje in cestne infrastrukture. Ob tem bo treba nekaj stavb porušiti, med drugim gostilno Hochkraut in trgovino, ki bosta postavljeni na drugem mestu. V načrtu je tudi gradnja parkirišča za avtodome.

Laški občinski svetniki so na zadnji seji že drugič potrdili spremembe in dopolnitve občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) za to območje. OPPN je pogoj za pridobitev potrebne dokumentacije za začetek del. Spremembe se nanašajo na pobudi dveh krajanov na Globokem, da se njuni stavbi vključita v prostorski

akt. Prav tako je med projektiranjem prišlo do pobude za umestitev parkirišča za avtodome na desnem bregu Savinje na mestu priključevanja regionalne ceste Rimske Toplice– Jurklošter na glavno cesto Celje–Zidani Most. Predlog sprememb odloka o OPPN so občinski svetniki obravnavali že na majski seji, vendar ga je bilo treba zaradi naknadnega mnenja ministrstva za okolje, podnebje in energijo obravnavati še enkrat. Tako je Občina Laško dopolnila manjkajoče gradivo, pri čemer ni vsebinskih sprememb, in ga dala občinskemu svetu v ponovno potrditev.

Odlok je občina že objavila v Uradnem listu RS in ga tudi poslala Direkciji RS za infrastrukturo, ki je investitorica projekta. Začetek del je odvisen od finančnih sredstev v državnem proračunu, pravi župan Občine Laško Marko Šantej: »Želim si, da bi se dela začela čim prej, po mo-

Most čez Savinjo v Rimskih Toplicah bodo porušili in v bližini zgradili novega, načrtovano je tudi novo krožišče. Hkrati bodo izvedeni protipoplavni ukrepi. (Foto: BA)

žnosti v prihodnjem letu. Tu ne gre samo za nov most, ampak tudi za izboljšanje poplavne varnosti na tistem območju. Za zmanjšanje poplavne

ogroženosti je na levem bregu Savinje med drugim načrtovana gradnja visokovodnih nasipov, predvideno je tudi zvišanje ceste. BA

Domačija pesnika Antona Aškercer v vasi Senožete nad Rimskimi Toplicami stoji že več kot petsto let. Hiša je danes razglašena za kulturni spomenik. Aškerčeva domačija ima tudi mednarodno priznan status učne kmetije. Njen lastnik Avgust Aškerc (na fotografiji) se s svojo družino ukvarja z ovčerejo, s predelavo mleka, čebelarstvom in z zeliščarstvom. (Foto: BA)

Na poti naberejo toliko skrivnosti, da postanejo pravi medeni pivovarji. Doživetje na inovativen način vključuje vseh pet nosilnih kulinarčnih dediščinskih zgodb destinacije Laško: termalno vodo, pivo, med, zelišča in pregreto

smetano,« doživetje opišejo v Stiku Laško. In dodajajo: »Teden v Laškem je komaj dovolj za najlepša doživetja zdraviliškega in pivovarskega mesta. A tudi če pridete za en sam dan, bo zagotovo več kot le obisk.«

Prenovili atletske površine

RADEČE – Potem ko je dobitna loterijska srečka občinski proračun leta 2020 obogatila za približno četrtilijona evrov, saj je tamkajšnji občan zadel 1,7 milijona evrov, je zdaj občina bogatejša tudi za prenovljeno atletske stezo na Stadionu Radeče. Stezo je namreč občina uredila s pomočjo sredstev iz naslova davka na dobitke od iger na srečo.

Prenovljene atletske površine so namenu uradno predali konec minulega meseca, medtem ko se je Občina Radeče projekta obnove stadiona v sodelovanju z lokalnim atletskim klubom in Atletsko zvezo Slovenije lotila že lani spomladi. Gradbena dela so nato trajala približno leto, pri čemer jo je izvajalcem vmes večkrat zagodlo tudi vreme. V sklopu projekta je bil urejen stadion s štirimi stezami za dolge proge, šestimi stezami za tek na 60, 100 in 110 metrov, z metališči za krogljo in kopje, urejena je tudi splošna vadbena površina. Atletske površine imajo novo sintetično prevleko. Urejeno je tudi odvodnjavanje, posodobljena je razsvetljava stadiona. V sklopu projekta je bil obnovljen tudi del nogometnega igrišča.

Skupna vrednost naložbe je znašala približno 380 tisoč evrov in je bila financirana iz dveh pomembnih virov. Ob prihodu iz naslova dobitne loterijske srečke v višini 257 tisoč evrov je bila radeška občina uspešna tudi na razpisu Fundacije za šport, kjer je pridobila približno 55 tisoč evrov. Preostanek potrebnih sredstev, približno 70 tisočakov, je primaknila Občina Radeče. BA

V Radečah so se v minulem mesecu razveselili nove pridobitve, prenovljene atletske steze. (Foto: FB Tomaž Režun)

ROGAŠKA SLATINA – 50 let glasbene šole

Z glasbo za boljši razvoj otrok

»Želim si, da bi ljudje pri otrocih spodbujali pomen postopnega in systemskega obiskovanja glasbene šole, ki ima kup odličnih učiteljev. Tako bi pokazali, da razumejo, kakšno bogastvo se skriva za stenami naših ustanov,« pravi Tatjana Šolman, ravnateljica Glasbene šole Rogaška Slatina, ki letos praznuje 50 let. Jubilej obeležuje z nizom koncertov nekdanjih učencev, ki so glasbo izbrali za svoj poklic.

TINA STRMČNIK

Slatinsko glasbeno šolo je pred kratkim obiskal eden od lordov iz angleškega parlamenta. Ko je videl mehanske orgle, tri koncertne klavirje, razred, opremljen z vsemi tolkali, in lepo urejene prostore, po besedah Šolmanove kar ni mogel skrivati navdušenja nad dobrimi pogoji dela z mladimi glasbeniki. Šola, ki ima pet občin soustanoviteljic, saj deluje na območju nekdanje upravne enote Šmarje pri Jelšah, ima svoja oddelka v Bistrici ob Sotli in Podčetrtku, v Šmarju pri Jelšah pa ima podružnico. Takšna razpršenost je bila še posebej pomembna v preteklosti, ko starši niso bili tako mobilni, zato je bilo nujno, da se je glasbeno izobraževanje približalo oddaljenim krajem. »V enotah, kjer je manj učencev, naša šola sicer ne more ponuditi pouka vseh

glasbil. V Bistrici ob Sotli poučujemo harmoniko, klavir in kitaro, v zadnjem šolskem letu še pozavno. V Podčetrtku je ob ob pouku harmonike, klavirja in kitare na voljo pouk flavte. Trudimo se za čim večjo pestrost, vendar to ni preprosto, saj moramo kot javna glasbena šola upoštevati normative in standarde,« je razložila sogovornica.

Spodbuden prostor za otroke

Posebnost te izobraževalne ustanove, kjer 25 učiteljev v letošnjem šolskem letu znane predaja 330 učencem, so mehanske orgle, ki jih poučujejo že skoraj dvajset let. Sicer pa v slatinski glasbeni šoli podobno kot v drugih krajih po državi beležijo največ zanimanja za učenje klavirja. »Zelo se trudimo, da otroci igrajo predvsem orke-

strska glasbila, saj menimo, da je glasbena šola spodbuden prostor za njihovo odraščanje. Ob sodelovanju v orkestrih, pevskih zborih in drugih skupinskih sestavih pod našo streho se lahko lepo razvijajo in pridobivajo socialne veščine, ki so dobra popotnica za življenje.« Slatinska glasbena šola omogoča tudi učenje klasičnega baleta. Slednji je po prepričanju Šolmanove osnova za spoznavanje vseh drugih zvrsti plesa.

Niz koncertov

50 let delovanja ta izobraževalna ustanova obeležuje z nizom koncertov. K sodelovanju je povabila vse nekdanje učence, ki se z glasbo danes ukvarjajo profesionalno. »Stroka je po mojem prepričanju pomembna tudi v današnjem času, ko v družbi velikokrat govorimo tudi o lažjih poteh do cilja ali zabavnih poteh učenja. Vse to je ob precejšnji motivaciji, da otroci napredujejo in se nekaj naučijo, dobrodošlo. A vendar menim, da ne smemo zanemariti stroke in tradicije. Ob teh vrednotah lahko otroci zrastejo v celovito osebnost.«

3. novembra bo v slatinskem kulturnem centru nastopil flav-

Utrinek z enega od nastopov učencev Glasbene šole Rogaška Slatina. (Foto: arhiv šole)

Tatjana Šolman: »Slovenske glasbene šole so odlično sistemsko urejene, omogočajo pa tudi dovolj prostora za iskanje čim bolj optimalnih rešitev. Svet se spreminja vrtoglavo hitro. Učitelj se mora prilagajati učnim načrtom, enako tudi otrokom.«

tist Martin Belič, solo flavtist Münchenske filharmonije, ki je od lani tudi profesor flavte na akademiji za glasbo v Augsburgu. »Zelo smo ponosni, da je prve note spoznal prav

v naši glasbeni šoli,« je dejala Šolmanova. In dodala, da so se doslej na koncertih v čast 50-letnice glasbene šole med drugim predstavile flavtistka Urška Hrovat Šket, ki poučuje

v Glasbeni šoli Celje, Urška Rošker, ki klavir uči na mariborskem konservatoriju za glasbo in balet, ter Monika Šolman, ki violino poučuje v ljubljanskem glasbenem ateljeju Tartini.

Plezali bodo in se razgibavali

DOBRNA – V Športnem parku Fitko, kot na Dobrni imenujejo območje med osnovno šolo in Dobrnico, je občina postavila prostostoječo balvansko plezalno steno. Ob tem je uredila tudi fitnes na prostem, kjer so na voljo tako fitnes naprave za starejše in invalide kot tudi za otroke. Naložbo je namenu uradno predala minuli teden.

Balvanska plezalna stena ima 80 kvadratnih metrov plezalne površine različnih težavnostnih stopenj s približno 500 oprimki različnih velikosti in oblik. Primerna je tako za popolne začetnike, za šolske otroke in rekreative kot tudi za druge skupine plezalcev. Omogoča zabavno rekreacijo na prostem in je namenjena za razgibavanje vseh starostnih skupin, pravijo v Občini Dobrna.

Za približno 70 tisoč evrov vredno naložbo je občina pridobila tudi sofinancerska sredstva Fundacije za šport v višini približno 28 tisoč evrov. BA

Območje med osnovno šolo in Dobrnico je Občina Dobrna spremenila v športni park s fitnesom na prostem in plezalno steno. (Foto: Občina Dobrna)

Milijon evrov za obnovo

ŠMARJE PRI JELŠAH – V petih mesecih naj bi bila končana obnova odseka lokalne ceste med Sladko in Dolgo Goro. Stroji naj bi na omenjenem odseku začeli brniti konec oktobra. Vrednost načrtovanih del znaša malo več kot milijon evrov.

Šmarski župan Matija Čakš je pred dnevi podpisal pogodbo z izbranim izvajalcem za obnovo odseka lokalne ceste, dolgega malo manj kot 1,8 kilometra. Odsek ceste vodi po gričevnatem terenu, večkrat se stika z vinogradi in s strmejšimi pobočji, zato bo obnova med drugim zajemala gradnjo kamnitih zložb za zaščito brežin in pobočja. Obnovljeno bo odvodnjavanje, ponekod bodo prestavljeni komunalni vodi. TS

Stota občina s Prostoferjem

ROGAŠKA SLATINA – Občina je stota po vrsti, ki se je priključila vseslovenskemu prostovoljskemu projektu za mobilnost starejših zavoda Zlata mreža, znanem pod imenom Prostofer. Prostovoljci so prevoze začeli izvajati minulo sredo, 25. oktobra. Občani lahko prevoz tri dni pred izvedbo storitve naročijo na številki 080 10 10.

Občina Rogaška Slatina je vozilo zagotovila z denarjem, ki ga je prejela kot davek na dobiček Jackpot. Vozilo bo namenjeno predvsem prevozu občanov do zdravstvenih in javnih ustanov na območju občine in na območju šmarske upravne enote, a tudi do splošnih bolnišnic v Celju, Mariboru in na Ptuj. Na poziv k sodelovanju se je odzvalo 17 prostovoljnih voznikov, ki so se že udeležili izobraževanja. Gorivo za avto bo prvih šest mesecev zagotavljalo podjetje Gic gradnje. Čeprav se je občina odločila za priključitev k projektu Prostofer, je starejšim ob sredah dopoldne še vedno na voljo brezplačen prevoz z miniavtobusom. Organizirane so tri avtobusne proge, ki od naselij vodijo v središče Rogaške Slatine. Občani lahko vstopajo oziroma izstopajo na 51 postajališčih, ki so navedena v voznem redu. Po prihodu v mesto je za opravke na voljo približno ura in pol. Osvežen seznam postajališč z voznim redom je objavljen na spletni strani občine in na tablah ob avtobusnih postajališčih. TS

Varčnejša športna dvorana

ROGAŠKA SLATINA – Občina je namenu predala energetsko obnovljeno športno dvorano Janina. Ta je bila obnovitvenih del deležna med poletnimi počitnicami in jo uporabniki uporabljajo že nekaj časa.

Cilji naložbe, katere vrednost je znašala 493 tisoč evrov z DDV, so bili izboljšati energetsko učinkovitost dvorane, prispevati k zanesljivosti oskrbe z energijo in zmanjšati negativne učinke na okolje. Energetska obnova po prepričanju občine pozitivno vpliva na razvoj športa in družbenih dejavnosti. Dvorana ima med drugim novo toplotno-izolativno fasado, stavbno pohištvo in toplotno črpalko. Pristojni lahko porabo energije odčitavajo

Dvorano so na slovesnosti ob odprtju preizkusili številni športniki. (Foto: arhiv občine)

daljinsko. Občina Rogaška Slatina je za obnovo pridobi-

la 159 tisoč evrov evropskega in državnega sofinanciranja,

preostanek denarja je zagotovila v proračunu. TS

VELENJE – V novo kurilno sezono s toplotnim dodatkom za socialno ranljive občane

Položnica za ogrevanje »lažja« za 30 evrov

Da bi občanom, ki jih pesti socialna stiska, vsaj nekoliko omilila stroške ogrevanja, je Mestna občina Velenje uvedla energijski toplotni dodatek v višini 30 evrov mesečno za plačilo toplotne energije daljinskega ogrevanja. Kot poudarjajo v velenjski občinski upravi, bodo vloge za finančno pomoč zbirali do sredine novembra. Tistim občanom, ki so energijski dodatek prejeli že spomladi, vlog ni treba na novo pošiljati. V letošnjem proračunu je velenjska občina za izplačilo energijskih toplotnih dodatkov predvidela 80 tisoč evrov.

BARBARA FURMAN

Spomnimo, da so energijski toplotni dodatek v Mestni občini Velenje uvedli februarja letos in so ga občani (129 gospodinjstev) lahko koristili tri mesece, do konca aprila torej. »Toplotni dodatek bo na voljo tudi oktobra, novembra in decembra, saj želimo pomagati prebivalcem naše občine, ki se finančno težko prebijajo iz meseca v mesec. Mestna občina Velenje vsako leto približno 3,5 odstotka proračuna, to je malo več kot dva milijona evrov, namenja za izvajanje socialnih programov. Vanje je vključen tudi energijski toplotni dodatek. Z različnimi ukrepi in sofinanciranj si prizadevamo lajšati socialne stiske občanov in prispevati k zniževanju stroškov družinskega proračuna.

na,« je med drugim pojasnil župan **Peter Dermol**.

Dodatne prijave

Kot pojasnjujejo v velenjski občinski upravi, so do energijskega toplotnega dodatka upravičeni prebivalci velenjske občine, ki so prejemniki enkratne izredne denarne pomoči in so zavezanci za plačilo toplotne energije iz daljinskega ogrevanja, ker si zaradi svojih premoženjskih razmer ali drugih socialnih okoliščin ne morejo zagotoviti drugega vira energije za ogrevanje.

Vsi, ki so že prejeli energijski toplotni dodatek v višini 30 evrov mesečno od 1. februarja do 30. aprila 2023, imajo pravico do tovrstne finančne pomoči tudi

od 1. oktobra do 31. decembra. Dodatne vloge jim zato ni treba pošiljati. V občinski upravi v teh dneh že sprejemajo nove vloge. Zbiranje bodo končali 17. novembra. Kot še pravijo, pričakujejo še približno 50 prošenj za prejemanje energijskega toplotnega dodatka.

Nekaj vlog zavrnili

Prispele vloge bo pregledala posebna komisija. Spomladi je prejela 153 vlog, odobrila jih je 129. Kot so pojasnili v občinski upravi, so nekaj vlog zavrnili, ker vlagatelji niso izpolnjevali zahtevanih pogojev ali vloge niso bile ustrezno izpolnjene. Energijski toplotni dodatek je februarja, marca in aprila letos prejelo 129 občanov, kar pomeni, da je občina v ta namen skupaj zagotovila 11.610 evrov. Za celo leto 2023 je v ta namen v proračunu predvidela 80 tisoč evrov.

In koliko v povprečju Velenjčani plačujejo za daljinsko ogrevanje? Mesečna položnica za ogrevanje v 2,5-sobnem blokovskem stanovanju, velikem 69 kvadratnih metrov, znaša približno 122 evrov, celoletni znesek ogrevanja pa malo več kot 760 evrov.

Dodatne prijave za energijski toplotni dodatek v občini zbirajo do 17. novembra. (Foto: mezme.si)

Distribucijski sistem toplotne energije v mestni občini Velenje in občini Šoštanj je v upravljanju Komunalnega podjetja Velenje. Občanom omogoča ogrevanje celo leto. Stanovalci v blokih za vklop naprav ogrevalnih sistemov poskrbijo s pomočjo upravnika, uporabniki v enostanovanjskih stavbah pa to storijo sami. Distribucijsko omrežje namreč obratuje celo leto.

V velenjski občinski upravi pravijo, da je energijski toplotni dodatek v višini 30 evrov mesečno februarja, marca in aprila letos prejelo 129 občanov. To pomeni, da je občina v ta namen skupaj zagotovila 11.610 evrov. Za celo leto 2023 je v ta namen v proračunu predvidela 80 tisoč evrov.

Mesečna položnica za ogrevanje v 2,5-sobnem blokovskem stanovanju, velikem 69 kvadratnih metrov, znaša približno 122 evrov, celoletni znesek ogrevanja pa malo več kot 760 evrov.

Akademija Finance je regijski razvojni forum naslovlja Projekti za desetletje korenitih sprememb. (Foto: Premogovnik Velenje)

Desetletje korenitih sprememb

VELENJE – »Evropska unija in Slovenija sta se odločili za razogljičenje energetike. Ta odločitev bo Šaleško dolino v naslednjem desetletju doobra spremenila, zato pričakujemo, da bo njeno prestrukturiranje temeljilo na razvoju in vzpostavitvi novih delovnih mest,« je na regijskem razvojnem forumu v organizaciji Akademije Finance poudaril generalni direktor Premogovnika Velenje **Marko Mavec**. Ob tem je pozval k čimprejšnjemu sprejetju zakona o postopnem zapiranju premogovnika ter zagotovitvi sredstev v ta namen.

Premogovnik Velenje je sodeloval pri oblikovanju gospodarskega in družbenega razvoja Šaleške doline. Zaradi razvoja premogovništva so

bila v Šaleški dolini ustvarjena številna delovna mesta, rudarji so s samopriskevki in z lastnimi rokami zgradili mesto Velenje z vso potrebno infrastrukturo,« je v uvodu izpostavil generalni direktor Premogovnika Velenje **mag. Marko Mavec**.

Vlada pripravlja Zakon o postopnem zapiranju Premogovnika Velenje, ki naj bi omogočil črpanje sredstev za prestrukturiranje, nove naložbe in projekte v savinjsko-šaleški regiji. Med drugim predvideva vzpostavitev sklada za pravični prehod, ki bo po mnenju Mavca ključnega pomena, saj bodo s tem denarjem lahko spodbudili krožno gospodarstvo in uvedli nove tehnologije v Šaleški dolini. »Projekti Skupine Premogovnik Velenje so

že zdaj usmerjeni v postopen prehod v brezogljično družbo ob ustvarjanju novih tržnih priložnosti, novih delovnih mest z višjo dodano vrednostjo ter ob optimiziranju programov za zagotavljanje večje konkurenčnosti in ob zmanjševanju odvisnosti od Premogovnika Velenje.«

Zahtevni izzivi

Udeleženci razvojnega foruma so poudarjali, da leto 2033 ne pomeni konca Premogovnika Velenje, saj bo zagotovo deloval še najmanj petnajst oziroma najverjetneje dvajset let po koncu odkopavanja premoga. Veliko časa bo namreč treba za temeljito sanacijo degradirane površine in zaprtje vseh 50 kilometrov obstoječih podzemnih objek-

tov. »Dokler bo premogovnik deloval, potrebuje dobre, motivirane in kvalificirane ljudi. Danes je v družbah Skupine Premogovnik Velenje zaposlenih dva tisoč ljudi. Pred nami so zahtevni izzivi, kako nadomestiti delovna mesta po koncu odkopavanja premoga. Zato že danes začnemo razvoj novih storitev in ustvarjanje novih delovnih mest. To je naša glavna skrb. Ob tem veliko pozornosti namenjamo tudi odgovornemu ravnanju z okoljem,« je še dejal Mavec.

Po besedah generalnega direktorja Termoelektrarne Šoštanj **mag. Branka Debeljaka** mora postopno ukinjanje proizvodnje električne in toplotne energije iz premoga postati generator novih idej in rešitev, ki bodo ohranile Šaleško dolino na zemljevidu okoljsko in gospodarsko uspešnih regij. BF

Za varnejši promet

VELENJE – Da bi zagotovila večjo prometno varnost, je občina Velenje na Kardeljevem trgu v bližini vrtca ob novozgrajeni cesti uredila pločnik, vozni pas za kolesarje, prehode za pešce in dodatne površine za pešce. Na Goriški cesti je obnovila vodovod in kanalizacijo ter prenovila toplovodno omrežje. Za najnovejše pridobitve v mestu je v proračunu zagotovila približno 400 tisoč evrov.

Na Kardeljevem trgu so pred dnevi prerezali otvoritveni trak ob 120 metrov dolgi novozgrajeni cesti, ob kateri sta nova pločnik in vozni pas za kolesarje. Da bi zagotovila večjo varnost za vse udeležence v prometu, predvsem za otroke iz bližnjega vrtca, je občina uredila še hitrostni oviri in tri prehode za pešce. Vrednost del znaša 77.670 tisoč evrov.

Na Goriški cesti v Velenju sta bila obnove deležna vodovod s pripadajočimi priključki ter kanalizacijsko omrežje za odpadno in padavinsko odpadno vodo s pripadajočimi priključki v dolžini 244 metrov. Občina je prenovila tudi 130 metrov dolgo toplovodno omrežje ter asfaltirala Goriško cesto. Omenjene novosti na Goriški cesti so skupaj stale približno 330 tisoč evrov. BF

Na Kardeljevem trgu je promet odslej bolj varen. (Foto: MOV Velenje)

Po desetletju premora se vrača nekoč priljubljen festival

S slatinskega odra bodo odmevali šansoni

Deset glasbenih izvajalcev se bo v soboto, 28. oktobra, ob 20. uri na odru kulturnega centra v Rogaški Slatini pomerilo na Festivalu slovenskega šansona. Strokovna žirija bo na dogodku v organizaciji Prvega programa Radia Slovenija razglasila najboljši šanson in podelila še tri nagrade.

TINA STRMČNIK

Rogaška Slatina je med letoma 1984 in 1990 gostila Festival jugoslovanskega šansona. Pobudo zanj je dal Bojan Adamič, srce festivala je predstavljal Slatinčan Franci Plohl. Niz omenjenih glasbenih prireditev je prekinila vojna. Radio Slovenija je leta 2001 začel bienalno organizirati Festival slovenskega šansona, med letoma 2009 in 2013 je bil festival vsako leto.

Po desetletnem premoru se festival v organizaciji Prvega

programa Radia Slovenija ponovno vrača v Rogaško Slatino. To soboto bodo poslušalci lahko prisluhnili desetim nastopajočim, ki so se uvrstili v finalni večer. To so Ana Maria Mitić, Primož Vidovič, Patricija Škof, zasedba Zajtrk, Andrej Tomšič, Smaal Tokk, Violoncelli Itineranti, Jure Ivanušič in Nordunk, Veronika Nikolovska ter Tomaž Hostnik.

Strokovna žirija, ki jo bodo sestavljali Vita Mavrič, Leon

Oder Kulturnega centra Rogaška Slatina bo v soboto prva zavzela Ana Maria Mitić. Sklepno prireditev bodo vodili Tilen Artač, Višnja Fičor in Igor Velše. (Foto: Adrian Pregelj)

Firšt, Mia Žnidarič, Boštjan Gombač in Slavko Pregl, bo v soboto podelila nagrade za najboljše besedilo, najboljšo glasbo, obetavno mlado avtorico ali avtorja oziroma izvajalko ali izvajalca in veliko nagrado slovenski šanson 2023 za najboljši šanson v celoti.

Rogaška Slatina privablja festivale

Župan Občine Rogaška Slatina mag. Branko Kidrič je vesel, da se Festival slovenskega šansona vrača tja, kjer se je vse skupaj začelo. Čeprav se Rogaška Slatina po njegovih besedah težko primerja s festivalnimi mesti, kot je Ljubljana, je letos vendarle gostila že pet festivalov. Domačini in obiskovalci so lahko spremljali Festival športnega

filma, srečanje pesnikov, kritikov in prevajalcev poezije, znano pod imenom Festival Pranger, niz poletnih prireditev Anin festival, Fertik – festival mladih in Elin festival za najmlajše, ki je poimenovan po pisateljici Eli Peroci.

Šansoni tudi na albumu

Radio Slovenija s Festivalom slovenskega šansona spodbuja nastanek novih kakovostnih skladb v slovenskem jeziku. Na razpis v spomladanskem delu leta se je prijavilo skoraj 70 izvajalcev. Nato je strokovna komisija za prva dva predizbora izbrala 20 nastopajočih. Zasedbe so se poleti udeležile studijskega snemanja novih šansonov. Posnetki bodo pri Založbi ZKP RTV izšli kot nov digitalni zvočni album.

Radiotelevizija Slovenija bo na sobotnem sklepnem večeru festivala obeležila 95 let Radia Slovenija in 65 let Televizije Slovenija ter podelila nagradi Franeta Milčinskega – Ježka. Z omenjenimi nagradami spodbuja izvirne dosežke in opuse v zvrsteh radijske in televizijske ustvarjalnosti.

TS

Za igralko večera je občinstvo izbralo Andrejo Mlekuž (desno), ki je v vlogi mame navdušila v predstavi Da ne boš sama v izvedbi kočevskega KUD Jazbec in partnerji. (Foto: Nik Jarh)

Še štiri predstave Novačanovih srečanj

Komična drama Da ne boš sama v izvedbi KUD Jazbec in partnerji ter v režiji dramskega igralca Gašperja Jarnija je v petek odprla jubilejni, 30. Novačanov festival ljubiteljskega gledališča. Za igralko večera je občinstvo izbralo Andrejo Mlekuž.

Zbrane je nagovoril celjski župan Matija Kovač, organizator, Gledališče Zarja Celje, pa je pripravil kratek dokumentarni video o zgodovini največjega ljubiteljskega gledališkega festivala v vzhodni Sloveniji.

Na festivalu bodo do 10. novembra na ogled še štiri tekmovalne predstave. 27. oktobra se bo predstavilo Kulturno društvo Loški oder iz Škofje Loke z dramskim besedilom Hamlet v vasi Spodnja Mrduša hrvaškega dramatika Iva Brešana. Dan kasneje, 28. oktobra, bo v Celju gostovalo Šentjakobsko gledališče Ljubljana. Predstavilo se bo z grotesko Samuela Becketta Čakanje Godoja.

KUD Fofite Medvode bo s predstavo Ljudski demokratični cirkus Sakešvili nastopil v petek, 3. novembra. Kar v vrsto, prosim je sodobna farsa, ki jo bo občinstvo videlo v petek, 10. novembra, v izvedbi Ta bol' teatra KPD Josipa Lavtižarja iz Kranjske Gore.

Vsako predstavo ocenjuje komisija občinstva z ocenami od ena do pet in tista, ki bo zbrala najvišje ocene, bo zmagovalka festivala. Razglasili jo bodo na slovesnem zaključku festivala v soboto, 11. novembra. Letošnja novost je, da bo zmagovalna skupina prejela skulpturo tulipana in ne plakete. Po vsaki predstavi občinstvo izbere tudi igralca oziroma igralko večera, ki prejme za nagrado sliko enega od celjskih ljubiteljskih likovnikov.

TC

Povezuje jih ljubezen do lesa

Umetnike Rafaela Končina, Alojza Podvršnika in Darka Smoleta je povezal les. V avli doma II. slovenskega tabora v Žalcu bo do 8. novembra na ogled njihova razstava z naslovom Mislimi v harmoniji lesa.

Na odprtju razstave je dela predstavila umetnostna zgodovinarica in kustosinja Alenka Domjan. Vsi trije so ljubiteljski umetniki, vsak s svojim načinom ustvarjanja, a vse združuje ljubezen do obdelave lesa. Vedno poskrbijo, da les zažari v popolnoma drugačni luči. Iz njega »izvabijo« različne motive, idejne koncepte, tvorbe in podobe.

Alojz Podvršnik je pravzaprav celo življenje povezan z lesom. Najprej mu je rezbarjenje pomenilo samo kratkočasje, potem ga je toplina lesa tako prevzela, da je to postalo njegov poklic. Poleg reliefov se loteva tudi obdelave celopostavnih figuralnih plastik. Najbolj ljuba mu je lipa.

Rafael Končina je po poklicu diplomirani inženir strojništva. Ob kolesarstvu velik del svojega prostega časa posveča oblikovanju v lesu (rezbarstvo, kiparstvo).

Darko Smole je že kot otrok, ko je opazoval deda pri mizarskem delu, začutil navdih mehkebe lesa. In tudi on je postal mizar. Vendar mu industrijsko delo daje premalo svobode, zato ostaja zvest tudi umetniškemu ustvarjanju.

ŠO

Umetnike Rafaela Končina, Alojza Podvršnika in Darka Smoleta povezuje ljubezen ustvarjanja v lesu. (Foto: TT)

Novost za ljubitelje plesa

V soboto, 28. oktobra, bo ob 19.30 v Plesnem forumu Celje na ogled prva od sedmih plesnih predstav iz novega plesnega cikla, ki ga je prvič pripravil Zavod Celeia Celje.

Prvo predstavo z naslovom Ptero bosta izvedli Petra Chelfi in Petra Valentić iz Združenja profesionalnih plesnih umetnikov Puls in Mediteranskega plesnega centra iz Hrvaške.

»Osnovno vodilo pri snovanju novosti je bilo poiskati kakovostne plesne pro-

dukcije, ki jih ponujajo tako odri doma kot v tujini. Veseli smo, da smo že v prvi sezoni k sodelovanju uspeli privabiti plesalce iz Slovenije, Hrvaške, Italije in Srbije,« je o programski novosti povedala direktorica zavoda Maja Voglar.

Plesne predstave je izbrala celjska plesalka Mojca Majcen. Na različnih odrih v mestu želi občinstvu približati svet sodobnega plesa.

Februarja bodo v okviru dogodka Plesno po Prešernu na ogled tri predstave.

V Celju bo s predstavo Lend me your ears gostovala italijanska plesna skupina Arearea. Inštitut za umetniško igro in Balkan dance project se bosta predstavila s koreografijo Femine. Sklop bo zaključila izbrana celjska plesna predstava.

29. aprila, na svetovni dan plesa, bo na odru Gledališča Celje na ogled premiera celovečerne predstave Meja. Nastaja v koprodukciji Zavoda M&N dance, Festivala Velenje in Evropske prestolnice kulture Nova Gorica 2025.

TC

Živali na kmetiji po osnovnošolsko

Likovna sekcija Kulturno-umetniškega društva Polzela je petič organizirala Mini paletto 2023. Gre za likovno tekmovanje, ki je prvenstveno namenjeno ustvarjalnemu in likovnemu spodbujanju osnovnošolskih otrok. Razstava bo na ogled do petka, 30. oktobra, v gradu Komenda.

Letos je sodelovalo 27 otrok iz vse Slovenije, ki so skupaj na ogled postavili 31 likovnih del na temo živali na kmetiji. Akademski slikar Tomaž Milač je med

vsemi prejetimi likovnimi izbral tri najboljše. Ob tem je povedal, da je izjemno težko izbrati nagrajence, ker ima vsako likovno delo svojo likovno vrednost in interpretacijo.

Zlato mini paletto 2023 je prejela Alja Podkubovšek iz Loč, srebrno Eva Prkič iz Žalca in bronasto mini paletto Manja Dobravc iz Roj pri Šempetru. Vsak sodelujoči likovni ustvarjalec je za svojo udeležbo prejel priznanje KUD Polzela, darilno vrečko, polno zanimivih daril,

in slikarsko platno za nadaljnje ustvarjanje.

Priznanja in palette jim je podelila vodja projekta in predsednica društva Klavdija Sitar, ki se je v svojem nagovoru vsem sodelujočim zahvalila za sodelovanje in pri tem povedala, da kultura kali in ustvarja narod ter tako gradi narodno identiteto in elito naroda. Tako na njo ne smemo pozabiti ter se do nje mačehovsko vesti, temveč jo moramo spodbujati in razvijati.

ŠO

Bodo klasični pogrebi kmalu preteklost?

Časi in pogrebne navade se spreminjajo. Kako?

Ena od navad, ki jo je minula epidemija vnesla v pogrebno dejavnost tudi v Sloveniji, je, da je poskočilo število pogrebov v ožjem družinskem krogu. Žarnih pokopov in raztrosov pepela je neprimerno več kot pred desetletjem. Glede na smernice bodo pokopi do leta 2030 osamljeni in vezani samo na verske zahteve. Časi se spreminjajo, z njimi tudi običaji ljudi. Čakamo samo še to, kdaj se bo s pomočjo umetne inteligence pokojnik pojavil na svojem pogrebu. Takšen primer se je že zgodil v Angliji.

SIMONA ŠOLINIČ

V zadnjih desetih letih je bilo v Celju največ pogrebov v letih 2020 in 2021 ravno zaradi epidemije. Takrat je bilo vsaj sto pogrebov letno več kot druga leta.

V Celju vedno več raztrosov pepela

Podjetje Veking skrbi za Mestno pokopališče Celje in pokopališče na Teharjah. Kot so nam pojasnili v podjetju, je ena vidnejših sprememb v zadnjem desetletju pri pogrebni dejavnosti, da je vedno več pogrebov v družinskem krogu. Na to spremembo je najbolj vplivala epidemija, saj je bilo zaradi ukrepov takrat na pogrebi omejeno število ljudi. Ta navada je, kot je videti, ostala med ljudmi še danes.

Ena od značilnosti, ki jo opažajo pri Vekingu, je tudi, da je vedno več raztrosov pepela. Do jeseni je bilo v Celju 378 pogrebov, od tega 44 raztrosov. Število teh vsako leto narašča. A je pri tem treba vedeti, da se marsikdo odloči, da ne želi imeti več grobnega prostora za umrle svoje. To pomeni, da lahko posmrtni ostanke po več letih izkopljejo in po obdelavi jih izvajalci pogrebne službe raztrosijo na za to urejenem prostoru na pokopališču.

Na žarnem oddelku celjskega pokopališča je mogoče pridobiti žarni grobni prostor le v primeru smrti. Pokopnega mesta se ne da »rezervirati«.

V tem primeru se na plošči zapiše letnica rojstva in letnica raztrosa in ne smrti. Teh odločitev je v zadnjem času več.

V Celju opažajo še, da ni zelo velike spremembe v zmanjšanju plastičnih sveč ali rož. Plastične rože ljudje na grobove nosijo predvsem v poletnem času. Za celjsko pokopališče je prav tako značilno, da se je povečalo število pogrebov pokojnikov, ki so pripadali islamski verski skupnosti. Na pokopališču je tako poseben oddelk, namenjen tem grobovom, za katerega velja, da je pokop možen za tiste pripadnike omenjene verske skupnosti,

Na pokopališčih Celje in Teharje imajo lahko novi nagrobni spomeniki na enojnem ali družinskem grobu višino največ do 90 centimetrov in na žarnem največ do 70 centimetrov.

ki so imeli v Celju stalno prebivališče.

Celjsko pokopališče sicer velja za eno lepših in lepo urejenih v Sloveniji, a se tudi tu pogosto spopadajo s tatvinami z grobov. Ena od skrbi so tudi srne, ki kljub visokim ograjam najdejo pot do grobov in pojedjo dele rož.

V Celju je možen anonimni pokop. V tem primeru na željo pokojnika ali svojcev ne opravijo pogrebne svečanosti, tudi groba ne obeležijo. Pepel lahko raztrosijo. Anonimni pokop opravijo ob prisotnosti najožjih svojcev ali brez njihove prisotnosti, in sicer v skladu z dogovorom z naročnikom. Tihi pogreb pomeni, da na željo pokojnika ali svojcev o tem ne obvestijo javnosti.

Raztros pepela je na podlagi izdanega soglasja pristojnega občinskega organa možen tudi na prostoru zunaj pokopališča ali na morju. Če gre za raztros pepela iz žare v morje, mora soglasje najprej izdati krajevno pristojen občinski organ. Po pridobitvi tega soglasja izda soglasje v skladu z zakonom, ki ureja pomorski promet, tudi Uprava Republike Slovenije za pomorstvo, v katerem določi dan, lokacijo in druge pogoje, ki se nanašajo na varnost plovbe, in sicer ob upoštevanju trenutnih vremenskih razmer na morju in morebitnih drugih prireditev na morju.

Žare s pepelom ni dovoljeno hraniti doma, saj Zakon o pogrebni in pokopališki dejavnosti določa, da pristojni pokop posmrtnih ostankov pokojnika praviloma opravijo na pokopališču. Zunaj pokopališča je pogreb dovoljen le kot raztros pepela ali posebni pokop stanovskih predstavnikov v grobnice verskih skupnosti.

Jasmina Babajić, direktorica Pogrebnih storitev Babajić: »Menim, da je zakonodaja na področju pogrebne in pokopališke dejavnosti v Sloveniji v primerjavi s tujino zelo zastarela. Praktično nam ne dopušča napredka in razvoja v tej smeri, da bi svojim lahko ponudili prosto izbiro pri organizaciji pogreba. Javna podjetja na primer imajo v večini občin monopol pri prvem prevozu iz bolnice do mrtvašnice, ki so ga svojci primorani plačati. Temu strošku se ne morejo izogniti prav zaradi te zakonodaje, ki jim ne omogoča proste izbire pogrebne podjetja na trgu dela.« (Foto: osebni arhiv)

Ekološki pogreb

Da se navade in želje ljudi ob zadnji poslovilni slovesnosti od svojcev spreminjajo, opažajo tudi v eni večjih pogrebnih služb na Celjskem Morani.

Prva takšna sprememba v primerjavi z desetletjem prej je, da ljudje na pogrebe ne prinašajo več veliko cvetja. Če je včasih pet otrok izgubilo starša, je bilo pet vencev, danes je le eden, pravi **Ida Steblovnik**, ki je bila več kot 30 let zvesta pogrebni službi in razmere zelo dobro pozna. »Enako je pri svečah, ki jih je danes manj kot nekoč. Ljudje varčujejo ali so bolj osveščeni,« dodaja.

»Vedno več je pogrebov v družinskem krogu. Več je upepelitev, vsaj na našem območju je zelo malo tako imenovanih klasičnih pogrebov,« še dodaja. Omenja, da je Morana v svoji tridesetletni karieri imela le tri pogrebe, kjer so pokojnika ali pokojnico odpeljali v cerkev, kjer so se poslovili od njega. »Gre za redke primere, na primer če je umrl cerkveni ključar. Tudi na dom pokojnikov ne smejo pripeljati, da bi se svojci od njih poslovili, kot je to veljalo včasih predvsem na podeželju. Odloki občin tega ne dovoljujejo več, razen če gre za izjemo. Dodaja pa, da se nekateri odločajo za ekološki pogreb. »Gre za pogreb, kjer je žara lesena, torej biorazgradljiva,« dodaja Steblovnikova.

V Sloveniji je vedno več raztrosov pepela.

Na pokopališču v Žalcu je že tri leta postavljen tudi tako imenovani digitalni nagrobnik. Gre za grob mladega navdušenca za tehnologijo. Nagrobnik je postavilo mariborsko podjetje, ki je prototip takšnega nagrobnika že pred tem postavilo na pokopališču na Pobrežju. V žalskem primeru je na nagrobniku možno videti fotografije in posnetke, ki na sodoben način omogočijo predstavitev pokojnika. Cena za tovrsten nagrobnik je bila pred leti od šest do 20 tisoč evrov, odvisno od želja svojcev. Digitalni nagrobniki so privlačni predvsem v Združenih državah Amerike.

Malo klasičnih pogrebov

Pogrebne slovesnosti vedno bolj vodijo v intimo in zasebnost, dodaja sogovornica. S tem potrdi, da je vedno več pogrebov v ožjem krogu. »Ljudje pripeljejo na pogreb tudi domače ljubljence, ki jih imajo za člane družin in si želijo, da so tudi oni prisotni na tej slovesnosti. V tujini imajo tudi »drive in« vežico, kjer se lahko pripelješ, prižgeš svečo in odpelješ,« dodaja sogovornica.

Pojasni, da se ljudje največkrat odločajo za upepelitev pokojnikov: »Malo je klasičnih pogrebov s krsto, saj ljudje s tem povezujejo višje stroške, s čimer se ne bi strinjala. Stroški za pogreb s krsto ali z žaro so zelo primerljivi. Za klasični pogreb s krsto se odločajo večinoma pravoslavni in muslimani, saj sežig ni v skladu z njihovimi verskimi prepričanji,« dodaja Babajičeva.

Potrdi tudi, da se svojci vedno bolj odločajo za raztros pepela

Največ sprememb je pri glasbenih željah

V Komunalnem podjetju Velenje, ki opravlja pokopališko-pogrebno dejavnost na tamkajšnjem območju, pravijo, da **večjih sprememb na področju pogrebne dejavnosti ne opažajo. Epidemija je pred leti »prinesla« predvsem zmanjšanje števila ljudi na pogrebnih slovesnostih.**

»Protokoli pogrebnih slovesnosti so standardni: prisotnost duhovnika, govornika, pevec in igranje na trobento, pri rudarskih pogrebi so prisotni še straža in godba ter praporščaki,« pravijo v velenjski komunali. Lani je bilo na pokopališčih Podkraj in Škale 40 klasičnih pogrebov ter 321 žarnih, od tega 22 z raztrosom pepela. Slednji se namreč štejejo za žarni pokop.

Večkulturnost

»Na področju pogrebih svečanosti smo zelo odprti za predloge in želje svojcev ter jih vedno skušamo uresničiti v največji možni meri, seveda pa moramo ob tem zadostiti tudi zakonskim predpisom. V tem smislu opažamo morda samo nekoliko povečano zanimanje za prisotnost izvajanja glasbe na manj tradicionalna glasbila na pogrebnih svečanostih, kot so igranje na citre, harmoniko, violino, a gre še vedno prej za izjemo kot pravilo. Bolj so različne glasbene želje pri predvajanju pogrebne pesmi za spreved do grobnega mesta, kjer imajo žalujoči neomejeno izbiro.«

Tudi na velenjskem območju zaznavajo, da je vedno več zanimanja ljudi za raztros pepela. »Deloma je to posledica splošne višje umrljivosti in več

pogrebov. Za raztros pepela ni posebnih pravil, vse je popolnoma enako kot pri žarnem pogrebu, samo da žare pokojnega ne položimo v grob, ampak pepel raztrosimo na za to predpisanem prostoru. Za morebiten raztros pepela zunaj pokopališča morajo svojci predhodno pridobiti soglasje upravne enote, kjer vsako prošnjo obravnavajo individualno. Na Primorskem je recimo nekaj takšnih primerov z raztrosom pepela v morje, nekaj je tudi prošelj za raztros v hribih ali planinah,« odgovarjajo v velenjski komunali.

Doma ne ležijo več

V preteklosti so bili naši predniki navajeni, da je pokojnik pred pogrebom ležal doma, kjer so se lahko od nje ga poslovili, ali v cerkvi, danes teh običajev skoraj ni več. Niti na območju Velenja. »Tako zakon kot občinski odlok zapovedujeta obvezno uporabo mrliških vežic. Izjema, kjer je še dovoljeno, da pokojni leži doma, so kraji, v katerih ni mrliške vežice. Možno pa je pokojnika peljati iz vežice v cerkev zaradi izvedbe maše ter potem nazaj na pokopališče na pogreb, a ti primeri niso pogosti,« dodajajo v komunali.

»Opažamo, da je zelo v porastu uporaba lesenih sveč

OB ROBU

Babica imela govor na lastnem pogrebu

Če smo že pred leti pisali o pepelu v diamantu kot o novosti in so nekateri to dvakrat prebrali, ker so mislili, da gre za pomoto, je **diamantni pogreb danes nekaj normalnega. Če se je komu še pred desetletjem zdelo čudno, da nekoga raztrosijo v naravi, je to danes popolnoma normalno. Vedno več je tudi ekoloških pogrebov.**

V Angliji se je babica pojavila na svojem pogrebu. Imela je govor o svojem življenju. Se več, tudi na vprašanja prisotnih je odgovarjala. Šlo je seveda za hologram oziroma za njen tako imenovani digitalni klon. To je vpliv umetne inteligence na spremembo pri pogrebnih slovesnostih. Seveda ne gre pričakovati, da bodo prisotni lahko pokojnike na njihovih pogrebihih kmalu videli tudi v Sloveniji, vendar si glede na razvoj sodobne tehnologije ne bi upali napovedati, da se to ne bo zgodilo kmalu. Slovenci smo bolj kot ne tradicionalni, a mlajše generacije danes razmišljajo drugače in zanje ovir v prihodnosti ne bo.

A vse to prinaša potrebo po ureditvi, da se zadeva ne izrodi preveč. Domišljija ljudi nima meja. Na drugi strani je zakonodaja, ki ureja te stvari, preveč zastarela ne glede na občasne spremembe. Čas gre naprej, želje ljudi tudi. Temu se bo morala prilagoditi tudi zakonodaja.

SIMONA ŠOLINČ

s posvetilom, barvanih kamenčkov in virtualno prižiganje sveč. Pri cvetju ljudje ne posegajo toliko po plastičnih nadomestkih, a opažamo manj cvetja. Na večino osmrtnic zdaj na željo svojcev dodajamo opombo, da odklanjajo tako cvetje kot sveče,« še pojasnjujejo.

Vandalizem ne pozna meja

Tudi v Velenju imajo težave z vandalizmom. Kot pravijo v velenjski komunali, gre največkrat za tatvine stvari z grobov. »Kraje spremljamo oziroma jih skrbno beležimo, uspešno pa smo jih doslej razrešili zelo malo. Lahko omenimo, da gre za kraje iz objestnosti – teh je največ – kjer so storilci večinoma mlajši, ali za »nagajanje« sprtih sorodnikov. Sledijo kraje zaradi bolezni, večinoma gre za kategorijo psihičnih obolenj. Teh je precej manj. Pojavljajo se tudi

kraje zaradi socialne šibkosti. V teh primerih si oseba ne zmore privoščiti nakupa žalnih aranžmajev ali sveč. Med ukrepe, ki jih izvajamo za preprečevanje tatvin, spada delna pokritost objekta pokopališča s kamerami, vendar smo pri uporabi tega ukrepa zakonsko žal zelo omejeni. Zaposleni se trudijo biti še bolj pozorni na tovrstno dejavnost, kar žal ni vedno lahko, saj je nemogoče poznati najemnika vsakega groba in še sorodnikov, da bi lahko predvidevali, kaj oseba počne na posameznem grobu. Imamo tudi varnostno službo, ki opravlja redne obhode predvsem v nočnem času, pokopališča pa ne smemo fizično zaklepati, tudi v nočnem času ne, ker gre za javni prostor. Opozorilne table z izvlečki odloka o pokopališkem redu so na vhodih na obeh pokopališčih pod našo oskrbo, Podkraj in Škale,« dodajajo v velenjski komunali.

Pepel svojca v diamantu

Podjetje Pogrebne storitve Babajič je znano po posebni vrsti spomina na pokojne – **diamantu in diamantnem pogrebu. Spominski diamant algordanza, ki nastane iz pepela pokojnika, ali diamantni pogreb postaja vedno bolj priljubljena oblika pogreba pri nas. To družini omogoča, da se nikoli ne loči od pokojne osebe. Za kaj torej gre?**

»V primerjavi s tradicionalnimi vrstami pogrebov spominski diamant predstavlja zelo oseben obliko žalovanja, spomina in veselja. Je izjemno dragocen spominek, ki ga svojci lahko hranijo v diamantni škatli ob portretni fotografiji doma ali ga diskretno vstavijo v prstan ali verižico. Čisti spominski diamant je izdelan izključno iz ogljika, pridobljenega iz pepela pokojne osebe pri upepeljevanju. Da lahko pepel vtisnemo v diamant, potrebujemo vsaj 500 gramov kremiranih ostankov, iz katerih nato nastane eden ali več pepelnih diamantov. Gre za sintetični diamant, ki ima enake lastnosti kot naravni diamant. Da bi ustvarili diamante iz človeškega pepela ali las, moramo ustvariti enake razmere, kot so v naravi. Ogljik najprej izoliramo iz pepela ali las pokojnika, nato ga preoblikujemo v grafit in na koncu spremenimo v spominski diamant,« pravi direktorica omenjenega podjetja **Jasmina Babajič**.

poslovilne dvorane, prisotnost pri kremaciji in obred v skladu z njihovo tradicijo. Takšnih primerov je veliko. Nekateri svojci spremljajo našo pogrebno vozilo od začetka do konca poti v tujino. To jim daje občutek, da so pokojnika pospremili dostojanstveno na njegovi zadnji poti domov in k večnemu počitku. Svojci v skladu s svojo kulturo, prepričanji in vero izražajo različne želje o slovesu. Spomnim se tudi, da smo organizirali romski pogreb v Velenju, kjer so svojci v vežici celo noč jokali in hkrati slavili življenje, ob čemer so imeli tudi hrano in pijačo. Veliko se srečujemo tudi z vračanjem migrantov, ki so zaradi vojne doma prišli v Slovenijo. Tukaj gre večinoma za muslimane, ki želijo, da pokojnika pripravimo v skladu z verskimi običaji in po najhitrejši možni poti odpeljemo nazaj domov.«

Ob koncu sogovornica še navaja, da je neizogibno treba ponovno opozoriti na hudo obremenitev, ki jo za okolje predstavljajo nepravilno odvrženi ostanki sveč in drugi odpadki: »Po 1. novembru bo na pokopališčih ostalo na stotine kilogramov ostankov sveč. Slovenija pa je po porabi nagrobnihih sveč na prebivalca v svetovnem vrhu.«

po pokojnikov. »To jim predstavlja vrsto svobode in vračanje k naravi. Tako svojci niso vezani na pokopališča in grobove. Za raztros pepela je treba pridobiti dovoljenje občine, kjer bo raztros opravljen. V vlogi, ki jo podamo na občino, moramo navesti točen datum, kraj in uro pogreba. Pri slovesnosti mora biti prisoten predstavnik pogrebnega podjetja, ki izvede raztros. V spominu mi je ostal raztros pepela mladega fanta na prelepi jasi ob potoku, kjer je v času svojega življenja zelo rad preživel prosti čas. Tam so se v krogu zbrali prijatelji, svojci in njegova psička. Obujali so spomine nanj in se od njega poslovili točno tako, kot bi on želel,« dodaja Babajičeva.

Pomen kulture in religije

Njeno podjetje je specializirano tudi za mednarodne prevoze pokojnih oseb, zaradi česar se na dnevni ravni srečujejo tudi z različnimi kulturami in religijami. »Organizirali smo slovo, upepelitev in prevoz žare kitajskega ambasadorja v Ljubljani, kjer so svojci in predstavniki ambasade zahtevali posebno obravnavo, dekoracijo

www.trgovina-zvokinarave.si

Prodaja lesenih ekoloških sveč

Mestno pokopališče Celje
od 28. oktobra do 1. novembra
od 8.30 do 16. ure.

Del sredstev od prodanih sveč bo namenjen za obnovo Mozirskega gaja.

Hvala!

Zvoki narave, Anton Petek s.p.,
Na trgu 20, 3330 Mozirje, tel: 070 349 005

Na prste stopili »bakreni« združbi

Brezobzirni, morda celo nevarni

Tatvine barvnih kovin so že leta in leta donosen posel, z gradbišč, s hiš, podjetij, celo z mrliških vežic izginjajo žlebovi in deli streh. Storilcev ni ustavila niti povodenj, ki je uničevala električno napeljavo, saj so kradli električne vodnike in vse, s čimer so lahko zaslužili na črnem trgu. Znano je, da je celjska policija te dni stopila na prste – kot se je izrazila – hudodelski združbi, ki se je ukvarjala s takšnimi tatvinami. Ko policija uporabi besedo »hudodelska«, to pomeni, da je združba zelo dobro organizirana, morda celo nevarna in da je pri svojih početjih tudi brezobzirna.

SIMONA ŠOLINIČ

V zadnjem primeru se je s tatvinami ukvarjalo 27 storilcev, vse so ovadili in vsi so slovenski državljani. Kako razpredene mreže tatinskih lovov je združba imela, kaže to, da so njeni člani kradli barvne kovine po vsej Sloveniji, tudi na Celjskem.

Donosen posel

»Značilno za organizirane kriminalne združbe je, da so njeni člani mobilni in da kazniva dejanja izvršujejo na širšem območju. Storilci lahko delujejo tudi posamično ali v skupinah. Takšne tatvine se najpogosteje dogajajo v mestih, kjer je gostota prebivalstva in poslovnih prostorov večja. Pri tem storilci izkoriščajo pomanjkljivo samozaščitno vedenje oškodovancev ter zastarelost sis-

temov tehničnega varovanja. Za preprečevanje tovrstnih kaznivih dejanj je najpomembnejše samozaščitno ravnanje. S primernim preventivnim ravnanjem lahko storilca odvrnemo od storitve kaznivega dejanja. Pri tem nam je lahko v pomoč tudi ustrezen sistem tehničnega varovanja, ki prepreči kaznivo dejanje ali vsaj oteži delo storilcem,« pravi vodja Sektorja za splošno kriminaliteto v Upravi kriminalistične policije Generalne policijske uprave **Dejan Garbajs**.

Barvne kovine so za storilce še toliko bolj privlačne, saj je njihova odkupna cena odvisna od maloprodajnih cen na svetovnem trgu. V preiskavi 27 članov kriminalne združbe je sodelovalo več kot 120 kriminalistov in policistov, ki so

S prodajo ukradenih stvari so storilci pridobili skoraj pol milijona evrov.

pri svojem delu morali uporabiti tudi posebne metode dela. Razlog je, da so v združbi delovali tudi stari znanci policije. Do zdaj so bili že ovađeni zaradi premoženjskih kaznivih dejanj, ropov, goljufij, tudi poškodovanj tujih stvari. To

pomeni, da so iz preteklosti tudi natančno vedeli, kako policija deluje.

Organizirani in natančni

Že od avgusta lani so se na Celjskem in drugod vrstile velike tatvine, v katerih so storilci s silo in z uporabo prirejenega orodja vlamljali v ograjene dvoriščne oziroma poslovne prostore različnih podjetij in kradli večje količine električnih vodnikov oziroma druge izdelke iz bakra oziroma barvnih kovin. Tatvine so zelo dobro načrtovali. Že pred izvedbo so si kraj ogledali in preverili, ali so na objektih nameščeni varnostne kamere oziroma alarmni sistemi. Če so opazili, da bi jih lahko zaznali, niso tvegali in kaznivega dejanja niso storili.

»Najemali so kombije pri različnih podjetjih, s katerimi so se odpeljali na kraje, kjer so kradli, ukradene izdelke

pa so prodali več različnim podjetjem na ljubljanskem območju ter nekaterim za zdaj še neznanim kupcem. S prodajo ukradenih predmetov so pridobili skoraj pol milijona evrov protipravne premoženjske koristi,« pravi vodja

Oddelka za splošno kriminaliteto v Sektorju kriminalistične policije Policijske uprave Celje **Milan Vogrinec**. Tudi vloge so bile v skupini točno določene. »Medtem ko so organizatorji pridobivali podatke o lokacijah, organizirali najeme in prevzeme vozil ter po končanih dejanjih poskrbeli za prodajo ukradenih predmetov, so drugi izvrševali kazniva dejanja,« dodaja Vogrinec. Na teren se niso odpravili nepripravljeni. Imeli so maske, pokrivala, rokavice. Za seboj niso pustili sledi, na podlagi katerih bi jih bilo mogoče prepoznati oziroma povezati s krajem kaznivega dejanja. Na vozilih, ki so jih najeli, so celo zamenjali registrske tablice in namestili bodisi ponarejene bodisi preizkusne. Prav tako so redno menjavali mobilne telefone in telefonske številke. Sedem članov združbe od 27 ovađenih je ostalo za zapahi, vsem grozijo večletne zaporne kazni.

Takšne tatvine imajo na ljudi velik vpliv, pravi Garbajs: »Oškodovanci se počutijo prizadete, ko jim nekdo odvzame njihovo lastnino. Na škodo, ki jo povzročijo ljudem, se ne ozirajo, pomemben jim je izkupiček, ki ga s tatvinami dobijo.«

Foto: PUC

Streljal in pristal za zapahi

V nedeljskih jutranjih urah je občanka z območja Vitanja poklicala policiste in jih obvestila o streljanju. Ob približno pol tretji uri zjutraj je namreč pred stanovanjsko hišo streljal 36-letni moški. Poškodovan ni bil nihče.

Po znanih podatkih se je 36-letnik sprl z znanecem, ki je s prijateljico na 36-letnikov dom pripeljal osumljenčev partnerko. Storilec do zdaj zaradi podobnih kaznivih dejanj ali nasilnih dejanj še ni bil nikoli obravnavan. Prepiru med znanecema je sledil pretep, nakar naj bi osumljeni odšel v hišo po orožje in zunaj izstrelil več strelcev ter se nato zaprl v hišo. Na kraj je prišla celo policijska pogajalka, vendar se osumljeni na njene pozive ni odzival. 36-letniku so šele v jutranjih urah prostost odvzeli pripadniki policijske specialne enote in ga pridržali. Preiskava zaradi kaznivega dejanja povzročitev splošne nevarnosti še traja.

Trčil v kolesarja

Policisti bodo zaradi povzročitve prometne nesreče iz malomarnosti ovadili mladoletnega mopedista. Ta je v soboto v Rogaški Slatini vozil po kolesarski stezi iz smeri Rogatca proti Tekačevemu. Ker ni vozil po desni strani kolesarske steze, je oplazil kolesarja, ki mu je pravilno pripeljal nasproti. Kolesar je v nesreči padel in se hudo poškodoval, zaradi česar ga je ekipa reševalcev s helikopterjem morala odpeljati v UKC Maribor, kjer je ostal na zdravljenju. Dva dni prej sta se zgodili še dve hudi nesreči. Prva se je zgodila v Rudnici, kjer je nesrečo povzročil traktorist, ki je vozil po lokalni cesti Rudnica-Virštanj. Na klancu je v nepreglednem ovinku začel zavirati, saj je opazil, da je nasproti pripeljalo tovorno vozilo. Pri tem je z desnim kolesom zapeljal na bankino, pri čemer se je traktor obrnil na streho in se odkotalil po strmim pobočju. Med prevračanjem je s priključka padla ena oseba in se hudo poškodovala. Druga nesreča se je isti dan zgodila na cesti Belo-Stranje, kjer je voznik osebnega vozila zaradi vožnje z neprilagojeno hitrostjo zapeljal na nasprotni vozni pas in trčil v tovorno vozilo. Voznik avtomobila se je v trčenju hudo poškodoval.

Nesreča v kraju Belo (Foto: FB PGD Steklarna Rogaška Slatina)

Na cilju 42-kilometerske proge prva v domači konkurenci Kršinarjeva in Navodnik

Kladivarju državna naslova v maratonu

Na 27. Ljubljanskem maratonu sta bila najhitrejša Kenijec Edmond Kipnetich (2; 06:47) in Etiopijka Gerado Senbeta Zinash z rekordom proge (2; 21:05). Državna prvaka sta postala člana Atletskega društva Kladivar Celje Neja Kršinar in Simon Navodnik.

DEAN ŠUSTER

Kršinarjeva je osvojila tretje mesto in je bila po pričakovanjih najboljša Slovenka. Njen čas bil je bil 2; 45:30. Presenetljivo je bil na skupnem sedmem mestu Simon Navodnik (2; 31:00).

Dobil tudi boj s samim seboj

Kladivarjev atlet je bil zelo zadovoljen: »Sem nekoliko presenečen zaradi zmage na državnem prvenstvu, saj nisem bil v vlogi favorita. Vlada in vročina sta nas presenetili. Veter zame ni bil moteč, a saj tudi ni bil močan.« **Simon Navodnik** je natrosil nekaj podrobnosti s proge: »Roka Puharja, ki je bil med favoriti za naslov državnega prvaka, sem dohitel na petnajstem kilometru, potem nisem vedel, kaj se je dogajalo z njim. Matic Modic je najdlje zdržal z mano. Mislim, da se je vsak bolj ali manj bojeval s seboj in boljši je bil tisti, ki je najdlje zdržal. Z naslovom državnega prvaka sem zelo zadovoljen. A to je le kamenček v mozaiku moje športne poti. Koristil mi bo za spodbudo. Še pomembnejši bi bil zame boljši čas.«

Pariz še ni oddaljen

32-letna Ljubljančanka **Neja Kršinar** je članica Kladivarja postala lani decembra: »Nisem tekla na vso moč, ker sem še vedno malo utrujena po svetovnem prvenstvu v Budimpešti. Po drugi stani je bilo koristno, da sem nastopila, kajti morda bo zmaga pripomogla k dvigu na svetovni lestvici. Norma za olimpijske igre v Parizu je zame nedosegljiva. Že na svetovno prvenstvo sem se uvrstila po zaslugi uvrstitve na svetovni lestvici. Takšen načrt imam tudi za olimpijske igre. V Ljubljano se bom še vrnila, saj

mi je v spominu ostalo odlično navijaško vzdušje.«

Botolin prvič v nedeljo

Tudi v cilj desetkilometerske proge sta prva pritekla predstavnik celijskega kluba. **Vid Botolin** je s časom 30 minut in 40 sekund postavil državni rekord v kategoriji do 23 let: »S trenerjem sva načrtovala, da bom v prvi polovici skušal nadzorovati celoten položaj. Zdi se mi, da so vsi tekači pogledovali proti meni. Če sem se umaknil v ozadje skupine, so drugi upočasnili ritem. Po šestem ali sedmem kilometru sem uspel učinkovito pospešiti, saj je ob meni ostal le Jakob Medved. Njega sem se otresel v zadnjih petsto metrih. Čas danes ni bil v ospredju. Vem, da sem sposoben progo preteči hitreje od tridesetih minut. Prvoten cilj je bila zmaga. V Ljubljani sem prvič tekkel v nedeljo. Doslej sem tekmoval samo na šolskih tekih. Navdušili so me navijači. Prav neverjetno je, kako glasni so bili ob progi. Česa takšnega v atletiki ne doživimo pogosto.«

Lukanovi dve minuti presežka

Med ženskami je s precejšnjim naskokom slavila Botolinova klubska kolegica **Klara Lukan** (33:03). Letošnjo sezono je uradno končala že 1. oktobra na svetovnem prvenstvu v cestnih tekih v Rigi, kjer je na pet kilometrov z državnim rekordom (15:25) osvojila deseto mesto. Bila je tretja najboljša Evropejka. »Vrnila sem se s počitnic in v Ljubljani sem želela le uživati. Komaj sem se vrnila v tekaški korak, zato sem z nastopom zadovoljna. Imela sem podporo ob progi. Načrtovala sem, da bom v cilj

pritekla po 35 minutah. Cilj sem presegla, čeprav sem po odmoru imela le nekaj treningov.« Tudi Lukanova je bila navdušena nad vzdušjem na maratonu v slovenski prestolnici.

»Desetka« za sezono Živkove

V soboto so bili v Ljubljani v sklopu maratonske prireditve tudi šolski teki, pri katerih so se odlično odrezali dijaki (3.000 metrov) in učenci (1.800 m) šol s celijskega območja. Med starejšimi dijakinjami sta se izkazali Tia Tanja Živko iz Šolskega centra Celje in Ajda Slapšak s I. gimnazije v Celju. Atletinja Kladivarja Tia je slavila pred klubske kolegice Ajdo. »Bilo je vrhunsko. Tek sem že malce pogrešala. Na nekaterih delih je bilo spolzko, a ni bilo preveč moteče. Zadovoljna sem, da je konec sezone, ki jo lahko ocenim s čisto »desetko«. Po krajšem odmoru se bom začela pripravljati

na novo sezono. V njej bo glavni cilj uspešen nastop na mladinskem svetovnem prvenstvu v Peruju,« je pripovedovala **Tia Tanja Živko**, ki se lahko pohvali z medaljo na olimpijskem festivalu evropske mladine v Mariboru in s številnimi državnimi rekordi v svoji starostni kategoriji. V tekmovanju osnovnošolcev je Miha Konušek (OŠ ob Dravinji) zmagal med učenci letnika 2012. Zmago je slavil tudi Matic Krašovec (OŠ Lava) med učenci letnika 2009. V tej kategoriji je bil Timon Brglez (OŠ ob Dravinji) tretji. Druga mesta so osvojile Tinkara Gajšek (OŠ Franja Malgaja Šentjur) med učenkami, rojenimi leta 2012, Brina Vogrin Cingesar (OŠ Polzela) med učenkami letnika 2010 in Maša Weber (Waldorfska šola Savinja) med učenkami letnika 2009. Vsi naštetih bodo najbrž nosili Kladivarjeve majice in sanjarili o zmagah na velikih tekmovanjih.

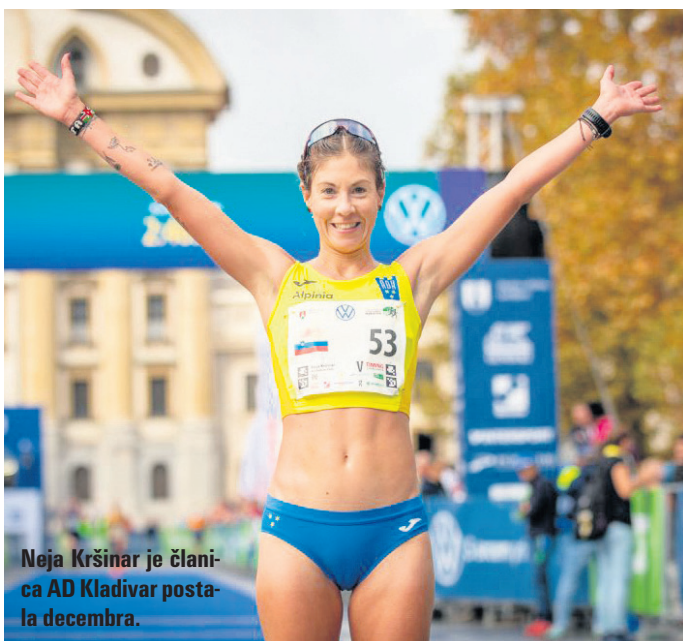
Foto: Peter Kastelic

Simon Navodnik, državni prvak v teku na 42 kilometrov

Vid Botolin je prvič po ljubljanskih ulicah tekkel v nedeljo.

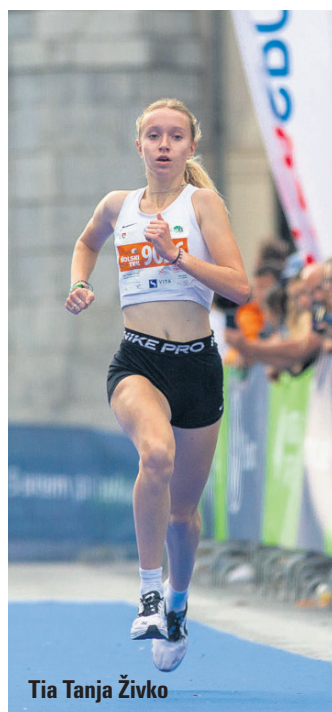
Neja Kršinar je članica AD Kladivar postala lani decembra.

Matic Krašovec

Klara Lukan je svoj cilj presegla za dve minuti.

Tia Tanja Živko

Miha Konušek

Zadnja težava v nizu je težja poškodba kapetana

Kaj še lahko doleti Toskićevo četo?

Rokometaši Celja Pivovarne Laško so po pričakovanjih izgubili še peto tekmo v ligi prvakov, čeprav so se v dobro obiskani dvorani Zlatorog (več kot tri tisoč gledalcev) na vso moč upirali Barceloni, ki je zmagala s 37: 31. Danski vratar Emil Nielsen je bil nerešljiva uganka za »pivovarje«, zbral je 16 obramb. Vodstvo celjskega kluba je sporazumno prekinilo sodelovanje s Stefanom Dodićem. Srednjega zunanjega napadalca pestijo težave s kolenom, preselil se je k Vojvodini.

DEAN ŠUSTER

Pri slovenskih prvakah je bil proti enajstkratnim evropskim prvakom najbolj učinkovit kapetan Žiga Mlakar s šestimi goli.

Leta je zanj že konec

Vselej bojevit in prizadeven celjski rokometaš je v soboto s svojo ekipo gostoval v Dobovi. Zmaga ni bila vprašljiva, pomembnejši je bil dogodek v 53. minuti, ko je nepreviden domači igralec zadel Mlakarja v obraz. Takojšnji pregled v Brežicah je odkril zlom ličnice in čeljusti ter počen sinus in zob. Podrobnejši pregledi v celjski in ljubljanski bolnišnici so potrdili prvotno diagnozo. Ko ne bo več oteklina, bo postavljena končna diagnoza.

Žiga Mlakar je po silovitem udarcu želel še naprej igrati, a mu niso dovolili. (Foto: RK Celje)

za in tedaj bo znano, ali bo potrebna tudi operacija. »Kot te doleti takšna poškodba, je občutek zelo neprijeten.

Žal so poškodbe sestavni del športa. Odsoten bom kar nekaj časa, v najboljšem primeru se bom v tekmovalni ritem vrnil s februarскими tekmami. Najtežje mi bo spremljati ekipo ob robu igrišča, vendar žal tega ne morem spremeniti,« je bil žalosten »Mlaki«.

Na srečo ima Celje Margače

Udarec za udarcem doživlja trener Alem Toskić. Po koncu minule sezone številni odhodi odličnih igralcev, nezadostne okrepitve, nemoč proti Trimu, spodrsrlaj v Stični, porazi v končnicah treh tekem lige prvakov ... Toda po zmagi v derbiju z Gorenjem je posijalo sonce. A se je v soboto umaknilo za temne oblake. »Toske« je priznal: »Zelo smo razočarani, saj bomo najmanj do februarja brez našega kapetana. Vemo, kako pomemben je za našo ekipo na igrišču in ob njem. Ne preostane nam nič drugega, kot da poiščemo rešitve znotraj ekipe. Hkrati ji bomo ponovno priključili igralca iz našega mladinskega pogona.« To je 17-letni Mai Margač,

Matjaž Margač (desno), sin legendarnega celjskega vratarja Ernesta Margača, je v prvo celjsko člansko ekipo pospremil še tretjega sina. Za Gašperjem in Galom je to Mai. (Foto: DŠ)

V ponedeljek je minilo osemdeset let od rojstva Mira Požuna, zdaj žal že pokojnega rokometnega trenerja, ki je pri šestdesetih letih popeljal rokometno Celje do ekstaze. Njegovi varovanci, igralci Celja Pivovarne Laško, so leta 2004 postali evropski prvaki.

član kadetske reprezentance Slovenije, ki jo je letos kot

kapetan popeljal do srebrne medalje na Olimpijskem festi-

valu evropske mladine v Mariboru. Prvi trening je opravil v ponedeljek, morda bo danes že dobil priložnost na tekmi lige prvakov v Plocku proti Wisli. Celjski navijači ga bodo v živo lahko opazovali v nedeljo na domači tekmi z ekipo Slovenj Gradca.

Brazilec Edmilson je bil izredno razpoložen v Rogaški Slatini. (Foto: Andraž Purg)

Koutrova nespametnost za taktično prednost

Nogometaši Celja so po visoki zmagi v Rogaški Slatini (0: 4) zaradi spodrsrlaja Koprčanov povišali prednost na vrhu lestvice 1. slovenske lige.

Preostali izidi 13. kroga so bili: Domžale – Olimpija 0 : 2 (Ljubljančani so oba gola dosegli v drugem polčasu), Bravo – Maribor 2 : 1 (Šiškarji so za zmago zadeli v 82. minuti), Aluminij – Kalcer Radomlje 0 :

2 (Radomljani so v Kidričevem povedli v 7. minuti) in Mura – Koper 2 : 2 (Primorci so zaostajali z 2 : 0, v izdihljajih obračuna niso bili daleč od popolnega preobrata).

Ogromno prostora za Celjane

V Rogaški Slatini je moral nepreviden in nespameten Nino Kouter z igrišča zaradi rdečega kartona že v

24. minuti, toda njegovi soigralci so pokazali kakovostno igro in so visoko zmagali po treh golih Brazilca Edmilsona. Ko je Kouter pustil ekipo na cedilu, je že bilo 0 : 1. Možnih scenarijev je bilo več. Slatinčani so sicer prevzeli pobudo, ki pa je bila jalova, spretni celjski napadalci pa so drveli v protinapade. Zato še nismo videli vsega, kar je nameraval novi trener

Damir Krznar. »Takoj smo prevzeli pobudo in hitro dosegli gol. Rdeči karton nas ni vrgel iz ritma, le še dodajali smo zadetke,« je dejal levi bočni branilec Nino Milić. Kmalu po začetku drugega polčasa se je poškodoval vratar Matjaž Rozman. Tudi Metod Jurhar je ohranil mrežo nedotaknjeno.

Opravičilo navijačem

Domači kapetan Rok Pirtovšek je iskreno priznal: »V prvem polčasu je šlo narobe vse. Opravičujem se navijačem in gledalcem. 70 minut smo imeli igralca več. Nismo si pripravili prave priložnosti, prejeli pa smo tri gole.« Trener Rogaške Oskar Drobne ne razmišlja več o odstopu, ki ga je pred časom napovedal: »V klubu smo se dogovorili, da se ne bomo več ukvarjali s krovno zvezo. S svojo odločitvijo nam

je vsem sporočila, da lahko gremo rakom žvižgat. Zmaga Celja je popolnoma zaslužena. Krivda za poraz je moja. Izbral sem povsem napačne igralce.« Rogaška je na lestvici zadnja, in sicer z dvema točkama zaostanka za Aluminijem in s tremi za Domžalami, ki bodo jutri gostovale v Celju.

DŠ

LESTVICA 1. SNL

CELJE	12	9	2	1	28:10	29
KOPER	12	7	4	1	22:11	25
OLIMPIJA	12	7	2	3	28:19	23
BRAVO	12	6	2	4	19:17	20
MARIBOR	12	5	2	5	18:14	17
MURA	12	4	2	6	15:22	14
KALCER	12	3	3	6	12:17	12
DOMŽALE	12	3	2	7	16:21	11
ALUMINIJ	12	3	1	8	15:22	10
ROGAŠKA	12	2	2	8	7:27	8

CELJE

PRVA LIGA TELEMACH

DOMŽALE

Petek, 27. oktober
ob 17:30, Stadion Z' dežele

NAROČNIK OGLASA NIKE D.O.O.

Celjski hokejisti osvojili veliko točko proti aktualnim prvakom Alpske lige

Kljub odsotnosti treh najboljših spomnili na stare čase

Napadalec Celja Mikus Mintautiškis je nenehno ogrožal jeseniško obrambo, na čelu katere je bil Celjan David Planko (levo).

Za imenitno ogrevanje pred privlačno tekmo so v nedeljo poskrbeli celjski mladinci, ki so po izvajanju dodatnih strelav nenadejano premagali vrstnike z Jesenic, zadnje državne prvake.

Hokejisti ekipe RST Pellet Celje, ki so bili pred torkovo tekmo zadnji na lestvici, so proti Jeseničanom klonili šele po izvajanju dodatnih strelav. Zanje je osvojena točka velika kot Triglav. Lahko pa bi bilo precej drugače. Namreč približno štiri minute pred koncem zadnje tretjine je celjska zasedba ob velikem veselju glasnih navijačev vodila z 2 : 1.

DEAN ŠUSTER

Sledila je izjemno sporna sodniška odločitev, posnetek je razkril, da povsem napačna. Na kazensko klop se moral za dve minuti Jakob Bernard. A se je na led vrnil pred iztekom kazni, kajti gostje so izid ob številčni prednosti na ledu nemudoma izenačili.

Za Celje usodna Celjana

Pri »železarjih« so manjkali Sodja, Borse, Čimžar in Glavič, celjski vitezi pa so se v boj podali brez treh najboljših igralcev, napadalcev Jureta Sotlarja in Luke Kalana (bolna) ter branilca Marka Čepona, ki bo moral zaceliti neugodno poškodbo rame. Prav ti trije, če bi bili zdravi, bi začeli podaljšek, ki se igra tri na tri. Prva tretjina se je končala z vodstvom gostiteljev. Najprej je gledalce na noge dvignil Jakob Bernard. Po izenačenju Celjana Davida Planka je Bernard podal Jakoba Pečnika, ki je dosegel

svoj prvi zadetek v Alpski ligi. Tudi v drugi tretjini je bil rittem drsanja močan, a razen dveh izključitev se ni zgodilo nič bistvenega. V zadnji tretjini je bilo vzdušje vedno bolj naelektreno, kajti Gorenjci so pritiskali in iskali izenačenje, ki so ga naposled našli s sodniško pomočjo. Petminutni podaljšek ni prinesel odločitve o zmagovalcu. Pri dodatnih strelh nista bila uspešna Mikus Mintautiškis in Jakob Pečnik, celjsko mrežo je zatresel še drugi Celjan pri »rdečih« Žan Jezovšek: »Lepo se je bilo vrniti v domačo dvorano, v kateri sem igral 18 let. V zadnji tretjini smo bili povsem drugačni kot v prejšnjih dveh.«

»Fanatično so se bojevali«

»Kapo dol pred fanti. Čestitam jim za predstavbo. Bila je povsem drugačna kot v uvodnem krogu, ko smo na Jesenicah doživeli polom.

Prvič smo odigrali vseh 60 minut na visoki ravni. Točka je za nas zlata vredna, vendar bi si po prikazanem zaslužili tudi drugo,« je z mešanimi občutki govoril trener Gal Koren. Celjani so prejeli čestitke tudi od gostujočega trenerja Gabra Glaviča: »Domačini so blokirali veliko naših strelav, bili so zelo trdni, fanatično so se bojevali. Naša trenutna »forma« ni tista, ki si jo želimo. Iščevo vzroke. A po prikazanem v zadnjem delu tekme smo si zaslužili zmago.« Celjski branilec Nik Grahut je dejal: »Vtis je zelo pozitiven. Vsak je odigral svojo

vlogo, zato smo zelo ponosni, saj nam niso pomagali trije najstarejši igralci.« Kapetan Celja je bil branilec Nik Širovnik, ki naj bi prejel vabilo slovenskega selektorja: »Najbrž je bila to naša najboljša tekma doslej.« Z vsem, kar se je dogajalo v dvorani, je bilo zadovoljno tudi vodstvo kluba. Jeseničani imajo na drugem mestu lestvice tri točke zaostanka za Zell am Seejem, Celjani so z devetimi točkami na predzadnjem mestu. Že danes bodo spet igrali doma, proti ekipi Linza (19.00).

Foto: Andraž Purg

Branilec Nik Širovnik, ki pričakuje uradno vabilo slovenskega selektorja, se je vključeval v napadalne akcije. Pred jeseniškimi vrati je gostujočega branilca oviral Jaša Jenko.

Trije klubi v elitni del

V tretjem krogu 1. slovenske futsal lige je Dobovec z 8 : 0 premagal ekipo Bronxa iz Škofij in je edini z vsemi tremi zmagami.

Varovanci trenerja Kujtima Morine so tako dobro opravili generalko za glavni del ligo prvakov. Turnir ene od skupin se je v Podčetrtku začel včeraj s tekmo Benfica – Etoile Lavalloise. Dobovec se je pomeril z romunskim Galatijem. Danes bo nasprotnik Dobovca francoski Etoile Lavalloise (20.00), po dnevu odmora bo v soboto zvečer sledil še obračun z imenitno zasedbo portugalske Benfice.

Dobovec bo v ligi prvakov igral sedmič. Vsakič doslej, torej šestkrat, se je uvrstil med 16 najboljših ekip v Evropi. Leta 2021 je zaigral na finalnem turnirju osmerice v Zadru. Pred letošnjo sezono je bil postavljen na šesto mesto na kakovostni lestvici (Benfica je četrta). V elitni del lige prvakov bo napredovalo 16 ekip, iz skupine v Podčetrtku tri.

DŠ

Predsednik HK RST Pellet Celje Vid Valenčak si podobnega obiska gledalcev želi tudi na naslednjih tekmah.

Uspešna vrnitev Jelenčeve po petih mesecih

Po tretjem krogu Jadranske lige so neporažene ostale še košarkarice Cinkarne in Budućnosti. Celjanke so v svoji dvorani dobile derbi skupine A, ekipo Orlovi iz Banja Luke so premagale s 95 : 80.

Niyah Becker je dosegla 27 točk. Dlje časa je bila odsotna Mojca Jelenc, ki se je izkazala ob vrnitvi pod koše, saj je zbrala 19 točk: »Na začetku smo bile nezbrane. Igrale smo premalo agresivno v obrambi in gostje so počele, kar so hotele. Ko smo se zbrale, smo stvari postavile na svoje mesto.« Deset točk je dodala Kim Žibert, po devet sta jih dosegli Sofi Gbemuotor in Lea Bartelme. »O tem, kakšna je bila naša predstava v prvi četrtini, najbolje priča to, da smo prejeli 30 točk. Gostje so nas presenetile. Naprej smo vzpostavili ravnotežje, kasneje prevzeli pobudo,« je povedal trener Damir Grgič. »Cinkarnarke« so včeraj gostovale v Brčkem, 1. novembra bodo pričakale ekipo beograjskega Partizana.

DŠ

Mojca Jelenc je neugodno poškodbo staknila maja. Zaradi nje je morala izpustiti tudi nastop na evropskem prvenstvu, ki je bilo brez nje še večja polomija. (Foto: arhiv NT/SHERPA)

Nagrade najboljšima igralcema ekip, Jakobu Bernardu (levo) in Žanu Jezovšku, je podelil Bojan Cvelfar, vodja oddelka za družbene dejavnosti pri Mestni občini Celje.

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 26. 10.
16.00 Glasbena šola Velenje Andrey Ilienکو, klavir <i>Koncert iz ciklusa Pianissimo</i>
17.00 Kulturni dom Štore Alma <i>Lutkovna predstava za otroke v izvedbi Škratovega lutkovnega gledališča Celje</i>
18.00 Knjižnica Velenje Osrednja slovesnost ob dnevu reformacije
19.00 Občinska knjižnica Braslovče Beletrinini trubadurji: Irene Svetek <i>Literarno srečanje</i>
19.00 Grand hotel Rogaška Slatina Koncert ob soju sveč in priložnostna razstava slik Žane Matjunine
19.30 Dom kulture Slovenske Konjice Strast, dojenček in rompomom <i>Avtorska stand-up komedija Vida Valiča</i>
20.30 Max klub Velenje Just Friends Quartet <i>Abonma Max Klub jazz festival in izven</i>
PETEK, 27. 10.
11.00 Galerija Račka Celje Vodenje po festivalu erotične ilustracije Velvet 4 <i>Vodi Nea Likar; tudi v nedeljo ob 17.00</i>
17.00 Dvorana Glasbene šole Žalec Nastop učencev iz razreda Melite Estigarribia Villasanti
18.00 Mozirski gaj Mozirski gaj 2023 <i>Odprtje likovne razstave 29. slikarskih študijskih dnevoov Ex tempore</i>
18.00 Dvorana društva upokojencev Kostrivnica Dediščina pod Bočem <i>Predstavitve knjige</i>
19.30 Kulturni center Laško Sentido project: Samo hoditi (Solo andar) <i>Koncert</i>
21.00 Celjski mladinski center Mrigo // Sadye gang <i>Koncert</i>
21.00 eMCe plac Velenje Balkan Boys in Prototipa <i>Koncert</i>
SOBOTA, 28. 10.
10.30 Dom kulture Velenje Polna luna <i>Lutkovno gledališče Ljubljana, gibalno-glasbena uprizoritev Nebojše Popa Tasića</i>
18.00 Fontana piv Zeleno zlato Žalec Zaključek VIII. Sezone Fontane piv Zeleno zlato z ansamblom Unikat
20.00 Kulturni center Rogaška Slatina Festival slovenskega šansona 2023

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

22.00 MC Patriot Slovenske Konjice Vraževerje & Bingl Bongl <i>Koncert</i>
NEDELJA, 29. 10.
17.00 Dom kulture Velenje Tone Partljič: Čaj za dve <i>Komedija</i>
KunstFestival (do 31.10.) Koncerti, razstave, predavanja <i>Različna prizorišča v Rogaški Slatini</i> <i>Podroben program je objavljen na www.slatna.si.</i>

Druge prireditve
ČETRTEK, 26. 10.
17.00 Pri spomeniku Onemele puške Velenje Osrednja slovesnost ob dnevu spomina na mrtve
18.00 Muzej usnjarstva na Slovenskem Šoštanj Klepet pod Pustim gradom: Stojan Špegel
20.00 Celjski mladinski center JaMCC <i>Večeri novo nastale glasbe.</i>
20.00 MC Šmartno ob Paki – dvorana Marof Sladka 40-ta <i>Projekcija filma</i>
20.00 do 21.30 Mladinski center Žalec Katarina in Urban Meža <i>Kavarniški večer</i>
PETEK, 27. 10.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje Denar, sveta vladar <i>Muzejska učna ura s predstavitvijo prenovljene Hermanove banke, igro vlog v banki in ustvarjalnico</i>
10.30 Pri spomeniku padlim borcem pri domu krajanov Tabor Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve
11.00 Evropska ploščad Rogaška Slatina Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve
11.00 Pokopališče Slovenske Konjice Komemoracija v počastitev dneva spomina na mrtve

17.00 Mladinski center Žalec Osnove somelierstva za vinoljube
SOBOTA, 28. 10.
7.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje Mestna tržnica Velenje
8.00 Knjižnica Velenje Vsi kupujemo, vsi prodajamo <i>Sejem rabljenih knjig</i>
8.00 do 12.00 Mestna tržnica Laško Tržnica Laško
8.00 do 12.00 Preddevrje Mestne knjižnice Velenje Vsi kupujemo, vsi prodajamo <i>Knjižni sejem</i>
10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur Sobotna ustvarjalna delavnica z Manjo Koren Kodele
10.00 Občinska knjižnica Prebold Ustvarjalna delavnica ob noči čarovnic
10.00 do 13.00 Tehnopark Celje Čarovniška akademija <i>V sklopu ogleda Tehnoparka; obvezna predhodna prijava</i>
10.00 do 17.00 Tehnopark Celje Teden strašne znanosti, ki združuje čarovnijo noči čarovnic s fascinantnimi spoznanji znanosti
11.00 Galerija Velenje Počitniška sobota: Kam gre listje jeseni? <i>Delavnica za otroke in mladino</i>
11.00 Pri grobovih 100 frankolovskih žrtev na Stranicač Žalna slovesnost ob dnevu spomina na mrtve <i>V času prireditve bo v muzeju za ogled odprta tudi spominska soba 100 frankolovskih žrtev.</i>
16.00 Hiša generacij Laško Strašno prijazna obešanka za na vrata <i>Delavnica</i>
17.00 Pred gasilskim domom v Šaleku Na Šaleškem gradu straši <i>Delavnice, pekle se bodo palačinke in kahal čarobni napoj.</i>

18.00 Celjski mladinski center Magičnost gibanja delavnica
NEDELJA, 29. 10.
11.00 Pokrajinski muzej Celje Alma M. Karlin: Poti <i>Javno vodstvo po razstavi</i>
11.00 do 12.00 Tehnopark Celje Izdelaj svojo Halloween svečo <i>V sklopu ogleda Tehnoparka; obvezna predhodna prijava</i>
19.00 Kulturni dom Gorica pri Slivnici Borut Pahor <i>Pogovorni večer pred dnevom reformacije</i>
PONEDELJEK, 30. 10.
10.00 do 12.00 Hiša generacij Laško Izdelava letetečega netopirja <i>Delavnica</i>
21.00 eMCe plac Velenje Reuse: Halloween edition – strašljive bučke <i>Delavnica, prinesite svoj pripomoček za izrezovanje</i>
TOREK, 31. 10.
9.00 Start izpred KZ Tabor Pohod 50+
10.00 do 13.00 Celjski mladinski center Hokus pokus – čarovniško rajanje <i>Čarovniške vragolije, zanimive delavnice in številna presenečenja</i>
16.00 Kavarna in slaščičarna Miško Knjižko Čaroděj Andrej: Svet čarovnij <i>Čarobno popoldne</i>
17.00 do 19.00 Mladinski center Žalec Noč čarovnic za najmlajše <i>Ob 20.00 Maraton grozljivk, ob 01.00 Halloween Masquerade</i>
17.00 do 22.00 Kulturni center Rogaška Slatina Trubarjeva nočna mora <i>Ustvarjalnica, animirani film, grozljivka, DJ Matway, nagrada za najboljšo masko</i>
18.00 do 21.00 Stari grad Celje Čarovnice kuhajo čarovnijo <i>Strašna poslikava obraza, čarovniške delavnice, plesi ...</i>

SREDA, 1. 11.
8.00 Centralni spomenik žrtvam NOB v Šmartnem ob Paki Komemoracija ob dnevu spomina na mrtve
Dobrodelne prireditve
PETEK, 27. 10.
10.45 Gimnazija Celje – Center 16. dobrodelni koncert dijaške skupnosti GCC <i>Koncert bo dopolnila tudi avkcija likovnih del v galeriji AQ GCC od 23. do 27. 10.</i>

Razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: »Prevzeto v zaščito« Pok-sus rekonstrukcije provenience predmetov na primeru Zbirke vzhodnoazijskih predmetov Pokrajinskega muzeja Celje; do konca avgusta 2024, Žovneški postanejo grofje Celjski; do 31. 10. Pokrajinski muzej Celje –Knež-ji dvorec: Ljubija – zaklad pod skalo, do 31. 12.; Od groba do groba – načini pokopa skozi čas, do 31. 12. Muzej novejše zgodovine Cel-lje: Obrazi; do konca leta 2023, Hermanov bonton; do konca leta 2023; spletne razstave: Biti žen-ska v času korone, Njena zgodba o vojni; do nadaljnjega, Štran pa ne bomo metal' občasna razstave o pogubnih navadah in boljših praksah; do 8. 2. 2024 Zgodovinski arhiv Celje: razsta-va Je bilo v Celju dovolj mostov?; do nadaljnjega Otroški muzej Hermanov brlog: Hermanov bonton; do konca leta 2023; Galerija Kulturnega doma Šmarje pri Jelšah: razstava Na-zaj v mladostni kraj, avtorja Sta-neta Jagodiča; do 10. 12. Galerija Zgornji trg Šentjur: Ipavčeva paleta VI. – Vedute Šentjurja, razstava del, nastalih na VI. Ipavčevi paleti; do nadalj-njega Knjižnica Šentjur: Ko sivine ozelenijo, razstava Likovnega študijskega krožka LU Šentjur; do 5. 11. Knjižnica Radeče: Pogled sko-zi naša okna, slikarska razstava Društva ljubiteljev likovne ume-tnosti Radeče; do nadaljnjega

Dom kulture Velenje: fotografska razstava Marjana Klepca, Risanje s svetlobo; 31. 10. **Galerija Velenje: razstava** Ideološka sestavljanka, avtorice Hu-iquin Wang; do 25. 11. **Muzej na Velenjskem gradu:** slikarska razstava Alojza Sedov-nika; do 31. 10. **Atrij Velenjskega gradu:** Časov-ni stroj, Pikina fotografska razsta-va; do 31. 10. **Rondela Velenjskega gradu:** Igre moje mladosti, gostujoča razstava Goriškega muzeja; 31. 10. **Galerija na prostem Velenje:** Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 31.10. **Podhod Pesje:** razstava 65 stvari o Muzeju Velenje do 31. 12. **Razstavišče Standard Velenje:** Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 31. 10. **Podhod pri Vili Bianci Velenje:** Mesto se spominja, fotografska razstava; do 31. 10. **Knjižnica Velenje: Sončna stena:** Sladka hiša – Mandala: razstava ilustracij Katje Talajič ob Svetovnem dnevu duševnega zdravja; do 31. 10.; Domoznan-ski oddelek: razstava prvih tiskov in razglednic Antona Aškerca iz zbirke Janeza Osetiča; do 31. 10.; Mladinska soba: razstava Pikino potovanje skozi čas; do 31. 10.; Steklena dvojčka: Bralka meseca: Sanja Mlinar Marin; do 31. 10.; Otroški oddelek: Pika se skozi čas potika, razstava likovnih del otrok vrtca Velenje; do 30. 11.; **Muzej premogovništva Slove-nije Velenje: Vezna soba:** Velenjske glinene ploščice – Her-barij, brezčasni zapis narave avtorice Kate Laštro; do 31. 12.; **Črna garderoba:** Slike, likov-no združenje Čakovec; do 31. 12.; **podzemni del muzeja 1:** Podzemni Nezemljani – Stane Špegel, razstava skulptur; do 31. 12.; **Ligijev salon – jamski del salona:** razstava Poetična podzemna proga – poezija na predstavitvenih tablah avtorjev, ki so ustvarjali v podzemlju: Ta-tjana Pregl Kobe, Zlatko Kraljič, Božica Jelušič, Tomaž Letnar, Kristian Koželj, Vlado Poreduš in Stojan Špegel; do 31. 12.; **Mu-zejski park:** Rudarji, fotografska razstava Aleksandra Kavčnika; do 31. 12.; **Avla Mestne občine Velenje:** Sanje, umetniška razstava Ljubi-teljskega ustvarjalca Vlada Ore-muža; do 3. 11.

klikni!

Prve in verodostojne informacije s Celjskega

www.novitednik.si

novi tednik

Na pomoč v Turčijo tudi Celjan in njegov ovčar Gringo

Na pomoč tudi Celjan in njegov G

novi tednik

Prvi satelit Sala inkubatorja

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktor: Drago Slameršak
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Barbara Furman, Janja Intihar, Špela Ožir, Eva Rudman, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedni-ku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc
NAROČNINE
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Medibar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali knjižank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Medibar na www.medibars.si.

DOGODKI V OSREDNJI KNJIŽNICI CELJE

TOREK,
31. oktober,
ob 16.00

ČARODEJ ANDREJ: SVET MAGIJE
Čarobno popoldne za velike in male otroke bo potekalo v Kavarni in slaščičarni Miško Knjižko.

PONEDELJEK,
6. november,
ob 17.30

**BORUT KORUN:
Z VESLOM IN PERESOM PO SVETU**
Predavanje popotnika z veslom in peresom. V okviru Univerze za tretje življenjsko obdobje. Študijska čitalnica

SREDA,
8. november,
ob 17.00

GLEDALIŠKA PREDSTAVA: KUŽA ŽUŽA
Primerno za otroke 4. do 7. leta starosti. Knjižnica pri Mišku Knjižku

ČETRTEK,
9. november,
ob 17.30

**MAG. TATJANA ROZMAN: MEDIJSKI
PROSTOR IN VPRAŠANJE RESNICE**
Oddelek Glasba-film

WWW.KNJIZNICA-CELJE.SI

**V četrtek, 26. 10. 2023
ob 20. uri**

Fantje spod Šilentabra

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Poroke

Celje
Poročila sta se: Nuša ŠTAMPAR in Jaka ZALUBERŠEK, oba iz Šoštanja.
Žalec
Poročila sta se: Neja TKALEC in Andrej STUHNE, oba iz Tabora.
Velenje
Poročili so se: Almira SUBAŠIČ iz Šoštanja in Elvis HODŽIČ iz BIH, Jera Hilda ZAVERSNIK iz Šoštanja in Franc Emil GODNOV iz Bistrice pri Trzinu.

STROJI

PRODAM

TRAKTOR Imt 539, letnik 1989, kot nov, prodam. Telefon 070 738-979. 656

KUPIM

TRAKTORJE in kmetijsko mehanizacijo, v kršnem koli stanju, kupim. Telefon 041 255-834. p

POSEST

KUPIM

VIKEND, hišo, posest ali kmetijo, do 90.000 EUR, Celje, okolica 40 km, kupim. Telefon 041 846-570. 632

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava, prodaja tudi na Vranskem. Vzreja nesnic Tibaut, telefon (02) 582-1401. n
KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, grahaste in črne, pred nesnostjo, prodamo, pripelje mo na dom. Telefon 070 545-481. p
BIKCA simentalca, starega 2 meseca, težkega 125 kg, prodam. Telefon 041 720-870. 665

KUPIM

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p
DEBELE, suhe krave in telice za zakol kupimo. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. p
TELIČKO, mesne pasme, staro od 4 do 6 mesecev, kupim. Telefon 031 812-027. 669

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

OSTALO

PRODAM

SLOVENSKA bukova drva, na paleti dolžine 25, 33, 50 cm, možna dostava, prodam. Telefon 031 625-479. p
SUHA bukova metrska drva, možna dostava v okolico Sentej, prodam. Telefon 031 851-448. 664
PRAŠIČA, težkega približno 220 kg, domače reje, in »arnico« za prašiče, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 854-351. 667
SUHA bukova in gabrova drva, rezana na 33 cm, cena 90 EUR/m³, prodam. Telefon 041 448-885 (Šmarje/Jelšah). p

ZMENKI

SEM vdovec, star 73 let. Želim spoznati žensko za skupno gospodinjstvo. Pokličite me na telefonsko številko 070 799-029. 668

RAZNO

KOŠNJA zelenic, strmin. Zvonka Korošec, s. p., Cesta kozjanskega odreda 49, Sentej, telefon 070 711-680. p
ŽELIM spoznati moškega, ki bi mi nudil stanovanje (ali žensko, ki bi ji v zameno pomagala v gospodinjstvu ali proti plačilu). Stara sem 65 let. Telefon 030 779-020. 666

sport@nt-rc.si

Smrti

Celje

Umrli so: Angela HRUSTELJ iz Vitanja, 82 let, Frančiška BASTL iz Rečice ob Savinji, 89 let, Ingrid LEVGART iz Celja, 80 let, Frančiška PREMUŠ iz Celja, 81 let, Ljudmila OSOJNIK iz Ljubnega ob Savinji, 77 let, Zdravko TACER iz Celja, 84 let, Jožica ŽVEGLER iz Vodruža, 61 let, Ana STRES iz Velenja, 81 let, Marija NOVAK iz Celja, 94 let, Karel JAVORNIK iz Štor, 83 let, Vjekoslav ŠVALJEK iz Velenja, 78 let, Otmar GOROPEVŠEK iz Griž, 81 let, Stanko LAPORNIK iz Laškega, 72 let.
Laško
Umrli sta: Nik PRATNEMER iz Laškega, 26 let, Marija GOBEC iz Laškega, 89 let.
Žalec
Umrli so: Štefanija SEME iz Pariželj, 86 let, Egon LUKACS iz Podvina, 89 let, Jožefa ZORKO iz Dolenje vasi, 79 let, Viktor ARH iz Petrovč, 82 let.
Velenje
Umrli so: Marija DERMOL iz Šoštanja, 84 let, Florjan ŠATUR iz Velenja, 74 let, Uroš ŠTERK iz Velenja, 48 let.

Ni sol. Je slana solza bolečine,
ki lega čez in čez, čez vse soline.

(Tone Pavček)

V SPOMIN

Odšla je ljuba mami

SILVA MASTNAK

iz Celja
(1960–2023)

Od nje smo se poslovili v torek, 24. oktobra, v Olimju. Hvala vsem za izraze sožalja in podpore v težkih trenutkih ter za pomoč pri zadnjem slovesu.

Polonca z Alešem ter Jernejem z družino

p

Srce tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš,
nam pa žalost srce trga,
solze lijejo 'z oči,
dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage
mami, babi, tašče in sestre

JOŽICE ŽVEGLER

iz Vodruža, Sentej
(7. 2. 1962–13. 10. 2023)

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se za izrečena sožalja, besede tolažbe, darovano cvetje, sveče, svete maše in denarne prispevke. Iskrena hvala pevcem iz Jakoba za lepo odpeto pesmi, govornici gospe Bernardi za besede slovesa ob njenem grobu, trobentaču za odigrano Tišino ter župniku gospodu Petru Orešniku za lepo opravljen cerkveni obred. Hvala tudi pogrebni službi Žalujka.

Iskrena hvala vsem, ki jo boste ohranili v lepem spominu.

Njeni: Klemen, Darja in Nataša z družinami

p

Vse odhaja,
kakor tiha reka,
le spomini spremljajo
človeka ...

V SPOMIN

22. oktobra je minilo eno leto,
kar nas je zapustil dragi
oče, dedi in pradedi

FRANC KORPNIK

iz Zg. Hudinje 37, Celje

Hvala vsem, ki se z lepo mislijo ustavite ob grobu.

Vsi njegovi

665

INFORMACIJE:
WWW.POKMUZ-CE.SI
MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962
031 612 618

ODPIRALNI ČAS:
TOREK-NEDELJA 10.00 - 18.00
PONEDELJEK ZAPRTO
PRAZNIKI

**NEDELJA, 29. OKTOBER 2023,
OB 11.00,
STARA GROFIJA.**

VSTOPNINA: 5€

museum of recent history | celje

m n z c

muzej novejšezgodovine | celje

V času krompirjevih počitnic
vabimo otroke in družine na

**POČITNIŠKA DRUŽENJA
V MUZEJU**

- v četrtek, **2. 11. 2023, ob 10. uri**
Bontonologi, ste pripravljeni?

- v petek, **3. 11. 2023, ob 10. uri**
Tiste štiri čarobne besede

- v soboto, **4. 11. 2023, ob 10. uri**
Muzejski medvedek Medo

Več info na <http://www.muzej-nz-ce.si>

Grafika, kot jo doživljajo otroci

Bienale z zavidljivo tradicijo

Prva OŠ Žalec s podporo občine je tudi letos pripravila otroške grafike. Letos je bila na vrsti že 21. razstava z naslovom Figuralika v otroški grafiki.

EVA RUDMAN

Bienale v Osnovni šoli Žalec pripravljajo že od leta 1981, takrat prvič z naslovom Življenje okrog mene. Gre torej za dolgo in neprekinjeno tradicijo, kot pravi vodja bienala **Neli Šuler**, prof. likovne pedagogike, pa se je ideja o bienalu takrat rodila iz »želje, da bi se na tem mestu srečali likovna govorica osnovnošolskih in kasneje še vrtčevskih otrok iz Slovenije ter likovni pedagogi s svojimi idejami in izkušnjami«.

Vsaki dve leti oktobra v OŠ Žalec razpišejo temo, na katero mladi umetniki potem ustvarjajo. »Teme v smislu motivov ne omejimo preveč in dopuščamo mentorjem ter učencem široke možnosti za ustvarjanje v različnih grafičnih tehnikah globokega, ploskega in visokega tiska.«

Letos figuralika

Grafika je v osnovnih šolah enakovredno likovno področje, kot so risanje, slikanje, kiparstvo in arhitektura, pravi Šulerjeva. Na bienalu lahko sodelujejo otroci iz vrtcev ter osnovnih šol iz vse Slovenije. Tokratna tema Figuralika v otroški grafiki je vabila k

upodabljanju človeške ali živalske figure v zanimivi grafični kompoziciji.

Vsak bienale ima svojega častnega predsednika. Letos je to bil akademski slikar in grafik Arjan Pregl. Ta je svoja grafična dela razstavil v Savinovem likovnem salonu v Žalcu, na slavnostni prireditvi bienala otroške grafike pa je podelil zlata in srebrna priznanja učencem in mentorjem, deset njegovih originalnih grafik so prejeli z zlatim priznanjem nagrajeni mentorji. Kot pojasnjuje vodja bienala, je častni predsednik vedno akademski slikar in grafik, ki ima poleg lastnega ustvarjanja izkušnje tudi s področja poučevanja.

Zlato tudi v našo regijo

Strokovna komisija v sestavi dveh akademskih slikark in grafičark Nataše Mirtič in Vesne Drnovšek ter likovnega pedagoga Luka Popiča je med 1400 prispelih grafičnih listov iz 120 šol in vrtcev izbrala 370 del za razstavo. Med njimi je izbrala 10 grafik, za katere so avtorji in njihovi mentorji prejeli zlata priznanja, ter 34 grafik, za

Podelitev zlatih priznanj na osrednji prireditvi, ki je bila v Domu II. slovenskega tabora Žalec.

katera so prejeli srebrna. Vsi drugi avtorji, katerih grafike so bile izbrane za razstavo, so dobili bronasta priznanja. Nagrajenci iz naše regije, ki so prejeli zlata priznanja, so Aurora Jurkošek Šanca z mentorico Bredo Bračko iz OŠ Griže, Ema Stanojevič z mentorico Sonjo Rak Založnik iz konjiške OŠ ob Dravinji, Nikola Bjelčević z mentorjem Borisom Oblišarjem iz velenjske OŠ Šalek ter Svit Frumen z mentorico Tatjano Jezernik iz vrtca Občine Žalec – enota Griže.

Foto: Foto Rojnik

Razstava grafik v OŠ Žalec

Mladi so se izobraževali o delu lovcev

Prejšnji četrtek so v Mladinskem centru Celje (MCC) v sodelovanju z Lovsko zvezo Slovenije v Savinjsko-kozjanski zvezi lovskih družin Celje udeležencem projekta Spoznaj lovca predstavili projekt Life lynx o naseljevanju risa v slovenske gozdove. Delavnica je bila tretja od petih, s katerimi želijo organizatorji delo slovenskih lovcev približati udeležencem. V prvih dveh delavnicah projekta so udeležencem

predstavili lovstvo, njegovo zgodovino, šege in navade ter orožje, udeleženci so lahko spoznali tudi mladega lovca.

»Projekt Spoznaj lovca je namenjen temu, da širša javnost in predvsem mladi dobijo drugačen pogled na delo lovcev. Torej ne samo na odstreljevanje, ampak tudi na skrb za živali, uravnavanje populacij in podobno,« je povedala Senta Jevšenak iz MCC. Zadnja delavnica je bila namenjena spoznavanju

teorije o ekosistemih, njihovu upravljanju ter spoznavanju projekta Life lynx, je še povedala Senta Jevšenak. »Te delavnice se je udeležilo petnajst dijakov in dijakin pretežno s pedagoških smeri, ki jih je zanimalo tudi, kako vsebine z delavnic primerno in strokovno predstaviti znotraj njihovih poklicev,« je še dodala.

Projekt ni namenjen le mladim, ampak širši javnosti. »Na prve delavnice so prišli tudi udeleženci iz različnih

enot VDC Šentjur, sicer pa so v prvi vrsti namenjene predvsem mladim, da se lahko izobražijo, kakšne naloge opravljajo slovenski lovci,« je še dodala sogovornica.

Life lynx

Glavna cilja projekta Life Lynx sta reševanje dinarsko-alpske populacije risa pred izumrtjem ter njena dolgoročna ohranitev. Projekt je trajal sedem let in je v fazi zaključevanja. Predvidoma se bo končal marca naslednje leto. Pred njegovim začetkom je bila populacija izredno majhna, izolirana, njeni osebkovi so bili v sorodu. Stopnjo sorodnosti je bilo tako treba znižati, in sicer z doselitvijo zdravih osebkov iz druge, neogrožene populacije. V projektu so v Slovenijo in Hrvaško z mednarodnim sodelovanjem organizatorji na ciljno območje naselili rise iz slovaškega in romunskega dela Karpatov.

Dolgoročni cilj projekta je razvoj populacije risov do te mere, da bo zmožna samostojnega in dolgoročnega obstoja na tem ozemlju. Prav tako poskušajo omiliti vplive razdrobljenosti habitata s prizadevanji za vzpostavitev povezanosti z drugimi okoliškimi populacijami in upoštevanjem zahtev vrste v prostorskem načrtovanju.

MCC v sodelovanju z Lovsko zvezo Slovenije pripravlja še dva dogodka v sklopu projekta Spoznaj lovca.

Projekt je pomemben, ker je dinarsko-alpska populacija risa v začetku dvajsetega stoletja izumrla. Glavni razlogi so bili lov, izguba habitatov in pomanjkanje plena. Risa so na to območje ponovno naselili leta 1973 s preselitvijo šestih živali iz slovaškega dela Karpatov. Doselitev je bila na začetku uspešna in živali so se razširile proti jugovzhodu v Hrvaško ter Bosno in Hercegovino, proti zahodu v Italijo ter proti severu v Avstrijo. Po nekaj desetletjih se je populacija začela zmanjševati, eden glavnih razlogov za to je bilo predvsem parjenje v sorodstvu.

Prihajajoče delavnice

Naslednja delavnica bo usmerjena bolj praktično in bo na terenu. Gre za pohod

do drevesne hiške v celjskem mestnem gozdu. »Med pohodom bodo spoznavali mestni gozd in ekosistem v njem ter divjad, ki živi v tem gozdu. Na naslednji delavnici bodo udeleženci šli v okolje, kjer delujejo lovci. Ogledali si bodo lahko, kako sta videti krmišče in solnica. To bo ob koncu projekta, ko bodo udeleženci delavnic Spoznaj lovca pobarvali tudi lovsko prežo, ki bo ostala v Lovskem domu Kozje,« je o nadaljevanju projekta Spoznaj lovca povedala Senta Jevšenak.

Sicer pa so po njenih besedah odzivi vseh, ki so na delavnicah sodelovali, pozitivni, z izvedbo delavnic pa so zadovoljni tudi v Mladinskem centru Celje, saj so s projektom dosegli to, kar so si zastavili.

JF, foto: Tilen Križnik

Udeleženci na tokratni delavnici Spoznaj lovca so se izobraževali o projektu Life lynx.

Ko buče oživijo

Jesenske lepotice malo drugače

Petra Mauer s Proseniškega v občini Šentjur že od nekdaj rada ustvarja. »Začela sem z barvanjem riževih zrn in sem vsako posebej lepila, da je nastal motiv. Ljudje okoli mene so se čudili, da imam toliko potrpljenja, ampak meni to predstavlja meditacijo.« Petra sicer počne vse mogoče. Za velikonočne praznike barva pirhe na sto in en način, ustvarjala je z voskom in servietami, tudi s svilo. »Neprestano iščem nove izzive.«

JANŽE FRIC

Z izrezovanjem buč se je pričela ponovno ukvarjati, ko je njena, danes dvanajstletna hči bila stara tri leta. »Mislila sem, da bo hči uživala, ko bova skupaj izrezovali te jesenske plodove, da mi bo pomagala bučo očistiti. A se ji je čiščenje buče gnusilo, ni se želela umazati.« Zato je bila le opazovalka, Petra pa je medtem izrezovala. »Zadnja leta pa tudi hči kaže vedno večje zanimanje, tudi sama rada dela, rada pomaga in ima ideje, katere motive bi izrezala.«

Zahteven postopek izrezovanja

Prvi korak pri izrezovanju buč je priprava delovne površine. Pri tem opravi lahko nastane veliko umazanije,

zato Petra Mauer delovišče vedno pripravi, da je pospravljanje po ustvarjanju čimprej končano.

Način izrezovanja buč je skozi čas spreminjala, zdaj to počne z orodjem iz posebne seta za izrezovanje buč. Sicer se pa postopek začne z izbiro prave buče. »Dobro je, da je čimbolj enobarvna, da se motiv, ko ga prenesemo nanjo, čimbolje vidi. Prenesem ga s posebnim okroglim nožem, ki na bučo po črti naredi luknjice. Pri pisanih bučah se te luknjice ne vidijo.« Čeprav se tudi to da rešiti tako, da na mestu, kjer bo motiv, posujemo moko. Skozi luknjice pronica vlaga, na katero se prime moka, kar izrezovalcu olajša delo. »Ta tehnika mi je prišla zelo prav, saj sem pred

Petra Mauer si pred izrezovanjem buč vedno pripravi delovno površino.

dovoljna z izdelkom. »Potem pa ostane le še najzanimivejši del. V buči prižge čajno svečo ali dve, če ena ne osvetli dovolj, da izrezana podoba zaživi.«

Lepotni popravki

»Po prvem prižgu svečke v buči naredim še manjše popravke. Če kakšen del buče štrli, ga odrežem.« Včasih pa se zgodi, da kljub trudu izdelek ne uspe. »Se je že zgodilo, da sem se zelo potrudila in namučila z izrezovanjem, potem pa nihče ni videl motiva. Čeprav sama sem ga, saj sem točno vedela, kaj sem izrezala.« Buče sicer ni nikoli zavrgla, ampak je motiv raje poenostavila. »Ko sem izrezovala debelo bučo, sem ugotovila, da ne bom mogla izrezati motiva, ki sem si ga zamislila, zato sem se raje odločila za bolj preprost motiv, ki ga je bilo lažje izrezati.«

Izkušnje so jo tudi naučile, da že s prvim rezom ve, ali ji bo buča povzročala težave. Prav izkušnjam se lahko zahvali, da se pri izrezovanju še nikoli ni urezala.

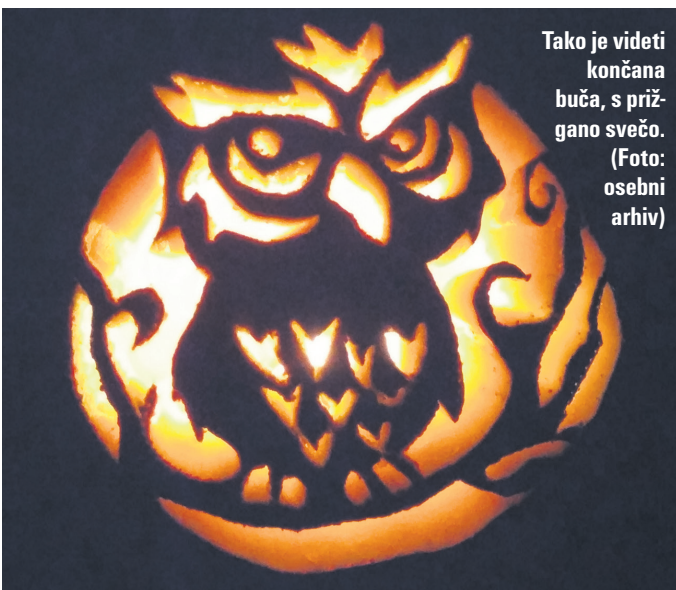
Polna hiša otrok

Med ustvarjanjem Petra k sebi domov povabi tudi sosedove otroke, ki z njo izrezujejo buče. »Med ustvarjanjem je res vse umazano, ampak na koncu vedno pospravimo. Uživam v tem, pa tudi njihove mame so vesele.« Petra je sicer tudi za druge praznike 'dežurnna', saj z otroki ne izrezuje le buč, ampak ustvarjajo tudi, na primer, med velikonočnimi prazniki. »Glavnino sicer še vedno pospravim sama, a se z otroki vnaprej dogovorim, da bodo pomagali.« Kljub vsemu v ustvarjanju, tako sama kot tudi v družbi otrok, vedno uživa.

Foto: Andraž Purg

S posebnim okroglim nožem prenese motiv na bučo.

Tako je videti končana buča, s prižgano svečo. (Foto: osebni arhiv)

tem večkrat popravljala motiv, zaradi česar sem kdaj tudi preveč odrezala.«

Petra motiv pred tem prilagodi velikosti buče in natisne na papir. Pri tem pa je pomembno, s kakšnim orodjem bučo izreže. Preizkusila je veliko nožev in se iz izkušenj naučila, da je za izrezovanje boljša tanjša buča. »Pri debelejših bučah moramo uporabiti dosti več moči, da zarežemo, s tem pa je rez hitro predolg.«

Največkrat uporabi majhno žagico, ki je bila del seta za izrezovanje buč. »Ta žagica dela čudeže. Z njo počasi režem bučo, dokler nisem za-

Po poplavih ju pesti občutek negotovosti

Str. 24

Osem ekip, ena zmaga

Str. 25

Preden je vozila avto, je pilotirala letalo

Str. 26-27

Sandra Feketija blesti v razredu in na glasbenih odrih

Pevska teta iz ozadja

Pri uredniškem dogovoru, da bi naslednji intervju pripravili s Sandro Feketijo, smo se kolegi komaj dogovorili, kdo je to. Prva kolegica je povedala, da je Feketija odprla novo jezikovno šolo in uči v Osnovni šoli Štore. Druga je rekla, da je to tista, ki je kot spremljevalna pevka že večkrat zastopala Slovenijo na festivalu za pesem Evrovizije. Tretja jo pozna kot nekdanjo članico in namestnico umetniške vodje znane vokalne zasedbe Perpetuum Jazzile. In vse to je ista oseba, izjemno zanimiva in talentirana sogovornica, ki me je med pogovorom spustila v svet spremljevalnih pevcev znanih slovenskih izvajalcev, spregovorila o izzivih današnjih učiteljev ter iskreno povedala, koliko škode ali koristi risanke v tujih jezikih naredijo našim otrokom.

EVA RUDMAN

»Najraje bi pela ob Oliverju Dragojeviću. Ko sem bila otrok, smo ga doma ogromno poslušali. Ko smo šli na morje, smo preverili, ali imamo dokumente, brisače in zgoščenko Oliverja Dragojevića (smeh). Ko je preminil, se mi je zdelo, kot bi umrl družinski član.«

Ljubezen naj bi bila univerzalni jezik, a vendar za sporazumevanje potrebujemo več kot to, pravi učiteljica angleščine in nemščine v Osnovni šoli Štore. Hkrati je njena velika ljubezen, ki zaznamuje in se prepleta z njenim življenjem, glasba. In čeprav sta poučevanje in petje skoraj pri vrhu njenih strasti, je njena največja ljubezen družina, 7-letni sin, 4-letna hči ter partner, ki je prav tako odličen glasbenik, trobentač.

Celjanka Sandra Feketija pravi, da jo v osnovi zaznamuje predajanje znanja: »V šoli predajam znanje jezika, pri zboru znanje petja v skupini, doma se temu pridruži še poklic matere. In čeprav je družina moja prva velika ljubezen, v razredu kar cvetim, hkrati pa si življenja brez glasbe ne morem predstavljati.« Čeprav je odlična in med znanimi glasbeniki izjemno zaželena spremljevalna vokalistka, pravi, da ni pevka: »Poklicne pevce, ki so se za to izobraževali, preveč cenim, da bi lahko zase trdila, da sem pevka.« A dotaknili sva se tudi tega, da na slovenski glasbeni sceni glasbena izobrazba s poklicnim petjem velikokrat nima veliko skupnega. Sandra Feketija je razkrila tudi, ali je kdaj razmišljala, da je boljša od glavne pevke, zakaj je pela ameriškega predsedniku, kako je prikrila svoj največji »fuš« in zakaj poklic učitelja danes ni več cenjen kot nekoč.

»Petje ameriške himne ameriškega predsedniku Billu Clintonu je bilo ena najbolj zastrašujočih in nagrajujočih izkušenj.«

Nekoč so vas poimenovali pevska teta iz ozadja. Izraz se mi zdi enkrat. Ste znana slovenska spremljevalna pevka, ki je stala na odru ob odličnih glasbenikih.

Tega izraza še nisem slišala, ampak je res prikupen. Na vprašanje, s kom sem pela, sem se prav pripravila. Zelo neprijetno bi mi bilo koga pozabiti, vendar je ta seznam precej dolg. Nujno moram omeniti tiste, s katerimi redno sodelujem, to so Uroš Perić, skupina Tabu, Batista Cadillac, Projekt Sladica, Manca Špik in Samuel Lucas. Sem pa pobrskala po spominu in z veliko hvaležnostjo ugotovila, da sem nastopala z Johnnyjem Loganom, ob katerem sem celo pela spremljevalne vokale na koncertu Nuše Derenda, pela sem ob zmagovalki lanske Evrovizije Loreen, s skupino Toto, s katero smo na njihovem koncertu v italijanskem Majanu celo skupaj zapeli pesem Africa, s skupino Hazard, New Swing Quartetom, ena najbolj strašljivih, a hkrati nagrajujočih izkušenj je bilo petje ameriške himne, ko je bil v dvorani ameriški predsednik Bill Clinton. Pela sem z Big Bandom RTV Slovenija, z Big Foot Mamo, tudi z Janom Plestenjakom sem stala na odru, z Zlatkom,

s Klemnom Klemnom, z Leeloojamais, Leopoldom I., s Tomijem Megličem, z Jacquesom Houdkom, Rebeko Dremelj, Nuško Drašček, Raiven, Majo Kevc, Evo Boto, s Hamom & Tribute 2 Love in mnogimi drugimi. S Hamom sem imela lani celo priložnost zapeti v duetu in takrat sem si res rekla, kako hvaležna sem lahko za takšne izkušnje.

»Cenim pevce, ki so se za to izobraževali in svoj poklic opravljajo kakovostno.«

Sem mislila, da bova nadaljevali z bogatimi izkušnjami z Evrovizije, ampak si tudi ameriški predsednik zasluži nekaj prostora. Za kakšno priložnost je šlo?

To je bilo sicer v okviru zasedbe Perpetuum Jazzile, ampak sem pela solo in sem morala začeti popolnoma sama. Zvrstili sta se obe himni, slovenska in ameriška, in po koncu slovenske sem morala brez pomoči vilic ali druge intonacije poiskati pravi ton ter samostojno začeti. No, tu sta prišla prav znanje iz Glasbene šole Celje in glasbena teorija, kjer smo se učili slišati in poimenovati intervale in akorde. Glas se mi sicer takrat ni tresel, kolena pa.

Kakšno je sicer delo spremljevalne pevke? Marsikdaj ste spregledane ali celo – ne-hvaležno – v visokih petah in mini krilih nekje na strani ... Vokalno gre za izjemno zahtevno nalogo, čeprav ne pozanjete vse slave, drž!

Meni je to v prvi vrsti ljuba naloga, tega petja ne doživljam kot »spregledanega«. Seveda, osnovna naloga je, da si intonančno in ritmično točen. Zelo je pomembno, da se v skupini, kjer poješ, glasovno barvno ujemaš najprej z drugimi spremljevalnimi vokali, nato z glavnim pevcem. In to je tisto, kar me izjemno navdušuje. A po vseh teh letih izkušenj sem ugotovila, da je še ena naloga ... Na večjih festivalih ali koncertih so glavni vokalisti odrsko in medijsko zelo izpostavljeni, so pod velikim pritiskom in občasno se k nam obrnejo po podporo. Zelo rada imam to vlogo, rada sem opora in motivacija glavnemu vokalu, da se počuti bolj samozavestno.

V prvi vrsti vas nikoli ni mikalo stati? Torej imeti glavno besedo na odru?

Tu in tam me mika, sploh pri skladbah, kjer čutim, da bi lahko odpela dobro. Ampak vidim, kaj vse čaka glavnega vokalista, kaj vse mora prenašati, in nimam dovolj debele kože za to. Če si spremljevalni vokalist, je super tudi to, da lahko sodeluješ pri različnih projektih, z različnimi izvajalci, ki so žanrsko različni. In drugače je treba peti ob rokovski skupini kot reperju – to je izziv, ki mi je pri tem poklicu še posebej ljub.

Ko glavna pevka odpoje slabo ... Ali kdaj pomislite, da ste boljša pevka, da bi odpeli bolje?

Uh ... Iskreno, zagotovo mi je kdaj šinilo skozi misli, da bi kaj lahko bilo bolje. Ampak dejavnikov je ogromno, lahko ima slab dan, se slabo počuti, krivo je lahko ozvočenje, zato ne želim pametovati in raje ne sodim. Da bi razmišljala, da sem boljša pevka, bi bilo prepotentno. Kot spremljevalni vokal moraš dati svoj ego na stran in podpreti glavnega pevca ne glede na to, kakšen je.

Z Majo Keuc pred vajo na Pesmi Evrovizije. (Foto: osebni arhiv)

Sandra Feketijs s Perpetuum Jazzile in skupino Toto pred skupnim nastopom v Italiji. (Foto: osebni arhiv)

Ste kdaj ali bi kdaj koga zavrnila? Kakšni so vaši kriteriji? Pravite, da spremljevalnih pevcev ni zelo veliko, saj si jih mnogo želi tudi samostojno kariero in ko si jo ustvarijo, ne spremljajo več drugih.

Če zavrnem, navadno to naredim zaradi pomanjkanja časa, ampak da, držim se nekaterih kriterijev in preko najnižjega ne grem. Zelo cenim narodnozabavno glasbo, sploh tisto, ki gre po stopinjah legendarnega Slavka Avsenika, ampak mnogi, ki so se od tega zelo oddaljili, svojo glasbo izdajajo za narodnozabavno, a to še zdaleč ni, je narejena nekakovostno in plehko ... Takšnega pevcva ali pevko bi zavrnila.

»Kot spremljevalni vokal moraš dati svoj ego na stran.«

Ko pevec čaka, da bo šel na oder pred večtisočglavo množico na Evroviziji – kaj takrat razmišlja? Večkrat ste stali na evrovizijskem odru, spremljali ste Rebeko Dremelj, skupino Quartissimo, Majo Keuc in Evo Boto. Če je človek vsaj malo zaveden Slovenec, ima »kurjo polt« med gledanjem TV-prenosa, takrat je na kavču tišina, vsi stiskamo pesti in trepetamo.

Takrat razmišljam o tem, da moram biti glasovno točna, nato o tem, da ne smem pasti (smeh). Najbolj mi je v spominu ostal nastop z Majo Keuc. Imele smo krasno koreografijo Anžeta Škrubeta, ampak izredno visoke pete. Ustvarjalci so imeli idejo, da bi morale biti štiri spremljevalne pevke enako visoke. Nižjima so dali višje pete, nama, ki sva višji, nižje. Nato so ugotovili, da v tako nizkih petah nisva videti dobro, in so vsem dali enako vrto-glavo visoke. Moja prva misel je bila torej, da moram biti glasovno natančna, druga, da ne smem pasti, in tretja, da se mi ne bi peta zataknila in bi obstala na mestu. Sicer pa, in lahko govorim v imenu vseh nastopajočih, čutimo izjemno odgovornost, ne nazadnje zastopamo svojo državo.

Petje na Evroviziji je neprecenljiva izkušnja. Te ste nabirali tudi v Slovincem in širše do bro znani vokalni skupini Perpetuum Jazzile. Avdicije ste se udeležili leta 2003, postali članica leta 2004, nato je skupina kar nekaj časa predstavljala velik del vašega življenja.

Člani pravimo, da Perpetuum Jazzile ni del življenja, ampak način življenja, mojega je bil deset let. V nekem težkem življenjskem obdobju je bil moja družina. Tako sem začutila še pred kratkim, ko sem se vrnila, da sem vo-

dila tri vaje. Vem, da se sliši »pocukrano«, ampak tako zasedbo doživljam. Perpetuum Jazzile je možnost za osebnostno rast, kjer se družijo posamezniki različnih zanimanj, ideologij, družijo jih ljubezen do glasbe. Po drugi strani sem se profesionalno zelo izpopolnila, obiskovala sem različne seminarje, spoznala ogromno ljudi, ki jih sicer nikoli ne bi. Hvaležna sem Tomažu Kozlevčarju in Pedru Karlssonu. Njega kličem glasbeni oče, veliko sva sodelovala, bil je umetniški vodja za Tomažem. Z zasedbo Perpetuum Jazzile smo v najbolj plodnem letu nanizali 75 koncertov, bolj pomembni so zahtevali produkcijske vaje, vaje z režiserjem, s koreografom ...

Zakaj bi torej kdo končal tako lepo ter tako in drugače izpopolnjujočo zgodbo?

Leta 2011 sem postala namestnica umetniške vodje, delo sem opravljala tri leta. To je bilo, še preden so delo in pooblastila razdelili po odborih. Na eni točki je bilo tega preveč oz. je bilo časa premalo.

Od ubranega petja k nasprotju ... Vaš največji »fuš« ... Ste ga uspeli skriti?

Največjega ni bilo mogoče skriti. S Perpetuum Jazzile sem šla na nastop na Vogrsko.

Vsaj tako je povsod pisalo – na listu z izborom pesmi, ki smo jih izvajali, na avtobusu Dolgi most-Vogrsko. Takrat sem vodila koncerte in po prvi odpeti pesmi sem na ves glas zakričala: »Dober večer, Vogrsko!« Nastala je tišina, navdušenje je

usahnilo ... Ni mi bilo jasno, kaj se je zgodilo. In nato so mi prišepnili, da nismo na Vogrskem, temveč v Bukovici. (smeh) To je enako, kot bi v Žalcu zakričala: »Dober večer, Celje!«

No, to je bilo res težko prikriti ... Kako ste ponovno pridobili navdušenje občinstva?

Imela sem eno pesem časa za popravilo škode. Spomnila sem se, da takratni vokalni bobnar Sašo Vrabčič odlično imitira ter oponaša različne zvoke. Vprašala sem ga, ali zna oponašati zvok previjanja kasete. In je to naredil, jaz pa sem pozdrav ponovila – tokrat pravilno.

Glasba torej zelo zaznamuje vaše življenje. Eni rečejo, da je univerzalni jezik ljubezen, drugi, da je to glasba, a vendar so vaša velika ljubezen tudi tuji jeziki. Ste profesorica nemščine in angleščine v Osnovni šoli Štore. Kako je danes biti profesor, kaj so vaši največji izzivi na tem področju?

Moja prva ljubezen sta vedno in povsod otroka. Drugo mesto si delita petje in poučevanje. V razredu kar cvetim, ni pa to lahek poklic. Raje učim angleščino. Čeprav sem samozavestna pri obeh, sem pri angleščini še bolj, saj jo veliko več uporabljam v vsakdanjem življenju. Sicer pa izzivov ni malo. Učence je treba naučiti, kako v poplavi informacij ločiti zrno od plevele, resnično novico od lažne. Kako delovati v smeri, da se ne učijo za ocene, ampak za življenje in znanje, ki je edino, ki šteje, ko enkrat izstopiš iz šolskega sistema. Seveda je tu tematika medvrstniškega nasilja, spoštljive komunikacije. To so trenutno največji izzivi, ki jim je treba kljubovati ob »vožnji slaloma« med prekomerno količino birokracije na eni strani ter pričakovanji in željami staršev in otrok na drugi.

Pred kratkim ste odprli tudi zasebno jezikovno šolo. Ponudba na tem področju ni majhna, vsak obljublja nek nov pristop k

učenju in bližnjico do cilja. Kakšen je vaš pogled na to, kako učite vi?

Drugih pristopov ne poznam dobro, zato ne bi rada sodila. Bližnjic ne obljubljam (smeh). Pri učenju otrok dodajam veliko glasbe, pesmi v tujem jeziku. Trudim se, da se otroci v skupini počutijo varno, sproščeno in da je posamezna dejavnost po trajanju naravnana na starost otrok – petletnik je lahko stoodstotno osredotočen največ pet minut na eno dejavnost. Igra je osnova, sproti se otroci dobro naučijo jezika.

Odrasli se tuji jezik učimo drugače.

Res je, bistveno drugače. Seveda se jim tukaj približam v smislu, kaj si želijo – več pisanja, več govora, posebna tematska področja ... Bi pa na dušo položila vsem odraslim, ki se učijo ali jih mika učenje tujega jezika – napake so dovoljene, celo zaželeno, ker se iz njih učimo. Starejši se kar naprej opravičujejo, ko nekaj narobe rečejo, napišejo. Odrasli imamo nek strah, predsodek, tremo in ta nima smisla. Predvsem pa – jezik je treba uporabljati, na začetku pa vsaj veliko poslušati.

V usta ste mi položili še vprašanje, ali naj starši otrokom vrtime risanke v angleščini. Imajo res kaj od tega ali tako le mirimo svojo vest?

Risanke so koristne iz dveh vidikov. Prvi je slušno razumevanje, drugi pa vizualna podkrepitev povedanega. Zelo pomembno je preveriti, kako kompleksen je jezik – pri otrocih je bistveno, da so strukture čim bolj preproste, sploh za prvi stik s tujim jezikom. Če so prezahtevne, otroku hitro postane dolgčas. Z vidika količine časa pred zasloni pa je nujna zdrava presoja staršev ob upoštevanju priporočil strokovnjakov. Kot vse v življenju velja tudi tukaj – vse v mejah normale. Le glasbe ni nikoli dovolj (smeh).

Foto: Andraž Purg

»Slovenci imamo dober posluš za tuje jezike, verjetno zato, ker se zavedamo svoje majhnosti. In čeprav imam sama dober posluš še za glasbo, to niti približno ni enako. Moj oče je profesor in magister angleščine ter profesor italijanščine, glasbenega posluha pa nima niti malo (smeh).«

Sandra bi v prihodnosti rada več potovala.

Hiša Ivana in Polone v Savini dva meseca po poplavih

»Grozljivi zvoki so odmevali naokoli, saj je deroča voda lomila in odnašala vse pred seboj. Na trenutke je pokalo tako močno, da sem mislil, da je odneslo hišo. Ne sprašujte me, kako sem se počutil, ker vam te stiske ne znam opisati z besedami,« se Ivan Metulj spominja usodne avgustovske noči.

Hvaležna sta vsem, ki so jima nudili pomoč.

Na hišo v Savini je Ivan čustveno navezan, zato bi še rad živel v njej. Stroka mu to odsvetuje.

Naplavine še niso odstranjene.

Ivan Metulj in Polona Kovač iz Savine še ne vesta, kje bo njun dom

Po poplavih ju pesti občutek negotovosti

Več kot sto let je stara hiša v vasi Savina v občini Ljubno, v kateri je Ivan Metulj odrasčal in živel vse do avgustovskih poplav. Ob hiši je bila pred desetletji žaga, saj mimo teče Savinja, ki je pogosto poplavljala. Vendar Ivan pravi, da njena uničujoča moč ni bila še nikoli tako silovita kot letos avgusta. Polovica hiše je bila pod vodo, skoraj vse v njej je uničeno, hlev ob hiši, v katerem k sreči ni bilo živali, je deroča voda odnesla. Ivanu in njegovi partnerki Poloni, ki se je k njemu preselila pred kratkim, je občina sicer zagotovila nadomestno stanovanje na Ljubnem ob Savinji, a srce ju vleče nazaj v Savino. »Dom je le dom,« je s solzami v očeh med pogovorom večkrat poudarjal Ivan.

BARBARA FURMAN

Ker že vse življenje živi ob Savinji, je navajen, da ob močnejšem deževju poplavlja, vendar večje škode doslej ni povzročala. V dneh pred avgustovskimi poplavami je Ivan v medijih pozorno poslušal napovedi hidrologov in vremenoslovcev, da bodo Slovenijo zajele močne in dolgotrajne padavine. In da zato obstajajo možnosti večjih poplav. »V petek zvečer, 4. avgusta, je hodil ob obrežju reke in pozorno opazoval

njeno gladino, ki se je najprej počasi, a vztrajno dvigovala. Vedel sem, da to noč ne bom zatisnil očesa. Razmere so iz ure v uro postajale vedno bolj zaskrbljujoče, po glavi so mi rojile tudi najbolj črne misli,« se s cmokom v grlu spominja noči, ki mu je življenje obrnila na glavo.

Iz minute v minuto

Njegova partnerka Polona Kovač se je tisti večer vračala iz službe, oba sta zaposlena

v podjetju BSH, s seboj je zaradi selitve k Ivanu pripeljala oblačila in še nekaj drugih stvari. »Ivanu, ki je postopal okoli hiše, sem predlagala, naj gre vendar spat, saj mora zjutraj v službo. Nisem si mislila, da bodo razmere postale kritične. Spomnim se, da se je tisti večer po večdnem potepanju v hišo vrnila najina muca. Bila je nemirna, očitno je slutila, da se nam ne obeta nič dobrega.« Sredi noči je gladina reke začela hitreje naraščati, vode je bilo iz minute v minuto več, zato je vdrla v hišo. Ivan in Polona sta začela stvari umikati na podstrešje, a je približno ob pol tretji uri ponoči postalo jasno, da tudi tam nista več varna pred silovito močjo vode. Pograbila sta najnujnejše stvari in se vsak s svojim avtom odpeljala k starejši sosedu, ki živi na bližnjem hribu. Seveda sta tudi mucu odpeljala s seboj.

Pretresljivi zvoki

Kam dlje se niti nista mogla umakniti, saj so bile okoliške ceste močno poškodovane in zato neprevozne. »Sosea je ob najinem prihodu spala in tako ni vedela, kaj se dogaja.

Prijazno naju je sprejela pod svojo streho. Bila sva pretresena, a hvaležna, da sva našla varno zatočišče. Ure do jutra so se vlekle kot jara kača. V temi seveda nisva videla ničesar, le pretresljivi oziroma grozljivi zvoki so odmevali naokoli, saj je deroča voda lomila in odnašala vse pred seboj. Na trenutke je pokalo tako močno, da sem mislil, da je odneslo hišo. Ne sprašujte me, kako sem se počutil, ker vam te stiske ne znam opisati z besedami,« je pripovedoval Ivan. »Lani mi je umrla mama. Tolaži me misel, da ji je bilo prizaneseno doživeti ta stres. Ne vem, kako bi ga prenesla, saj je bila šibkega zdravja.«

Naokoli mrtve ribe

Jutro je razkrilo srhljivo podobo vasi Savina. Deževje še vedno ni pojenjalo, narasla voda je zalila dve tretjini Ivanove hiše, hleva ni bilo več, vsepovsod naokoli je bilo pravo razdejanje, saj je voda iz hiše naplavila vse pohištvo in opremo, tudi hladilnik. In mrtve ribe so ležale vsepovsod. »Lani oktobra mi je mojster izdelal masivna lesena vhodna vrata. Niso zdržala

pritiska vode, saj so povsem uničena. Zaradi polomljenih električnih drogov smo bili v vasi nekaj časa brez elektrike, v soboto zvečer so nam pripeljali prvi agregat, kasneje so jih gasilci dostavili še nekaj. Ko je voda začela upadati, sva lahko prišla do hiše, v kateri je bilo polno blata. To so tako velike količine, da jih sam ne moreš odstraniti. Hvaležna sva gasilcem, ki so počistili hišo, v kateri se je nakopičila tudi vlaga,« še pojasni Ivan. Pomagali so jima tudi prostovoljci s Kozjanskega, ki so se s težavo prebili do Savine zaradi uničenih cest. Eno so na hitro za silo popravili in je bila prve dni po poplavih prevozna le za traktorje.

Ivan in Polona sta zaposlena v podjetju BSH Hišni aparati, ki je bilo prav tako poplavljen, a je zaposlenim, ki so utrpeli škodo v poplavih, finančno pomagalo. »Hvaležna sva za finančno pomoč delodajalca, prav tako se zahvaljujema predstavnikom Karitas in Rdečega križa.«

Kje bosta živel?

Statik iz Velenja je temeljito pogledal hišo in jima

odsvetoval bivanje v njej. »Rekel je, da na hiši sicer ni razpok, zato ni nevarna za bivanje. Vendar stoji na poplavno ogroženem območju, zato nama je svetoval, naj se za stalno izseliva. Na Ljubnem ob Savinji je kar nekaj praznih hiš, ene so v boljšem, druge v slabšem stanju. Najprej so nama predstavniki občine ponudili v nakup hišo, v katero se nisva želela preseliti, saj je v zelo slabem stanju. Potem so nama ponudili drugo, ki je bolj ohranjena. V spodnjih prostorih živi mama z otrokom, v zgornjih zdaj živiva midva. A se vsak dan vračava v Savino, kjer z razvlažilcem sušiva stene domače hiše. Želela si še živeti v njej, a se obnem zavedava, da bova ob vsakem močnejšem deževju trepetala in da s tem veliko tvegava,« še pravi Ivan, ob čemer pogleduje proti sosedovi hiši na hribu, ob kateri je parcela, ki jo je sosed pripravljena prodati. Kupila naj bi jo občina, država naj bi jima na njej zgradila hišo. »To je ena od možnosti, ki jo omenjajo predstavniki lokalne in državne oblasti. A to so zgolj obljube, ki jima težko verjameva. Nihče nama ne posreduje informacij, kako naprej. In prav zanesljive informacije o tem zdaj najbolj potrebujemo. Ta občutek negotovosti je ubijajoč.«

Foto: Andraž Purg

Gasilsko društvo si seveda zasluži tudi »gasilsko« fotografijo vseh udeležencev tekmovanja.

Zaključek nagradne akcije za gasilce pionirje

Osem ekip, ena zmaga

Vsako leto v oktobru, mesecu požarne varnosti, Novi tednik in Radio Celje pripravita nagradno akcijo, namenjeno gasilcem. Podpornik vsakoletne akcije je podjetje Novatel. V preteklih letih smo že izbirali naj prostovoljno gasilsko društvo, naj gasilca, naj gasilko. Letos smo dali priložnost mladim, saj smo izbirali naj pionirsko trojko, ki se je pomerila v gasilskem kvizu in spretnostnih igrah.

LUKA ŽERJAV

Na tekmovanju smo stiskali pesti za osem ekip iz prostovoljnih gasilskih društev Štore, Vitanje, Ljubecna, Lopata, Zreče, Prožinska vas, Latkova vas in Frankolovo. Zastopali so jih po trije pionirji, stari od šest do 11 let.

Pretekli četrtek se je tako v Štorah zbralo 24 mladih tekmovalcev z mentorji, ki so se po uvodnem postroju zelo resno lotili tekmovanja, ki so ga strokovno pomagali izpeljati člani domačega PGD Štore in predstavniki Gasilske zveze Celje.

Vijugali po poligonu

Boj za bogate nagrade so mladi gasilci začeli s teoretičnim preizkusom, ko so skupaj v učilnici reševali preizkus teoretičnega znanja. Ko so vsi opravili s teorijo, je napočil čas za praktični del tekmovanja. Mladi so z veliko zavzetostjo vijugali po

poligonu garaže PGD Štore, kjer so premagovali ovire, priklapljali in vlekli cevi ter v boju z uro skušali svoje naloge opraviti čim bolj hitro in natančno. V napetem in zelo zavzetem boju s sekundami so s tekmovanjem opravili vsi mladi gasilci, nato je napočil čas za razglasitev zmagovalcev in podelitev bogatih nagrad.

Oddih v apartmaju

Vsi tekmovalci so za sodelovanje in trud prejeli manjšo pozornost, najboljše tri ekipe pa zaslužene medalje in seveda nagrade podpornikov nagradne akcije. Bronastih kolajn in pametne tablice, ki jo je podarilo podjetje Novatel, so se razveselili v domačem PGD Štore. Srebrne kolajne in pametno tablico podjetja Novatel je za drugo osvojeno mesto osvojilo PGD Frankolovo. Nagrado za prvo mesto, in sicer oddih v apartmaju Bol-

fenk na Mariborskem Pohorju, je podjetje Grafika Gracer iz Celja podarilo vsakemu članu zmagovalne ekipe.

Nagrado za zmago so si z odličnim nastopom zaslužile pionirke PGD Zreče. Nasmehi vseh sodelujočih in njihovih mentorjev po tekmovanju so priča, da otroci radi tekmujejo, se družijo in so tudi radi za svoj trud lepo nagajeni.

Ce na mladih svet stoji in če iz malega zraste veliko, se sodeč po pionirskih trojkah, ki so tekmovalce v naši akciji, za prihodnost slovenskega gasilstva ni treba bati.

Foto: Nik Jarh

24 tekmovalcev z mentorji iz osmih prostovoljnih gasilskih društev v postroju pred začetkom tekmovanja

Pionirske trojke so se najprej pomerile v preizkusu teoretičnega znanja.

Teoretičnemu preizkusu je sledil še praktični del.

Zmagovalke tekmovanja, ki so poleg zlatih medalj prejele tudi bogato nagrado podjetja Grafika Gracer, so postale članice PGD Zreče.

Za drugo mesto so medalje in tablico podjetja Novatel prejeli mladi gasilci iz PGD Frankolovo.

Medalje za tretje mesto in tablice podjetja Novatel so se razveselili v domačem PGD Štore.

Maja Pukl bo po novem letu pilotirala tudi veliko potniško letalo

»Preden sem vozila avto, sem pilotirala letalo«

Pri svojem delu spoznavam veliko različnih ljudi. In tudi tokrat sem med pri-povedovanjem Maje Pukl o tem, da popoldne najraje sede v svoje letalo, poleti z njim do Benetk in tam v miru spije kavo, razmišlja-la, kako različna so lahko naša življenja.

EVA RUDMAN

Majo Pukl, ki je večino življenja preživila v Celju, sta v rani mladosti navduševali dve področji – ples in letalstvo. V času šolanja v II. OŠ Celje je svoje plesne gibe kalila v Plesnem forumu. »Čudovite spomine imam na tisti čas. S Celjanom dobro znano Gogo smo kot otroci pre-plesali ogromno. Veliko me je naučila, videli smo nekaj Evrope in spletli nekaj krasnih prijatelj-stev, ki trajajo še danes.«

Majino življenje se je ves čas prepletalo tudi z letalstvom. Njen oče je bil vojaški pilot. Ko je poklic zamenjal, se je z letalstvom ukvarjal ljubiteljsko. Pogosto ga je spremljala na njegovih poteh. »To je bil čas za naju, čeprav sem ga pogosto prespala in se zbudi-la na nekem letališču. Ve-

dno je izbral takšnega, da so tam bila tudi otroška igrala,« se Maja spominja svojih dogodivščin z očetom. A letalstvo ni le konjiček ali poklic, ampak je način življenja, pravi izkušena letalka z raznovrstnimi licencami. Spominja se, da je bilo tako v njeni družini od nekdaj: »Kolikokrat je bila mami slabe volje, ker ni priletel pravočasno na ko-silo. Dobesedno priletel! Je pač v lepem vremenu naredil še kakšen krog.« Danes tako živi sama – prileti, ko se ji zazdi, z letalstvom se ukvarja v službi, leti za konjiček, pri 31 letih je solastnica letala, po novem letu bo svojo kari-ero spet postavila na glavo, ko bo začela pilotirati velika po-tniška letala.

»Svojega prvega se ne spomnim«

Če kot mlajše dekle Maja popoldnevo ni preživlja-la v ple-snem stu-diu,

jih je preživljala na letališču v Lev-cu. Medtem ko večina mladostnikov nestrno pričakuje 18. rojstni dan, je Maja kot najstnica odštevala do svojega 15. leta, saj je takrat postala dovolj stara za letenje. In ples je zamenjalo letalstvo. »Konec osnovne šole sem opravila tečaj za jadralnega pilota, v drugem letniku gimnazije tečaj za pilota motornega letala. Tega sem opravljala v Postojni. In še pre-den sem vozila avto, sem pilotirala tako jadralno kot motorno letalo!« Vsaj na nebu ni takšne gneče kot na cesti, sem pomislila in prosila Majo, naj podrobneje razloži, kako je videti, ko se 15-letnica uči leteti.

»Na tečaju za jadralne-ga pilota, ki sem ga opravila leta 2007 v Levcu, prvič letiš tudi samo-stojno. Najprej letiš ob nekem, nato je nekdo ob tebi, ka-sneje narediš zelo kratek polet sam, kakšen krog

nad letališčem. Gre postopoma, zato se svojega prvega samostojnega leta niti ne spomnim. Ni tako strašno!« Takrat je tečaj z Majo opravljalo pet oseb, še trije fantje in eno dekle: »No, njih se spomnim zelo dobro, saj smo še danes dobri prijatelji.«

»Oče, tudi pilot, je umrl, ko sem študirala. To je bilo zame izredno težko obdobje. Ker sva delila enako strast, sva bila še bolj povezana kot povprečna oče in hči. Po njegovi smrti sem kmalu sedla v letalo, mami ni. Najverjetneje je to tesno povezovala z njim.«

Ostal ji je še pristanek na ledeniku

Največje letalo, ki ga je Maja do zdaj pilotirala, je bilo za sedem oseb. Licenca ji sicer dopušča pi-lotiranje večjega, kar se bo zgodilo po novem letu, ko bo v novi službi pilotirala velika potniška letala.

In kakšna dovoljenja ter licence potrebuje pilot, da lahko petdeset potnikov pripelje do Londona? »Pravzaprav skoraj vse, kar imam jaz. Potrebuješ licenco za športno letenje, samostojno moraš preživeti neko število ur v zraku, nato moraš opraviti specializirana usposabljanja – letenje po in-strumentih, v slabih vremenskih razmerah, letenje z večmotornim letalom. Opraviti moraš tudi t. i. komercialno licenco, kjer gre predvsem za obvladovanje zakono-daje. Vse to so pooblastila, nato potrebuješ še cel kup certifikatov, npr. za letenje z veččlansko posadko in letenje v nenavadnih položaj-jih.« Pri slednjem postavijo letalo v nenavaden položaj, kandidat za pridobitev certifikata pa se mora znajti in ga obvladati. »To je re-lativno novo, a mislim, da je to posledica avtomatizacije v pilotski kabini, kjer je vedno manj letenja na roke.« Maja je pred kratkim odkrila nov užitek, to je pristajanje le-tala na vodi, ostalo ji je še opravljanje licence za pri-stanek na ledeniku. A tudi to ima v načrtu.

Kakšno je življenje pilota?

Mlada pilotka bo iz prve roke to lahko povedala po novem letu, ko bo začela pilotirati večje potniško letalo. Sicer pa sta služba in povprečen dan za pilota zelo odvisna od pogodbe, ki jo podpiše z deloda-jalcem: »Obstajajo pogodbe, kjer ti delodajalec določi »bazo« in se moraš tja preseliti, in pogodbe »commuting«, kjer je baza tvoje do-mače prebivališče. Upam, da bom do-bila slednjo, kar pa ni samoumevno. A že tako sem zapo-slena v letalski panogi, moje delo je – zelo preprosto rečeno – načrtovanje letov in premi-

kov letal ter skrb za skladnost ope-racij z veljavno letalsko zakonodajo. In tu sem trenutno zelo zadovoljna, zato na vrat na nos nisem sprejela manj prikladne ponudbe.« Trenutno Maja išče pogodbo, ki ji bo omogo-čala kombinirano delo, pilotiranje večjih potniških letal in življenje v Sloveniji. Sicer si je uredila hišo na Gorenjskem, redno pa se vrača v Celje – kdaj tudi z avtom.

»Biti pilot ni razkošno – si vendar le« prevoznik«

Poklic pilota je za mnoge še vedno nekoliko zavil v tančico. Zunanji opazovalci predvidevamo, da gre za visoko izobraženega, inteligentne-ga in dobro plačanega posameznika, ki je videl cel svet, v vedno zlikanih oblačilih in z belimi rokavicami pa svoje domače tu in tam počasti z obi-skom. Čeprav se Maja mojemu opisu nasmehe, pritrdi, da je družba ne-koč ta poklic res videla tako, a poja-sni, da je danes drugače. »Ogromno je treba znati, ko na primer načrtuješ polete, premike, računaš primerne vetrove in vremensko sliko za varen pristanek letala – a to delamo tisti, ki smo na tleh. Leteti pa se slej kot prej lahko nauči vsak. In ob koncu dneva je pilot le še eden mnogih prevoznikov. Seveda če ne pilotiraš letal nekih »nesramno« bogatih posameznikov. Tam si za to tudi »nesramno dobro« plačan.« Maja pravi, da je mogoče tudi avtomatizacija letenja pilotira-nju odvzela nekaj slave, sočnosti, adrenalina in možnosti, da lahko pilot pokaže svoje sposobnosti.

Kako torej dobrega pilota ločimo od slabega? Pristane vsak!

»No, pristane skoraj vsak,« se pošali Maja, a se nato popravi, da res pri-stane vsak, vprašanje je le, v kakšni obliki. Čeprav se Maja na ta račun odkrito zabava, ji vendarle rečem, da mnogi pred vzletom čutijo kepo v želodcu. A ne le zaradi morebitne-ga strahu pred višino, temveč tudi zaradi možnosti slabega zaključka. Ne nazadnje ob pristanku vsi zaplo-skajo. »Tudi ploskanja je vedno manj, če sem iskrena. Veste, da se zgodi letalska nesreča, se mora poklopiti toliko nepredvidljivih dejavnikov, da je skoraj nemogoča. Skoraj vsi možni poteki leta so predvideni, vsaka rešitev situacije ima vsaj še »plan« B, če ne C, vsak del letala nek drugi del, ki lahko opravi njegovo delo. Tukaj je še pilot, ki je moral opraviti res veliko usposabljanj. Vsak let je mnogo bolj varen kot vožnja z avtomobilom.«

In če je tako, kako potem ločimo dobrega pilota od slabega ali slabšega? »Rekla bi, da po sposobnosti komuniciranja. Tako s kopilotom kot celotno posadko, a tudi z vsemi nad-zorniki zračnega prometa. Tudi če pride ali bi prišlo do težje situacije, so takrat zbrane misli in sposobnost govora ter razumevanja najpomemb-nejše.«

Letalstvo prežema vse pore njenega življenja

Maja Pukl je študirala geologijo, a le zato, ker je študij letalstva v višje-šolskem programu strojništva, žele-la pa je univerzitetno izobrazbo. Če enkrat ne bo mogla več leteti, se bo ukvarjala z letalstvom na tleh, enako kot do zdaj. »Če si pilot, moraš za podaljšanje licence vsake pol leta opraviti zdravniški pregled. Če zdra-vstvenih težav nimaš, pa lahko pilo-tiraš do 65. leta. No, tudi minimalno predpisano višino še ravno dosegam. Malo si pri sedenju v kabini velike-ga letala pomagam z vzglavnikom. Da bi se ukvarjala s čim popolnoma drugim? Iskreno nisem o tem nikoli niti razmišljala!«

V prostem času Maja najraje ... leti. Je solastnica letala, ki je parki-rano v Postojni, z njim gre vsaj en-krat tedensko naokoli. »Trudim se

»Pogodbe pri različnih letalskih družbah se lahko zelo razlikujejo. Pri nekaterih nimaš nobenega zavarovanja, še hlače in uniformo si moraš sam plačati. Preseliš se, kamor ti rečejo, pogosto nimaš veliko časa za selitev, zagotovo pa se ne moreš vračati vsak teden domov. Začetniška pilotska plača znaša nekje od 30 tisoč evrov bruto navzgor. Res je, da dodatna znanja, ki sem jih pridobila do sedaj, niso obvezna za opravljanje pilotskega poklica. A biti pilot je lahko daleč od »glamuroznega« in dobro plačanega poklica.«

»V prostem času, največkrat zvečer na kavču, rada kvačkam. To me sprošča, a tudi oblečem lahko svoj izdelek.«

»Mami nikoli ni podpirala moje strasti. No, ni res, da je ni podpirala, a bi veliko raje videla, če bi izbrala delo na zemlji. A zdaj se je vdala in tudi sama gre večkrat z mano na kavo v Benetke.«

leteti že med tednom po službi, ob vikendih zagotovo.« Leti do Benetk na kavico ali do Portoroža. »Zbiram letališča, kjer je kakšna dobra kavarina v bližini, in tista, kjer se razumem z zaposlenimi. V Portorožu so res »face«.

Čeprav bi lahko, zaenkrat s prevažanjem posameznikov v popoldanskem času ne služi: »Z veseljem peljem prijatelje, če si zaželiyo, tudi izpolnim kakšno željo ali sodelujem pri pripravi presenečenja, takrat vzamem denar za gorivo. Da bi to prodajala, pa ne. Zaenkrat svoje po-

poldanske strasti ne želim mešati s poslom.«

Če si lastnik letala, potem si bogataš?

Če želiš postati pilot, je najpreprosteje, da se vpišeš na strojno fakulteto. V tem primeru ti lahko priznajo teoretični del usposabljanja za poklicnega pilota. »Moja izbira je bila malo drugačna, žal pa so ne glede na to, za katero pot se odločiš, vsi tečaji in certifikati plačljivi. Izjema je le štipendija, ki jo občasno ponuja vojska. A takšna je bila moja želja.«

Kaj pa biti solastnik letala? Tudi to zveni zelo drago. »Z dvema prijateljema smo kupili starejše letalo in ga obnovili. Danes mu je vrednost zelo zrasla, saj je ponudba letal majhna. Recimo, da je danes vredno več kot 200 tisoč evrov. Nas je s popravili stalo manj,« pripoveduje solastnica letala in dodaja, da stane liter kerozina samo 1,3 evra. »Na uro letenja porabiš približno 18 litrov. Do Benetk je 45 minut. Ko tako pogledaš, to ni drag konjiček. Če bi si letalo spotala in letela toliko, kot letim zdaj, bi bila zgodba drugačna.«

Ženska v moškem poklicu

Vprašanja, ki se porajajo vsakomur, ko izve, da bo Maja Pukl, vitka in visoka 160 cm, po novem letu pilotirala velika potniška letala, sem nalašč prihranila za konec. Če temu dodamo še, da je ženska, postane tema o mladi ženski pilotki še toliko bolj zanimiva: »Približno 10 odstotkov nas je žensk, to je še vedno moški poklic, pa lahko rečem karkoli, tako pač je.« In kako pogoste so na ta račun opazke?

»Niso zelo pogoste, a bi lagala, če bi rekla, da so redke. A so večinoma prikupne, tako jih vzamem. Še najbolj moteče so takrat, ko nek moški v stroki predpostavlja moje skopo znanje na nekem področju in mi kakšno tehnično stvar bolj podrobno razloži. Ampak takrat raje počakam na svojo priložnost in nato dokažem, da področje letenja, letalstva in vsega, kar sodi zraven, obvladam bolj kot velik odstotek moških v tej stroki. Takrat svoje vedenje hitro spremenijo.«

Foto: Nik Jarh

Majina velika ljubezen je njen kuža. Veliko časa preživita na sprehodih v okolici doma.

Majin oče Srečko, ki je umrl v njenem prvem letniku študija, je doživel in preživel hudo letalsko nesrečo. »Bil je preveč pogumen, poletel je v oblak, toča je prebila streho, izgubil je zavest, obdan z ledom pa se je že bližje tlom zavedal in nekako pristal. Mislim, da je to edina zabeležena tako huda nesreča v Sloveniji, za katero je pravzaprav nekoliko kriv sam.«

Maja (zaenkrat) nima otrok. Pravi, da je biti pilotka in mati hkrati neprimerljivo težje. »Znani pilotki iz Adrie to uspeva. A že jaz bom teden dni doma, teden dni pa pilotirala po svetu. To uskladiti z otroki je izjemno težko.«

Ko se rodiš v telesu, ki ni pravo

»Vem, kdo sem«

Živi v manjšem kraju v okolici Celja. V začetku oktobra je odšel v Ljubljano na študij socialnega dela in imel pri iskanju sobe velike težave. Še večje, kot jih imajo marsikateri drugi fantje in dekleta, ko zapustijo dom. Za svojo starost je izjemno razgledan in razmišljuje, v svoji pripovedi pa tako iskren in odkrit, da včasih kar zaboli. Kmalu bo praznoval rojstni dan. Enaindvajseti. Ko se je rodil, so zdravniki na podlagi njegovih zunanjih spolnih organov določili, da je ženska.

JANJA INTIHAR

»Moški sem in umrl bom kot moški,« pravi odločno. Ne želi, da zapišemo njegovo ime. Ker še ni čas za to. Ker družba še vedno ne more ali noče sprejeti transspolnih ljudi. »Dvajset let sem živel kot ženska in dvajset let sem imel težave,« pravi. Od letošnjega januarja ima končno dokumente, v katerih sta zapisana njegovo novo ime in pravi spol. Pot do te socialne tranzicije je bila dolga. Pred nekaj meseci je začel še medicinsko tranzicijo. »Kljub jemanju moških hormonov sem po videzu še vedno ženska. Prijatelji in družina me naslavljajo z novim imenom in novimi zaimki, drugače je v javnosti. Še vedno me imajo za žensko in to bo, tega se zavedam, trajalo še nekaj časa,« pripoveduje. Da bi si zaslužil denar za medicinsko tranzicijo, je več mesecev delal v gostinstvu. In bil ljubica, punca, gospodična ...

Kako ste sprejemali takšno naslavljanje? Ste ga preslišali ali vas je prizadelo?

Na žalost je najbolje, da gre človeku takšno naslavljanje skozi eno uho noter in skozi drugo ven. Sčasoma se tega navadiš in se utrdiš. Saj se moraš, drugače se ti lahko zmeša. K sreči sem imel šefa, ki me je razumel, bilo pa mi je zelo težko priti iz varnega okolja doma, kjer spoštujejo moje ime in moje nove zaimke, v družbo, kjer moj spol ni viden navzven in kjer ni varno, da ljudem govorim o sebi. Nekoč mi je nek moški, ko je izvedel, da sem transoseba, celo grozil s smrtjo. Nisem ga prijavil policiji, ker sem se bal, da me morda ne bo jemala resno in bom doživel še eno razočaranje. Včasih je lažje, če se delaš, da se nekaj ni zgodilo.

Ampak vseeno boli?

Odvisno, kakšen je dan. Če me kot žensko naslovijo starejši ljudje, je lažje, ker vem, da o transljudih ne vedo veliko, čeprav smo tukaj že od nekdaj. Nismo nov pojav. Ko ljudem povem o sebi in če to sprejmejo, mi ni težko, ko jih moram popraviti. Težava je, kadar se na moje razkritje odzovejo burno. Nekaterim je grozno, drugim je nerodno, ker so o meni

razmišljali drugače in me tudi videli drugače. Zato sem tudi nehal govoriti o sebi. Zaradi odzivov ljudi mi je bilo velikokrat zelo neudobno. Počutil sem se kot klovn, čeprav sem samo želel, da bi me ljudje spoštovali, da bi spoštovali moje novo ime in moje nove zaimke.

Rekel si, da si bil do dvajsetega leta uradno ženska. Kdaj si spoznal, da to nisi?

Zaradi očeta sem imel težko otroštvo, vendar imam super mamo, ki me nikoli ni silila v nič. Ni se vmešavala v moje oblačenje ali v moje vedenje. Bilo mi je zelo udobno in še danes mi je doma ob njej in sestri zelo lepo. Tudi ženstven sem, če mi tako ustreza. Začelo se je v osnovni šoli, kjer so nas ločevali na deklice in fantke, kar mi ni bilo všeč. Zakaj bi se moral uvrščati med deklice, če mi ni do tega, sem se spraševal. Ker sem bil tega vajen od doma, sem tudi v šoli povedal, kaj želim delati in česa ne. Na primer da nočem plesati, ampak igrati nogomet. Seveda me niso upoštevali in to je zelo vplivalo na moje duševno zdravje. Že v otroških letih sem zaradi te neskladnosti med mojim počutjem in pritiski od zunaj zapadel v depresijo, mučila me je tesnoba. Stopnjevalo se je iz leta v leto in v puberteti, ko sem se bolj začel zavedati sebe in svojega telesa, doseglo vrelišče. Izgubil sem svojo identiteto. V glavi sem vedel, kdo sem, čeprav sem se počutil kot v kletki. Ko sem se pogledal v ogledalo, podoba v njem ni bila prava. Kot da sem gledal popolnega tujca. Ko sem dobil menstruacijo, je bil to najhujši dan mojega življenja. Sestra mi je rekla, da je to normalno. Meni ni bilo. Tudi to je vplivalo na mojo psiho. Ves čas sem se iskal in se spraševal, kdo sem. Do sebe sem čutil sočutje in hkrati veliko sovraštva. Bil sem žalosten in jezen. Razočaran sem bil nad lastnim telesom, ki ga nisem mogel spremeniti, tudi če sem veliko telovadil in se pravilno prehranjeval. Vem, da je moje telo lepo, vendar ni skladno s tem, kar sem.

So te težave zdaj mimo ali so vsaj blažje, kot so bile nekoč?

Zdaj so omiljene. Mami sem se razkril, ko sem bil star devetnajst let. Povedal sem ji, da se ne počutim kot dekle. Odgovorila mi je, da to sploh ni težava in da bova skupaj poiskala rešitev. Tudi sestra, ki je moja velika zaveznica, se je lepo odzvala.

Poti, po katerih morajo hoditi transspolne osebe, so zelo različne. Vsak od vas je drugačen, edinstven. Po kakšni poti ste šli vi, da bi se bolje počutili?

Pri spoznavanju samega sebe sem sprejel tudi tiste dele telesa, ki mi niso bili všeč. Včasih me je motil moj obraz, zdaj me ne več. Po hormonski terapiji se bo najbrž marsikaj spremenilo. Za vsako transosebo je pomembno, da se najprej sprijazni s tem, da je ne glede na to, kakšna je navzven, v resnici tisto, kar čuti v sebi. Jaz sem moški, čeprav sem videti drugače. Čeprav me imajo drugi za žensko, sem še vedno moški. Moški sem se rodil in kot moški bom umrl. Ko sem si to razjasnil,

»V dveh letih, kolikor je trajalo do začetka jemanja hormonov, nisem niti enkrat globoko zadihal. Nenehni boji, prepiranje, očitki, da sem preveč občutljiv, da moji odzivi niso pravi, pa vprašanja, kaj imam v hlačah in ali bom šel na operacijo. Če takšna vprašanja postavlja kdo, ki me sicer spoštuje in se želi naučiti kaj novega, mu odgovorim. Žal gre prevečkrat le za zbadanje.«

se je vse nekako »poklopilo«. Začel sem hormonsko terapijo, šel bom na tako imenovano zgornjo operacijo, s katero odstranijo prsi.

Ko ste se razkrili mami in sestri, ste potem lažje prenašali sebe in odnos okolice do vas?

Na začetku mi je bilo grozno. Zelo me je bilo sram, ker sem razkril nekaj, kar sem dolgo skrival in v kar niti sam nisem bil popolnoma prepričan, in sem bil zaradi tega v veliki stiski. Pri iskanju odgovora na vprašanje, kdo sploh sem, mi je najbolj pomagala terapevtka v društvu Legebitra.

Doma ste iz manjšega kraja. Kako vas tam sprejemajo?

(smeh) Doma in s prijatelji sem tisto, kar sem v resnici. Moški in z moškim imenom. Ko grem k sosedom na kavo ali na obisk k starim staršem, sem še vedno ženska. Da se jim doslej nisem razkril, je bilo premišljeno. V življenju kljub vsemu hodim po poti najmanjšega odpora. Včasih je bolj varno in manj težavno, če česa ne poveš. Ne vem, koliko časa bom še lahko tajil. Zelo težko je in včasih imam občutek, da izdajam samega sebe. Je pa vseeno pomembno, da vem, kdo sem, kljub temu, kar se dogaja okrog mene.

Kakšna je pot, kakšne so težave, ko nekdo želi v osebnih dokumentih spremeniti ime in zapisani spol?

Meni osebno je bolj kot »spremeniti ime in spol« všeč »priznati spol«. V dokumentih sem namreč samo priznal svoj spol. Težave? Pri nas je transspolnost še vedno diagnoza. Prijaviti se moraš na pregled pri psihiatru. V Sloveniji sta le dva psihiatra, ki lahko izdeta takšno diagnozo. Oba sta v Ljubljani. Zakon določa, da moraš za spremembe v dokumentih imeti diagnozo, ta pa se glasi »motnja spolne identitete ali transseksualizem«. To je zastarela in nepravilna opredelitev. Transspolnost ni diagnoza, ni bolezen, ki jo ozdravimo in je potem ni več. To je stanje. V zdravstveni kartoteki imam v rubrikah »akutne in kronične bolezni« ter »stanja v zadnjih šestih mesecih« zapisano transseksualizem. To lahko vidi vsak, ki pogleda mojo kartoteko. Tega se ne morem znebiti, ker je zakon, ki trenutno velja v Sloveniji, takšen. Ministrstvo za notranje zadeve, ki izvaja ta zakon, o spremembah ne želi slišati. A ne bi bilo treba narediti veliko in

tudi kakšna posebna izjema ne bi bila s tem narejena. Slovenija ne bi bila prva država, v kateri bi lahko transspolne osebe spremenile, kar je zapisano v dokumentih, le s samoidentifikacijo. Očitno je transspolnost za večino ljudi velik bavlav. Problem pri takšnih diagnozah je, da kot bolezensko določa stanje, ki sploh ni bolezensko. S tem se po nepotrebnem uničuje duševno zdravje ljudi. Postopki so zelo dolgi in glede na razmere v zdravstvu vedno daljši. Tudi transspolne osebe zaradi tega trpimo. Imamo sicer možnost, da gremo v samoplačniške ambulante, ampak to veliko stane.

Rekli ste, da se vse začne s pregledom pri psihiatru. Kako gre potem postopek naprej?

Imel sem veliko srečo, da sem na pregled čakal le malo več kot pol leta. Čakalne vrste so tudi do leta in pol. Pregled je zelo neprijeten, vsiljen, odgovarjati moraš na najbolj intimna vprašanja. Če nanje ne odgovoriš, ne dobiš diagnoze. Nato moraš še na pregled h kliničnemu psihologu. Spet novo čakanje, od šest do dvanajst mesecev, saj sta v državi samo dve takšni psihologinji, in to le v Ljubljani. Ob tem lahko klinična psihologinja določi, da so potrebni trije pregledi. Imel sem srečo, da nisem čakal dolgo, in tudi en sam pregled je bil dovolj. Od takrat, ko sem začel tranzicijo, so se čakalne dobe še podaljšale. En sam pregled ustavi celoten postopek za pridobitev diagnoze. Ko klinična psihologinja da zeleno luč, da si duševno stabilen, dobiš priporočilna pisma za psihiatra, s katerimi lahko potem spremeniš ime, spol in vse drugo. To lahko narediš v vsaki upravni enoti. Stroški za spremembo dokumenta niso majhni. Za to, da sem potrdil svojo identiteto, sem plačal malo več kot 135 evrov. Morda se komu znesek ne zdi visok, ampak mnoge, ki so trans ali kvir, starši zavržejo in jim ne želijo pomagati pri teh postopkih. Nihče od nas si ni izbral tega življenja. Saj nisi sam kriv, da si se rodil kot transspolna oseba. Nihče ne želi, da ga družba obravnava kot nečloveka, kot neko psihično stanje. Ko ljudje izvedo, da je nekdo transspolna oseba, je potem samo še to. Je samo še kronična bolezen. Da moraš vse to še plačati, se mi zdi idiotsko.

Po družbeni tranziciji, ki vključuje tudi uradno spremembo imena, zaimkov, načina oblačenja, ste se odločili še za medicinsko tranzicijo. Kakšen je ta postopek in kolikšen del poti ste že prehodili?

Poleti sem začel jemati moške hormone. Do začetka te terapije sem spet moral prehoditi dolgo pot. Preden sem prišel do endokrinološke ambulante, edina v Sloveniji je v Ljubljani, sem moral opraviti nekaj pregledov. Kot oseba, ki ji je bil ob rojstvu pripisan ženski spol, sem moral najprej opraviti ultrazvok prsi, obeh pazduh in trebuha, moral sem tudi na poseben ginekološki pregled, ki ga je mogoče opraviti samo v Novem mestu. Pred tem pregledom, ki zaradi odlične zdravnice ni bil neprijeten, sem moral v domačem kraju obiskati osebno ginekologinjo. Ta se je sicer zelo trudila biti razumevala, a se je videlo, da ji je zelo neprijetno. Pred vsemi pregledi, ki sem jih

Da je lahko v dokumentih potrdil svoj spol, je moral prehoditi dolgo pot.

»Lahko me ubiješ, lahko me zavržeš, lahko mi vzameš vse pravice, še vedno bom moški. Sem to, kar sem. Ne moreš me izbrisati.«

našel, sem moral še k osebnemu zdravniku. Tudi temu je bilo neprijetno, bil sem njegov prvi takšen primer in ni vedel, kako ravnati. Jaz sem mu moral povedati, kakšne napotnice potrebujem. Čeprav ni bilo namerno, sem se zaradi njegovega ravnanja, predvsem zaradi njegovega neznanja o tem, kaj pomeni biti transspolna oseba, počutil kot nekakšen čudak. Kot cirkus v mestu. Vse te mučne zdravniške preglede sem uspel prestati samo zato, ker je šlo za življenje ali smrt. V lastnem telesu sem se počutil grozno, tako zelo, da sem imel velikokrat samomorilne misli.

Je takšna dolga pot od enega do drugega zdravnika razlog, da je med transspolnimi osebami veliko samomorov?

Še hujše od nerazumevanje družbe je nerazumevanje družine. Imam srečo, ker mi mama in sestra ves čas stojita ob strani, me podpirata in bodrita, kadar mi je hudo. Postopek je res nečloveški. Družba naredi iz človeka duševnega bolnika, neko mistično bitje, ki ga je treba izločiti in razlikovati od drugih. Postaneš samo še transoseba. Ko tudi sam o sebi razmišljaš samo še kot o transosebi, ne vidiš pa vsega drugega, kar si, razmišljaš o smrti. Ampak mi nismo samo transosebe, smo mame, očetje, bratje, sestre. Če nimáš družine in prijateljev, lahko v Sloveniji podpora najdeš v samo dveh organizacijah, v Legebitri in Transakciji, ki delata izjemno. V drugih organizacijah, tudi zdravstvenih, ki bi morale pomagati, je veliko nerazumevanja in tudi neznanja.

Je jemanje hormonov predzadnja stopnica vaše transformacije, vašega dolgega marša skozi zdravstvene ustanove?

Da. Upam, da se ne bo zgodilo kaj, česar ne načrtujem. Od pogovora s psihologom do začetka jemanja hormonov sem kljub nenehnemu klicanju zdravnikov, prosjačenju in trkanju na vrata potreboval dve leti. Marsikdo za takšno pot potrebuje veliko več časa.

Koliko časa boste morali jemati hormone?

Načeloma vse življenje. Jemanje je odvisno od tega, kaj želiš. Zaenkrat uporabljam gel s testosteronom, ki si ga vsako jutri namažem na ramena. Ena od možnosti so injekcije, pri katerih pride hitreje do sprememb, a o tem odločajo zdravniki.

Sledi zdaj odstranitev prsi?

To načrtujem za naslednje poletje. Tudi s temi operacijami so pri nas težave. V javnem zdravstvenem sistemu ni zdravnika, ki bi bil zanje usposobljen. Bil je, a je šel med zasebnike.

Gre v vašem primeru za zelo drugačno operacijo, kot je odstranitev prsi pri rakavi bolezni?

Kolikor so mi razložili, gre za drugačno tehniko. Edini zdravnik, ki opravlja te operacije zelo dobro, je v Ljubljani. Lahko bi sicer šel v javno ustanovo in bi zavarovalnica plačala stroške operacije, ampak potem morda izid ne bi bil takšen, kot mora biti, in bi potreboval popravke pri zasebniku. Zato je bolje, da grem kar k zasebniku, čeprav operacija ni poceni. Stane 3.500 evrov. Delal sem eno leto, da sem privarčeval denar. Zaradi visoke cene si marsikdo ne more privoščiti takšne operacije, kar je zelo krivično.

Poleg tega, da bi moralo biti medicinsko osebje bolj izobraženo o transosebah, kaj bi še bilo treba spremeniti, da bi bila ta pot, ki jo morate prehoditi, lažja in krajša?

Vse, o čemer sem govoril, v Sloveniji ureja en sam člen Pravilnika o izvrševanju Zakona o matičnem registru. V členu piše, da je za izdajo odločbe o spremembi spola potrebno potrdilo pristojne zdravstvene ustanove ali zdravnika, iz katerega je razvidno, da je oseba spremenila spol. Na podlagi te odločbe je zgrajen ves postopek za potrditev spola. Malta, kjer je to področje najbolj urejeno na svetu, ima poseben zakon, v katerem je opredelila vse različne postopke in možnosti, skozi katere lahko gredo transosebe. Na Irskem, v Mehiki in Argentini imajo transspolne osebe možnost samoidentifikacije. To pomeni, da je dovolj, če v pristojni ustanovi izpolnijo izjavo, da želijo spremeniti spol. V teh državah je pot do začetka jemanja hormonov veliko lažja, imajo tudi klinike, ki so specializirane za transljudi.

Verjamete, da se bo tudi v Sloveniji kaj spremenilo?

Če nam bodo tisti, ki odločajo, prisluhnili, se bo. Saj se mora. Transljudje ne bomo izginili. V naši družbi je potrebnega več sočutja. Če nas kdo ne razume, naj pusti, da živimo, kot želimo. In to dobro. Kar se zdaj dogaja, ni prav. Ne moremo biti samo transosebe in nič drugega.

www.novitednik.si

novi tednik

Vedno z menoj!

POSTANITE NAROČNIK NOVEGA TEDNIKA IN PRIDOBITE UGODNOSTI:

- vsak teden brezplačno prilogo STOP SPORED
- vse posebne priloge Novega tednika
- 4 brezplačne oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
- izbrani izleti po ugodnejših cenah z avtobusom zvestobe
- praktična darila za nove in obstoječe naročnike
- druge ugodnosti

Več informacij: narocnine@nt-rc.si, 03/422-51-71

S Francijem Kekom smo pokušali novo pivo

Spletke ob žalski fontani ali kako je voda pivo postala

Petek popoldne, službe je konec, prijalo bi pivo, si je mislil Franci Kek, mojster skrite kamere, in se s snemalcem podal do žalske fontane piv. Na terenu smo se mu pridružili še mi in opazovali, kako skuša mimoidoče prepričati, da pijejo najnovejšo, prvovrstno pivo iz gensko spremenjenega hmelja. V resnici jim je iz zadnjega sodčka tekla navadna voda.

MARIJA ŠELEK

Kek je letos spet začel prekušati mimoidoče, rezultati njegovih akcij pa so vidni v oddaji Nedeljsko popoldne na nacionalni televiziji. Mlajše generacije ga ne poznajo, starejše pa čisto preveč. Ljudje različnih generacij so tudi obiskovalci žalske fontane piv, turistične privlačnosti, ki smo se ji na začetku – zdaj že pred sedmimi leti – mnogi posmehovali, češ, kdo pa bi hodil prisanjat vrčke k avtomatiziranim sodčkom piva. Pa hodijo – in to z vsega sveta! Franci se je na prizorišče vrnil že drugič, saj ob prvem obisku ni nabral dovolj uporabnih odzivov. Snemanje s skrito kamero je ne toliko naporno kot dolgotrajno delo. Čakaš, prežiš, skočiš, a ni nujno, da »žrtev« pade oziroma nasede. Za štiri minute smeha na televiziji je treba včasih tudi po šest ur ali več terenskega dela.

Jaz sem župan

Kek ima take sorte izraz, da ne veš, ali govori resno ali se šali. Ameriškim turistom se mimogrede za lastno zabavo in ker je ves čas v vlogi, predstavi kot dolgoletni župan občine Žalec in v njihovem prikimavanju vidno uživa. Pač ne more iz svoje kože. Recimo temu rahli ogrevalni krog za skrito kamero. Sicer pa se Kek nima za profesionalnega lažnivca. »Ne, jaz sem socialni komunikator. In z leti je tole početje vse težje, saj me pozna več ljudi.« Ni pa mu težko med ljudmi, čim več jih je na ulici, tem bolj zabavne in različne odzive bo dobil. Ti pa so ključni za uspešno misijo.

Kakšni pa so Slovenci, ko jih nihče ne gleda? »Zelo raz-

Franci Kek v akcijski neizmerno uživa. V svojih skritih kamerah je »obdelal« preko 25.000 ljudi in se izkazal za pravega socialnega delavca, za kar se je tudi formalno izobrazil. Samega sebe imenuje socialni komunikator.

lični: od odprtih, prijaznih, veselih do zamorjenih. Eni bi zame naredili vse: spomnim se, da sem zbiral denar za bencin, pa mi je 50 centov padlo na tla in sem rekel, da se za 50 centov ne sklanjam, in se je gospod sklonil ter pobral denar. So pa zdaj gotovo drugi časi kakor pred desetletjem, ko so ljudje več gledali televizijo. Najboljše »stranke« so bile včasih gospe penzionistke, ki so se imele z mano čas pogovarjati in so mi tudi navrgle kakšno zgodbo o znancih, sosedih. Še posebej ko sem bil v policijski uniformi, so mi naložile naloge, ki jih je treba tam okoli njih razrešiti,« pove avtor 164 skritih kamer.

Potem ko je končal mandat poslanca, se za njegove skrite kamere televizije niso ravno

pulile, zato se je namenil snemati za tuj trg. Potem so jih objavili na eni izmed komercialnih televizijskih postaj in mu zanje zgolj krili stroške. »Dve sem posnel v Skopju, v Zagrebu pa dvajset, dokler me niso hrvaški policisti vprašali, ali imam dovoljenje za delo. Za tri mesece sem si potem uredil še to.«

Nevarne šale

Da spomnimo, kaj vse je med drugim Kek počenjal: polagal optični kabel (kabel je bil neviden, ljudi pa je nagovarjal, da so stopali čezenj in zahteval plačilo za polaganje), gradil džamijo za vasjo, na Štajerskem pa je govoril, da naseljujejo Rome. »S sabo sem imel dva Roma, predstavili smo se, kot da smo z ministrstva in razseljujemo Rome po Sloveniji, češ, tamle zadaj na travniku bodo postavili šotore, saj jih ne bo veliko, za začetek dva, potem pa kakšnih 26. Mož gospe, s katero smo se pogovarjali, je bil policist in ga je seve-

Gospod, ki je bil s sodelavci na izletu ob 30-letnici njihovega mizarskega podjetja iz Ljutomer, je Keka prepoznal ter se fotografiral z njim. Ob tem je pripomnil: »To je pa res škoda, da ni več skrite kamere.« Ko mu je Franci povedal, da je sredi snemanja, se je začel režati in temu skoraj ni hotel verjeti.

da takoj poklicala, naj čim prej pride domov. Pa smo ga čakali. Gospod pride, ježno zaloputne z avtomobilskimi vrati in zahteva naše dokumente, češ, kaj se sploh gremo. Ponovimo zgodbo in v nekem trenutku rečem, saj imajo pištole (sodelavec Rom je res imel plastično pištolo), v tistem pa policist izvleče pravo pištolo, jaz pa se vržem na kolena. Obenem je gospa sklicala sosede in so vse poti zaprli s traktorji, da nismo mogli nikamor. Po nekem času, ko je bilo vse videti zelo resno, sem jim izdal, da snemamo skrito kamero.«

Ampak, Franci, saj to sploh ni smešno! »Seveda ni bilo.

In tudi niso dovolili objave.« Biti Franci Kek je včasih tudi nevarno.

Uničili ste mi pivo!

Med pripovedovanjem se ozira za novimi ljudmi pri fontani – in takoj ko opazi nov obraz, hop, že steče na prizorišče in preži pri zadnji pipici, iz katere namesto piva teče voda. Naleti na take, ki se z njim povsem strinjajo, da je novo pivo prav okusno, pa tudi na hladnokrvneže, ki se ne pustijo motiti in njihovi odzivi niso nič posebnega. Za Francija pa bi bil zmagovalec tisti, ki bi se sakramensko razjezil, kaj da je prišlo iz pipe, potem pa bi se ob izjavi

»skrita kamera« zasmeljal in v hipu pomiril.

Neka dolgoletna gospa je že bila jezna, ampak se dolgo ni pomirila. Prišla je po pivo, zdaj pa je v njen kozarec tekla voda! Ona je pivo drago plačala, mi pa smo ji uničili en vrček! Tudi zagotovila, da nikogar ne bodo prikrajšali (vsi udeleženci skrite kamere so dobili za tisti vodni vrček nadomestno pivo), je niso zadovoljila. In seveda ni dovolila objave za skrito kamero.

»Ni čudno, da gre država v maloro, ene stvari so smešne, druge pač ne,« je zabrusila Keku. S pivom se ne gre šaliti s čisto vsemi.

Foto: Šimen Zupančič

Ali je v kozarcu res pivo? Pa saj to je voda! Nizozemska turista je Keku uspelo prepričati in ju potem tudi nasmejati.

Takšni odzivi Keka navdušijo. »Bila je krasna! Pol minute čista tišina, potem pa okamenel pogled.«

Brazilskemu paru se je Kekova intervencija zdela sila zabavna. Čeprav že dve leti delata in živita v Sloveniji, so jima za fontano piva povedali njuni brazilski prijatelji in znanci. Da fontano piva obišče neverjetno veliko Brazilcev, ni krivo samo to, da so veliki ljubitelji piva, temveč da je neki rumeni brazilski časopis objavil neverjetno vest, da obstaja čudovito malo slovensko mesto, kjer teče pivo v potokih in ga lahko spiješ, kolikor hočeš.

Pomembna je tudi koreografija plesa pred kamero (ta je na primerni razdalji, rahlo skrita za deblom drevesa). Kek stopi nazaj, ljudi obrača proti kameri, dvigne vrček proti soncu, da omogoči snemalcu čim boljše kadre.

Obiskovalec iz Bosne se je pokušanja novega piva lotil skrajno resno. »Njemu sem dejal, da to pivo proizvajamo posebej za turiste iz Bosne,« je povedal Kek, potem ko mu je potegavščina uspela.

Puščice iz napetih lokov švigale po celjskem parku

Večina lukenj v tarčah je bila v rumenih krogcih.

Ideja se je predsednici porodila v južni sosed

Lokostrelski klub Hmeljček iz Griž se je sredi oktobra lotil zahtevne naloge. Zadnjo letošnjo tekmo za slovenski pokal v poljskem lokostrelstvu (disciplina field) je izpeljal v celjskem mestnem parku. Tam je bilo postavljenih dvanajst tarč različnih velikosti in na različnih razdaljah.

DEAN ŠUSTER

V prvem krogu so bile tarče postavljene na različne neznane razdalje, v drugem krogu so tekmovalci vedeli, za koliko metrov so oddaljeni od cilja.

Vodebova skupna zmagovalka

V vsako tarčo so sprožili po tri puščice, skupno so imeli po 72 strellov. Od tarč so bili oddaljeni od 5 do 60 metrov. Nastopilo je 84 tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške in Avstrije. Tekma se je začela v sobotnem jutru in se končala pozno popoldne, ko so najboljši tekmovalci prejeli medalje in priznanja. Med

dobitniki medalj so bili tudi najmlajši »hmeljčki«. Manja Vodeb je v kategoriji U13 osvojila prvo mesto. V kategoriji U21 je bil Roy Lah drugi. Jan Krašovec je osvojil tretje mesto v kategoriji U18. Vsi so tekmovali z golim lokom. V skupni razvrstitvi za leto 2023 je Vodebova zmagala v pokalnem tekmovanju. Lah in Krašovec sta osvojila drugi mesti. V članski konkurenci sta bila Andreja Izgoršek in Marjan Izgoršek peta.

Predsednikove pohvale

Tekmovalci iz vseh vetrov so bili navdušeni nad prizo-

riščem, saj niso vajeni streljati v parkih v neposredni bližini središča mesta. Vodstvo kluba je za trud pohvalil tudi predsednik Lokostrelske zveze Slovenije Marjan Ilar. Izpostavil je tudi pogum in voljo za izvedbo tovrstnega tekmovanja. Ponavadi so klubi postavili vse potrebno na prizorišču dan ali dva pred tekmo. Tokratno prizorišče tega ni dovoljevalo, zato so predstavniki Lokostrelskega kluba Hmeljček bili dejavni že navsezgodaj zjutraj, v temi, obsijani le z zvezdami na nebu.

V načrtu tudi tribuna

Klub, ki je bil ustanovljen 1. februarja 2021, v vlogi predsednice vodi Andreja Izgoršek, ki je bila peta na evropskem prvenstvu v disciplini 3D: »Leta 2007 sem tekmovala na evropskem prvenstvu v poljskem lo-

kostrelstvu v Bjelovarju. Uvrstila sem se v finale. Tekmovanje je bilo v parku sredi mesta. Ne spominim se svojih nasprotnic, kajti bila sem popolnoma osredotočena na tekmo in polna adrenalina. V spominu mi je ostal samo prizor iz mestnega parka. V enem delu je bil ogromen zaslon, na drugi strani je bila tribuna z gledalci. Bil je edinstven občutek. V vseh kasnejših letih je v meni tlela drobna želja, in sicer organizirati tekmo v nekem parku. Tribune tokrat v Celju ni bilo, a »hmeljčki« še nismo rekli zadnje besede.« Skoraj celoten park je bil obdan z lepilnim trakom, za katerim so stali varnostniki in budno pazili, da se ne bi kdo od radovednežev prebil v nevarno območje. Enemu je to kljub opozorilom uspelo. Organizatorji so bili zelo jezni nanj, kajti že najmanjša nezgoda bi lahko povsem pokvarila njihovo prizadevnost.

Foto: Nik Jarh

Andreja Izgoršek
(Foto: osebni arhiv)

Ena od tarč je bila postavljena pred začetkom vzpona na Srčno pot.

V ozadju sta velika fontana in z balonom pokrito teniško igrišče.

Lokostrelci imajo ob sebi lok, puščice, daljnogled in še marsikaj drugega.

MojeDelo.com

Vizualni koordinator / Trgovinski aranžer (m/ž) - Reserved (Celje)

Tvoja misija: ustvarjanje in postavljanje privlačnih predstavitev modnih izdelkov v izložbah ter na prodajnih področjih v trgovini, oblačenje lutk in uporaba kreativne osvetlitve za izložbena okna ... LPP Fashion, d.o.o., Verovškova ulica 55a, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 2. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Projektant strojnih inštalacij in hladilne opreme za industrijske hladilne sisteme (m/ž) (Žalec)

Glavne naloge in odgovornosti: tehnološko obdeluje projekte - industrijske hladilne sisteme in hladilnice, izdeluje projektno in tehnično dokumentacijo strojnih inštalacij in opreme projektov, izdeluje tehnično osnovo za izdelavo ponudb, definira in izdeluje zahtevke za naročilo projektiranega materiala, sodeluje pri reševanju servisnih problemov, Eho, d.o.o., Ob Dragi 7, 3220 Štore. Prijave zbiramo do 19. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Namestnik vodje trgovine (m/ž) - Reserved (Celje)

Tvoja misija: kakovostno vodenje trgovine ter spremljanje poslovnih ciljev blagovne znamke in podjetja, usposabljanje in motiviranje zaposlenih v trgovini ter spremljanje in usmerjanje njihovega kariernega razvoja, nudenje vrhunske storitve kupcem. LPP Fashion, d.o.o., Verovškova ulica 55a, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 2. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Izkušeni prodajni svetovalec / Vodja izmene (m/ž) - Sinsay (Velenje)

Tvoja misija: vodenje izmene v sodelovanju z vodjo trgovine, usposabljanje in motiviranje prodajnih svetovalcev ter spremljanje njihovega dela. LPP Fashion, d.o.o., Verovškova ulica 55a, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 26. 10. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec živil za PE Vransko

Vaše delo bo obsegalo: prodajo, svetovanje ter informiranje kupcev, polnjenje in urejanje polic, prevzem blaga, delo na blagajni, delo na

računalniku (osnovna znanja word, excel), delo na različnih oddelkih Pričakujemo veselje do dela z ljudmi in voljo do učenja. Jagros, d.o.o., Prvomajska ulica 29, 3250 Rogaška Slatina. Prijave zbiramo do 17. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Sodelavec v IT (m/ž) (Celje)

Zahtevane kompetence: vsaj 6. stopnja izobrazbe s področja računalništva, elektrotehnike ali druge tehnične smeri, najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju vpeljave informacijskih rešitev v poslovnem okolju. ECE, d.o.o., Vrunčeva 2a, 3000 CELJE. Prijave zbiramo do 30. 10. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vzdrževalec serviser orodij (m/ž) (Žalec)

Dela in naloge: izvajanje rednih in preventivnih vzdrževalnih del na orodjih za brizganje plastike, stiskanje, PUR, štančanje in CNC, opravljanje operativnih zadev v vzdrževanju orodij za brizganje plastik ... Novem Car Interior Design, d.o.o., Ložnica pri Žalcu 58, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 6. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Bančni svetovalec (m/ž) v poslovni enoti Slovenska Bistrica

Vaše delo bo predvidoma obsegalo: opravljanje plačilnega prometa za fizične in pravne osebe ... Delavska hranilnica, d.d. Ljubljana, Miklošičeva cesta 5, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 13. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec v TPC Žalec (m/ž)

Delovne naloge bodo: prodaja blaga ter pomoč in svetovanje kupcem, skrb za založenost in urejenost prodajnih polic ter ustrezno označevanje blaga, spremljanje ter zagotavljanje kakovosti blaga na posameznem oddelku, vodenje evidence blaga, prevzemanje blaga ter nadzor cen in kodiranje ter druga dela, ki po svoji naravi sodijo v okvir dela prodajalca. Inpos, d.o.o., Opekarniška cesta 2, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 20. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Operater laserskih rezalnikov (Žalec)

V podjetju Sico, d.o.o., največjem ponudniku storitev laserskega razreza in preoblikovanja pločevine v Sloveniji, iščemo posebne vrste umetnika, ki s pomočjo laserskega rezalnika ustvarja nove proizvode za različne namembnosti. Te veseli branje tehnične dokumentacije, priprava materiala, nastavitev stroja in ustvarjanje novosti?

Potem je delovno mesto operater laserskih rezalnikov idealno zate. Sico, d.o.o., Arja vas 104, 3301 Petrovče. Prijave zbiramo do 19. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Obdelovalec kovin specialist (m/ž) (Zreče)

Kadrovska potreba je za določen čas šest mesecev z možnostjo podaljšanja pogodbe o zaposlitvi oz. zaposlitve za nedoločen čas. Unior, d.d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 17. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja kadrovske službe (m/ž) (Celje)

Glavne naloge izbranega kandidata bodo: upravljanje in vodenje kadrovske službe, tesno sodelovanje z vodstvom podjetja in zaposlenimi z vseh oddelkov, upravljanje z HR podjetja v celoti, izvedba zaposlitvenih procesov, poznavanje obračuna plač, skrb za razvoj in zadovoljstvo zaposlenih ... Ema, d.o.o., Teharje 7b, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 19. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Inženir gradbeništva v projektnem biroju (m/ž) (Šempeter v Savinjski dolini)

Zaradi širjenja podjetja iščemo samoiniciativno osebo, ki je kreativna, komunikativna,

ji ustreza delo v timu ter je željna novega znanja in izkušenj na področju projektiranja. Uniprojekt, d.o.o., Savinjska cesta 117, 3313 Polzela. Prijave zbiramo do 11. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vzdrževalec (m/ž) (Podčetrtek)

Pričakovanja: vsaj IV. stopnja izobrazbe, pogovorno znanje vsaj enega tujega jezika, zaželeno izkušnje na podobnih delih. Terme Olimia, d.d., Zdraviliška cesta 24, 3254 Podčetrtek. Prijave zbiramo do 16. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja projektov (m/ž) (Celje)

Podjetje Simes, d.o.o. išče vodjo projektov, ki bo organiziral in vodil inženiring projektov, moral bo samostojno opravljati naloge, organizirati ljudi, komunicirati z naročniki. Vodenje projektov v Sloveniji in tudi v tujini. Simes, d.o.o., Bežigradska cesta 2c, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 19. 11. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

novi tednik
Vedno z menoj!
radio celje

Trgotur kadrovski outsourcing, d.o.o.
VELENJE | trgotur.si | 041 445 550

Vaš uspeh je naša strast!

DOLGOLETNA TRADICIJA

Znanja in izkušnje oblikujemo in dopolnjujemo že več kot 28 let.

100% GARANCIJA

Krepimo lastno kakovost, strokovno obravnavo in kompetentnost.

POSLOVNA ODLIČNOST

Uspešno zgodbo gradimo navznoter in navzven, kar prepozna tudi trg.

Specializirani smo na področju delovnopравne zakonodaje za celostno podporo vodstvu.

Več o delovnih mestih najdete na trgotur.si

Nudimo vam celovito **ponudbo storitev**.

- Poskrbimo za učinkovito izvedbo postopka odpovedi pogodb o zaposlitvi s strani delodajalca, tudi invalidom.
- Uredimo splošne akte delodajalca s kadrovskega področja.
- Poskrbimo za ureditev področja dela od doma.
- Prevzamemo vaše celotno kadrovsko področje in področje obračuna plač.

Več informacij za podjetja na 041 445 550 ali splet@trgotur.si

PA KA SI TI NOR?! ŽE 30 LET!

MATJAŽ JAVŠNIK NA TURNEJI S PRIJATELJI*

VABLJENI NA VEČER POLN KVALITETNE, DOMAČE GLASBE, ODLIČNEGA SLOVENSKEGA HUMORJA IN PRESENEČENJ!

4. 11. Novo mesto

Dvorana Leona Štuklja

5. 11. Koper

Arena Bonifika Koper

10. 11. Murska Sobota

Dvorana 3. OŠ

11. 11. Celje

Dvorana Golovec

12. 11. Ljubljana

Hala Tivoli

18. 11. Slovenj Gradec

Športna dvorana

19. 11. Maribor

Dvorana Tabor

* Gostje na turneji: **Tina Gorenjak** in **Alfi Nipič**, preko video vklopov pa moji prijatelji in sopotniki (**Jurij Zrnec, Sebastijan Cavazza, Jernej Kuntner, Zoran Predin** in številni drugi)

KUPI VSTOPNICO TUKAJ:

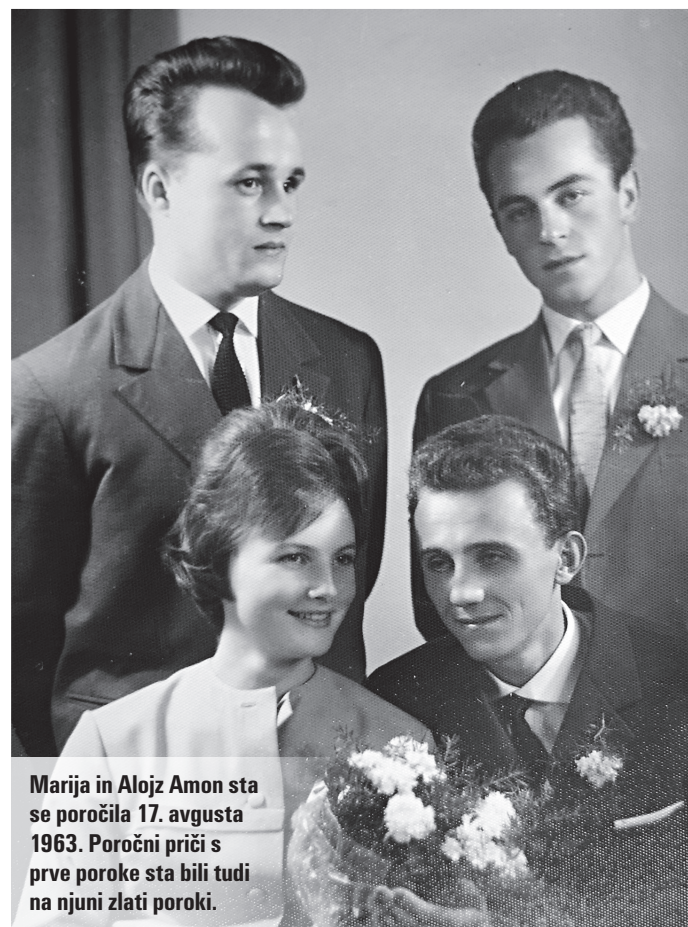

eventim

www.kingkongteater.si

60 let po prvi poroki sta zakonca Amon obnovila zaobljubo. V petrovški baziliki sta bila priči njuna sinova.

Marija in Alojz Amon sta se poročila 17. avgusta 1963. Poročni priči s prve poroke sta bili tudi na njuni zlati poroki.

60 let skupnega življenja Marije in Alojza Amona

Najbolj dragocena je zbirka lepih spominov

Marija in Alojz Amon iz Celja sta avgusta praznovala 60 let skupnega življenja. Pred sorodniki in prijatelji sta zaobljube ponovno izrekla v petrovški baziliki, kjer sta se tudi prvič poročila. Za tako dolgo zvezo je nujno, da se dva spoštujeta in da znata tudi takrat, ko pride do težav, v pogovoru najti rešitev. »Predvsem se je treba zaposliti in potem ni časa, da bi človek mislil na neumnosti,« sta prepričana Mimica in Lojze, kot ju kličejo domači.

TATJANA CVIRN

Danes 85-letni Lojze je bil v mladosti doma na Slomškovem trgu, šest let mlajša Mimica na Savinjskem nabrežju. Lojze je opazil lepo dekle, ki je vsak dan hodilo k maši k šmarnicam, jo počakal ob Savinji ter jo ogovoril. Tako se je razvilo prijateljstvo, Mimica je bila takrat stara šele približno petnajst let in šele kasneje je družjenje preraslo v nekaj več. Poročila sta se v Petrovčah, ko jih je ona imela dvajset.

»V tistih časih se je bilo težko srečevati,« se spominja Mimica, ki ima najlepše spomine na otroška leta iz časa, ko je živela pri babici v Šmartnem v Rožni dolini. »Pri babici je bilo veselo vsako nedeljo. Druženje sorodnikov je hitro preraslo v petje in ples,« se spominja Mimica, ki ima še vedno najraje družinska srečanja ob različnih priložnostih.

Torbarka namesto frizerka

V Alojzovi družini so bili štirje otroci, oče je umrl mlad in mama je med vojno ostala sama. Lojze je moral kot najstarejši v uk in si čim prej najti službo, da je pomagal družini. »To so bil težki časi, a smo se znali tudi poveseliti in se družiti,« sta prepričana biser-noporočenca.

Alojz se je izučil za ključavničarja in se je nato izšolal še za strojnega tehnika. Do upokojitve je opravljal inženirsko delo načrtovanja prezračevalnih naprav za ladje in tovarne. To je bilo zahtevno delo, saj je moral opraviti natančne izračune in pripraviti načrte, da ni bilo potem kaj narobe pri izdelavi v proizvodnji.

Mimica je želela postati frizerka, a se mama s tem ni strinjala in jo je poslala v uk k torbarju. Edina tovrstna šola je bila v Domžalah in ko jo je končala, se je vpisala še v upravno-administrativno šolo. Delo z usnjem je namreč ni navdušilo in torbarka je bila le kratek čas, nato je do upokojitve delala v računovodski službi.

V zakonu sta se jima rodila sinova Aleš in Boštjan in ko se je družina razširila, sta dobila stanovanje v bloku v Plavi laguni, kjer sta

še danes. V njuni bližini sta si dom ustvarila tudi sinova, kar slavljenca zelo veseli. Mimica

je lahko pogosto pazila tri vnuke – Aleš ima sina, Boštjan hčer in sina. »Odnos z vnuki je nekaj posebnega, drugačen je kot s svojimi otroki,« je prepričana Mimica, ki ji sinova zato še kdaj očitata, da je vnuke preveč razvajala. »Mogoče je to bilo zato, ker sem kot otrok sama trpela,« pove z grenkobo v glasu.

Delo na prvem mestu

Oba sta vedno rada delala. Če Mimica še vedno ne more mirovati, je Alojza pred

Zbirki znank in starega denarja sta Mimici zelo pri srcu. Rada tudi rešuje križanke, medtem ko Lojzeta navdušujejo zlasti zimski športi na televiziji. (Foto: TC)

osmimi leti ustavil infarkt, po katerem so ga komaj rešili. Prizadela ga je tudi rahla možganska kap. »Nisem se strinjala, da bi ga v bolnišnici odklopili z aparatur in po skoraj dveh tednih kome se je le zbudil. To je bilo maja, avgusta sva že plesala,« veselo pripoveduje energična sogovornica, ki zasluge za to okrevanje pripisuje tudi moževemu športnemu udejstvovanju v mladosti. Zadnja leta zato še bolj skrbi za njen zdrav način življenja, kamor sodita gibanje in zdrava hrana.

Po zajtrku rada prelistata časopise, nato se Mimica loti kuhanja, Lojze pa pogleda kakšen prenos športnega dogajanja na televiziji, najraje ima zimske športe. Še vedno pogosto odideta na Svetino, kjer sta si pred leti postavila počitniško hišico in kjer dela nikoli ne zmanjka. Ona poskrbi za svoje vrtnice in skupaj uživata v miru in naravi. To je bil zanj že od nekdaj najlepši dopust. Resda so hodili tudi na morje, ko sta bila sinova manjša, a sama ga ni marala in ni šla v vodo. »V otroštvu me je teta vzela s seboj v Crikvenico, kjer je delala v počitniškem domu. Na soncu me ni nihče pazil in ko sem bila ves dan na plaži, sem dobila takšne opekline, da nisem spala tri noči ...«

Strastna zbirateljica

Mimica in Lojze sta že vrsto let naša zvesta naročnika. Natančnega podatka o dolžini te zveze se ne spomnita, Mimica ve, da sta se naročila, ko je na vrata potrkala sosedova deklica, ki je takrat zbiral naročila v okviru ene od naših naročniških akcij, v kateri so sodelovali šolarji. »Ona je zdaj že zdravni-ca, kar pomeni, da so od takrat minila že desetletja.«

Oba rada prelistata časopis, Mimica tudi rada rešuje križanke in uganke, a ne samo v časopisu, ampak tudi na tablici, ki jo je dobila v dar za zlato poroko.

Ob tem je strastna zbiralka najrazličnejših stvari. Že kot otrok je imela pri babici herbarij z rožami. Zdaj so v albumih skrbno shranjene najrazličnejše družinske fotografije, ob katerih se lahko z Lojzetom spominjata številnih lepih skupnih trenutkov.

Posebne albume ima še za znamke in star denar, tako bankovce kot kovance. Na hladilniku se gnetejo magnetki, ki jih prinašajo otroci in vnuki z različnih koncev sveta, medtem ko je posebne škatle z zbirko kamenčkov morala shraniti v hiški na Svetini, ker v blokovskem stanovanju za takšne konjičke ni ravno veliko prostora.

A za posušena poročna šopka z zadnjih dveh porok je seveda našla prostor, prav tako za šopek, ki sta ga biser-noporočenca dobila v dar z voščilom celjskega župana Matije Kovarja. »Na matičnem uradu sem spraševala, ali je za 60 let poroke kakšen poseben obred, in so mi odgovorili, da ne. »Potem pa je župan vabljen v Petrovče,« sem rekla in v ponedeljek sva dobila njegovo voščilo in šopek. Zelo sva bila presenečena.«

Foto: osebni arhiv

Po 35 letih ponovno sprejeli delegacijo iz Požege

Nedelja, 24. september, je bila za našo OŠ Franja Malgaja Šentjur poseben dan. Ne samo da na ta dan praznuje Občina Šentjur, na ta dan smo po 35 letih ponovno sprejeli delegacijo učencev in učiteljev iz OŠ Emilija Ostojić iz srbske Požege.

V šoli smo goste počastili s posebnim sprejemom in krajšim kulturnim programom. Kasneje so imeli priložnost doživeti pouk, spremljali so zanimive ure različnih predmetov in se seznanili z našimi učnimi metodami. Navdušeni so bili nad interaktivnostjo pouka in prijaznostjo naših učencev ter učiteljev. Po ogledu šole smo se skupaj odpravili na ogled Starega gradu v Celju, kjer smo se potopili v zgodovino mesta in spoznali Grofo celjske.

Drugi dan smo z učenci obeh šol namenili športu in plesu. Pomerili smo se v različnih disciplinah, krepili ekipni duh ter spodbujali »fair play«. Učitelji so se prav

tako vključili in dokazali, da je šport odličen način za povezovanje. Popoldne so nam učenci iz Požege predstavili svojo šolo, občino in državo, večerni del je bil posvečen šolskemu plesu. Vzdušje je bilo prijetno in sproščeno, kar je še dodatno okrepilo naše vezi. S tem smo dokazali, da med nami ni meja in da smo ustvarili trdne prijateljske vezi, ki bodo trajale še dolgo.

Tretji dan druženja smo namenili spoznavanju naše prečudovite države. Goste smo odpeljali v Postojnsko jamo. Popoldne smo obiskali še Ljubljano, ki smo si jo najprej ogledali z Ljubljanskega gradu, nato smo se sprehodili

po ulicah. Večer smo zaključili na Trojanah z okušanjem slastnih krofov.

V četrtek, 28. septembra, smo se učitelji najprej udele-

žili sprejema pri županu Občine Šentjur Marku Diaciju, saj se je naše sodelovanje obudilo prav na pobudo in željo naše občine. Sledil je obisk v podru-

žnični šoli Blagovna. Učiteljice so nas pogostile z domačimi dobrotami izpod svojih rok, otroci so z njihovo pomočjo pripravili kratek program in k plesu povabili tudi naše goste. Popoldne je bilo namenjeno druženju, učitelji smo spoznali zgodovino Šentjurja in Ipavcev v Ipavčevi hiši.

Zadnji dan bivanja v Šentjurju so učenci iz Srbije uspešno in aktivno sodelovali pri pouku. Učitelji smo še enkrat preverili načrt dela za sklop prihajajočih treh izmenjav (april-september-april), ko bosta glavni temi jezik in kultura, ter strnili vtise celotnega in več kot uspešnega tedna.

Preživeli smo prekrasen teden, poln nepozabnih doživetij in čustev, in hvaležni smo, da sta šoli po 35 letih ponovno obudili nekdanje vezi. V lepem sončnem vremenu smo gostom pomahali v slovo, jim zaželeli srečno pot in si izrekli na svidenje aprila 2024 v Požegi.

JASNA DREŠČEK

Preživeli so prekrasen teden, poln nepozabnih doživetij in čustev.

Utrinek z Mini olimpijade na Polzeli

Mini olimpijada ob koncu tedna otroka

V OŠ Polzela je ob koncu tedna otroka odmevala čisto prava olimpijska himna. V zraku je bilo mogoče čutiti adrenalina, dobro voljo, smeh, veselje in čisto prave olimpijske zmage. V petek, 6. oktobra, je bila na Polzeli namreč Mini olimpijada 2023, in sicer pod sloganom Pomembno je sodelovati.

Da je OŠ Polzela zelo športna šola, smo dokazali že večkrat. Dokaz je tudi projekt Mini olimpijada. Program je namenjen spodbujanju otrok k dejavnemu preživljanju njihovega prostega časa, hkrati ponuja možnost predstavitve lokalnih športnih društev. V projekt so se vključila številna društva Zveze športnih društev Polzela na pobudo njene

ga predsednika Ivija Kapitlerja in ob podpori olimpijskega komiteja. Za gibanje najstarejših vrtčevskih otrok in učencev prvega triletja so poskrbela društva: Balin klub Balinc Polzela, Judo klub Sankaku iz Celja, Karate klub Polzela, Klub powerlifting Polzela, Košarkarski klub Hopsi, Nogometno društvo Polzela, Planinsko društvo Polzela, Teniška akademija Cokan. Člani društev so z delavnicami predstavili raznovrstne športe. Otroci so se preizkusili tudi v teku na 60 m. Maša Ferme, tekmovalka v šovu Slovenija ima talent, je predstavila Malo šolo Hula Hoopa, z minitlonom sta veliki exatlon promovirala Alen Lamber, atlet, državni prvak v teku na 3000 metrov z zaprekami in tekmovalca ekipe Jadrana iz Exatlona, ter Dejan Nikolič Koprivec. Člani nekaterih klubov so tudi učenci OŠ Polzela. Nekateri so tudi sodelovali pri izvedbi delavnic za otroke. Med njimi je bil tudi Jaka Steblovnik iz 7. a-razreda, ki je dan

videl takole: »Na današnjem športnem dnevu sem sodeloval kot eden od predstavnikov ekipe košarkašev Hopsi. Imel sem se lepo, k naši delavnici je prihajalo veliko učencev. Zanje smo pripravili poligon, jim pokazali obrambo in met na koš. Dan se mi je zdel super.«

V programu so sodelovali otroci od 1. do 3. razreda in otroci zadnjega leta vrtčevskega programa. Deležni so bili čisto pravega olimpijskega protokola, z olimpijsko himno, zastavo, baklo in s športno zaprisego. Za ogrevanje mladih športnikov sta poskrbela zabavna maskota OK Foksi in Tinkara Fortuna (PlanetFortuna), ki je na zabaven, sproščen in hudomušen način tudi povezovala prireditev Zbrane so nagovorili podžupan Občine Polzela Igor Pungartnik, ravnateljica Bernardka Sopčič in predsednik zveze Ivi Kapitler, ki je ob koncu projekta strnil misli: »Organizacija z osnovno šolo že nekaj let uspeva. Do zdaj je bil vključen samo

vrtec Osnovne šole Polzela, letos smo vključili tudi prvo triletje, kar je povečalo število otrok. Sodelovala so športna društva, ki predstavljajo svoje dejavnosti in športe tako, da lahko otroci spoznajo, kako potekajo treningi v različnih športnih panogah. Vreme je stopilo na našo stran, saj je bil lep sončen dan. Res sem vesel, prav tako ravnateljica Bernardka Sopčič, da je dogajanje živahno in pestro.«

Otroci so torej spoznali discipline in se preizkusili v njih ter spoznali športno in olimpijsko zgodovino. Poudarek je bil na predstavitvi olimpijskega protokola kot na pravih olimpijskih igrah. »Hvaležni smo vsem, ki so poskrbeli, da so se naši najmlajši imeli izjemno lepo, in verjamemo, da so domov odnesli enkratne spomine z zavestjo, da je gibanje pomembno, zdravo in zabavno,« je misli ob prijetnem dnevu strnila ravnateljica Bernardka Sopčič.

LORIANA TURNŠEK

Še dom starejših ponudil roko

Kako dragocen je takojšen odziv na človekovo stisko, je v času poplav spoznala Jelka Weber iz Prebolda. Po obisku pri stanovalki Doma starejših Lipa v Štorah se zaradi poplavljenih poti ni mogla vrniti domov. Razmišljala je že, da bi prespala kar v avtomobilu, a se je k sreči obrnilo drugače.

Jelko Weber so že med obiskom v domu starejših dosegle informacije o težavah, ki so jih nalive povzročali v Savinjski dolini. Kljub temu se je odločila iti domov. Po stranskih cestah je vozila več ur, a so tudi tiste poti začeli zalivati hudourniški potoki. Zato je sprejela ponudbo strokovne vodje doma starejših, da lahko prespi v omenjeni ustanovi. »V domu sicer nisem neznanka,

saj tam zadnji dve leti redno obiskujem prijateljevo mamo. Ko sem se vrnila v Štore, je bilo gostoljubje osebja izjemno, vsem zaposlenim sem zelo hvaležna.«

Ob naslednjem obisku doma je povedala o okoliščinah poplavljenih družin v Ločici ob Savinji, ki jim je tudi sama pomagala pri odpravljanju posledic. Takrat so se v domu odzvali tako, da so za prizadete v poplavih pripravili kremne rezine. »Mislim, da sem jih razdelila več kot sto. Čeprav so ljudje imeli polne roke dela s čiščenjem, so bili za sladice neizmerno hvaležni. Še danes me ganejo njihovi odzivi, od stiskov rok do objemov. Gre res za čudovito gesto, ki je prizadetim v poplavih pomenila ogromno,« je poudarila. TS

Obeležili so 20 let regijskega Varstveno-delovnega centra Saša.

Že dvajset let

V torek, 3. oktobra, smo obeležili 20 let regijskega Varstveno-delovnega centra Saša. Zavod deluje na območju treh upravni enot in pokriva 15 občin.

Vključuje 102 uporabnika z motnjo v telesnem in duševnem razvoju. Večina se jih je s svojimi točkami ob tej priložnosti predstavilo na odru. Na-

stopili so varovanci OE Maksi Žalec, BE Sončnica Mozirje, OE Savinja Mozirje in OE Jezek Velenje.

Zbrane v polni dvorani Doma kulture Velenje so nagovorili Breda Božnik, predsednica Socialne zbornice Slovenije, Aleksandra Vasiljevič, podžupanja Mestne občine Velenje, in Boris Goličnik,

župan Občine Šoštanj. Zbrane je s svojim pismom nagovoril tudi minister Simona Maljevac, ki so ga zadržale vladne obveznosti. Nastopajočim so se na odru pridružili tudi glasbeni gostje Adi Smolar, Ansambel Spev, citrarka Tanja Lončar in pevec Marko Vozelj. Večer je bil lep in čustven ter zelo dobra popotnica za naslednjih 20 let.

ANDREJA PETROVIČ

klikni!

Prve in verodostojne informacije s Celjskega

www.novitednik.si

Srečanja rodbine Kos so se udeležili 103 člani. (Foto: Studio Fotka)

Srečanje Kosove rodbine

V soboto, 30. septembra, je bilo tradicionalno srečanje velike Kosove rodbine s Ponikve pri Žalcu. Srečanje je bilo jubilejno, saj smo praznovali 20. obletnico prvega srečanja.

Zanimivi so nekateri podatki. Takrat nas je bilo vseh članov rodbine

175, zdaj nas je 297, kar pomeni zelo velik porast. Od tega je 58 odstotkov moških in 42 odstotkov žensk. Srečanja so se udeležili 103 člani Kosove rodbine.

Uvod v srečanje je bila v cerkvi sv. Martina v Šmartnem v Rožni dolini zahvalna maša, ki jo je daroval župnik

Janko Ivančič. Druženje smo ob dobri domači hrani in pijači nadaljevali na domačiji Franca Kosa na Jezercu. Izmenjali smo si takšne in drugačne družinske dogodivščine ter podrobno spoznali svoje korenine ob petju in igranju na glasbila do poznih večernih ur. Posebnost letošnjega srečanja

je bila zasnova družinskega drevesa rodbine Kos. Ponosni smo na najstarejšo članico Marijo Kos (89 let) in najmlajšega člana Maksa Vučka Tomiška (dva meseca).

Kosi izviramo s Ponikve pri Žalcu, natančneje iz vasi Studence, kjer se je staremu atu Lovru in stari mami

Alojziji rodilo osem otrok, od tega tri dekleta in pet fantov. Dekleta so se poročila nekoliko dlje od hiše, fantje so ostali v vasi, v neposredni bližini svojega doma. Tako je del zakrasele Ponikovske planote dobil ime Koso-vo polje.

ŠTEFANIJA KOS Z.

Dobitniki priznanj, krvodajalci Območnega združenja Rdečega križa Šmarje pri Jelšah (Foto: Milenka Blažević)

Zahvala krvodajalcem za plemenito delo

V spodnji dvorani Kulturnega doma Šmarje pri Jelšah je bila tradicionalna prireditev Solidarnost je naša vrlina, ki jo vsako leto organizira Območno združenje Rdečega križa Šmarje pri Jelšah. Slovesnost je bila namenjena počastitvi krvodajalcev, ki s svojo človekoljubnostjo in solidarnostjo skrbijo, da vir krvi nikoli ne presahne.

Na prireditvi so krvodajalcem z okroglim številom darovanj krvi podelili priznanja in se zahvalili za dolgoletno neplačano in prostovoljno darovanje krvi krvodajalcem iz občin Kozje, Bistrica ob Sotli, Podčetrtek, Rogatec, Rogaška Slatina in Šmarje pri Jelšah.

Med prejemniki sta bila Janez Oprešnik iz Lesičnega, ki je kri daroval že 140-krat, in Domen Plavčak

iz Rogatca, ki je kri daroval 100-krat. Zelo so ponosni na mlade, saj je 10-krat, 20-krat, 30-krat in 40-krat darovalo kri 67 krvodajalcev. Od 50- do 140-krat je kri darovalo 19 darovalcev.

Prisotne je pozdravil in se jim zahvalil predsednik Območnega združenja Rdečega križa Šmarje pri Jelšah Ivan Žaberl. »Z letošnjo prireditvijo Solidarnost je naša vrlina

obeležujemo 70-letnico prostovoljstva, brezplačnega in anonimnega krvodajalstva v Sloveniji. Namenjena je vam, spoštovani krvodajalci, ki darujete del sebe, da bi pomagali sočloveku. Ste zgled humanitarnosti in srčnosti, saj darujete kri, ki se je pri zdravljenju ne da nadomestiti z nobenim drugim zdravilom.«

Na območju občin Obsotelja in Kozjanskega je več kot 1.200 krvodajalcev. Območno združenje Rdečega križa Šmarje pri Jelšah organizira 16 krvodajalskih akcij. Krvodajalci darujejo kri celjski bolnišnici oziroma Transfuzijskemu centru Celje. »Hvala vam za solidarnost, humanost, dajanja, ki ne zahtevajo povračila,« je v govoru izpostavila Martina Gajšek Grbec, dr. med. Zahvali se je pridružil Boštjan Novak, strokovni delavec v Rdečem križu Slovenije, ki skrbi za koordinacijo krvodajalskih akcij.

Zbrane sta pozdravila in se zahvalila dobitnikom priznanj in vsem drugim krvodajalcem za humano delo Primož Pajk, podžupan Občine Šmarje pri Jelšah, in Leonida Došler, podžupanja Občine Rogaška Slatina.

Citrarka Andreja Grosek je šopek pesmi poklonila krvodajalcem v zahvalo za njihovo humanost. Program prireditve, ki ga je sestavila Mirjana Zuretič, sekretarka OZRK Šmarje pri Jelšah, je povezovala Ivica Mešiček.

MILENKA BLAŽEVIČ

Ta svet ...

Po cestah drvijo avti,
po gozdovih tavajo skavti.
Že nekaj časa je tako,
a kmalu več ne bo.

Namesto avtov bodo tu kolesa,
po cestah pa polja polna plesa.
V gozdovih bo še več živali
in otrok, ki se bodo igrali.

Zrak nad nami spet bo čist,
v njem se bo vrtel le list.
V mestih več ne bo smrdelo,
se bo le rimalo in pelo.

Izabela Zarja Kaluža,
6. razred I. OŠ Žalec

Pohod na Kunigundo

Koronarni klub Celje je tudi letos obeležil svetovni dan srca s tradicionalnim pohodom na Kunigundo, med pohodniki dobro znano destinacijo, primerno za vse generacije oziroma za vse tiste, ki svoj čas radi preživimo tudi v naravi.

»Lep dan kliče,« smo udeleženci soglasno ugotovili že na zbirnem mestu na Lopati, od koder smo ob 9. uri krenili na pot v spremstvu oseb, ki pot poznajo tudi malo drugače, po svoje, saj so z domačini in s s Šentjungertom, kot se naselje imenuje, tudi srčno povezani. Zakaj srčno? Ker nosijo v srcu marsikateri spomin iz otroštva, ker spremljajo razvoj kraja in dobro poznajo tako hiše z domačimi imeni kot ljudi, ki tam bivajo. Pohodnike vedno prijazno pozdravijo in jim iz srca privoščijo vse tisto, česar so sami deležni: prekrasen razgled na vse strani neba, svež zrak, ki se ga pljuča nadihajo v izobilju, krošnje dreves, ki dajejo zavetje na poti, ptičje petje in šumenje vetra, vonj dišečih rož in trav ter mir, kar vse daje

srcu občutek blaženosti in spokoja ... Narava je zdrava.

Kljub razliki v letih, od najmlajšega udeleženca, ki jih še nima trideset, do najstarejše, ki je pri svojih šestinosedsetih letih polna življenjske moči in veselja do življenja ter seveda modrosti, smo pot premagovali složno in spodbudno, se spoznavali in si z dobro voljo krajšali čas. Pred vrhom smo se razdelili v dve skupini, prva se je odločila za strmo različico po gozdni stezi, druga za bolj položno, morda malo lažjo. A vseeno je ne glede na odločitev vsak od nas moral hoditi s svojimi nogami, v svojem tempu, dihati s svojimi pljuči in šteti utripe s svojim srcem. In je šlo: lepo počasi, včasih malo hitreje, spet postanek, pogovor, šala, pogled v dolino, dalje na naše drago Celje z okolico, Savinjsko dolino s prekrasnimi vrhovi ... Dan je bil jasen in svež, bogat z razgledom in s sončnimi žarki, dišeč po jeseni in poln zemeljskih barv v vseh odtenkih in v vsem sijaju.

»Kdor ne uživa na poti, ga tudi cilj ne zadovolji,« sem nekoč prebrala besede, ki so tisti dan potrdile svoj pomen. Po dveh urah hoje smo dobro zagreti, prijetno utrujeni, a živahni, iskrihvi oči prispeli do vrha z n. v. 565 m. Za dobrodošlico sta nas pričakala vroč lipov čaj, sladkan po želji, in skodelica prave turške kave, postrežene iz rok naših članov, ki so že pred našim prihodom pripravili vse za družabno srečanje. Predsednik nas je s prijaznimi besedami toplo pozdravil in nam čestital, seveda tudi brez skupinske fotografije ni šlo. Če se že ve, naj se še vidi, kdo vse je bil tisti dan zmagovalec svojih pohodnih palic, smo se strinjali z besedami udeleženke, ki je bila tukaj prvič.

Planinski dom na Gori poleg cerkvice svetega Henrika in Kunigunde, zgrajene v 14. stoletju, je sicer odprt samo ob nedeljah, a tisti dan je odprl svoja vrata in gostoljubje vsem nam, da smo svoj 5 km dolg vzpon lahko zabeležili v vpisno knjigo ali pa si na plotu želja zaželeli kakšno skrito željo. Kljub letom in času, ki

Utrinek s pohoda

vedno hitreje mineva (ali pa smo mi že počasnejši), nosi vsak od nas v svojem srcu še vedno kakšno željo, za katero želi, da bi se mu izpolnila. Naj se zgodi!

Seveda je organizator dobro poskrbel tudi za naše želodčke, da niso odšli prazni v dolino. Okusno pripravljen bograč in dober svež kruh, zraven pa vsem znane sloven-

ske pesmi, ki so jih s svojimi glasbili in glasovi pričarali člani domačega ansambla, ki že tradicionalno spremlja prireditve in druženja našega društva, so nas še dodatno razveselili in tako poskrbeli, da je bil naš dan popoln.

Domov smo se vračali prav tako v dveh skupinah. Najprej tisti, ki se jim je bolj mudilo, malo kasneje še

drugi, ki smo tisti dan dali obveznosti na stran. Prelepo je bilo, da bi hoteli. Ko smo se pozno popoldne prijetno utrujeni, a zadovoljni in dobre volje poslavljali drug od drugega, je bila v naših srcih enotna ugotovitev: »Življenje je lepo, če ga živiš, tako, kot ponuja se samo, in ne, da ti ga spremeniš!«

MARIJA DEŽELAK

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Knjigarna Antika izdala biografijo o Tonetu Tislju

Rokomet, moja strast. Od žoge do kolesa

Tone Tiselj je eden najuspešnejših rokometnih trenerjev Celja in Slovenije ter selektor moške reprezentance Slovenije, s katero je osvojil srebrno medaljo na evropskem prvenstvu. Isto leto jo je popeljal tudi na olimpijske igre v Atenah. Gre za celjsko biografijo enega od zelo uspešnih strokovnjakov v celjskem in slovenskem športu.

Uspešen je bil tudi kot klubski trener ženskih in moških ekip. Z rokometaricami Krima Ljubljane je leta 2001 in 2003 osvojil naslov evropskih prvakinj, leta 2004 se je z ekipo uvrstil v finale lige prvakinj in osvojil evropski super po-

kal. S svojimi trenerskimi rezultati je pustil neizbrisen pečat v razvoju in kakovosti športa v Ljubljani. Zato je izid biografije podprla tudi Mestna občina Ljubljana.

Leta 1991 se je z rokometarji Celja Pivovarne Laško prebil v

prvo jugoslovansko ligo, v kateri zaradi razpada nekdanje države niso nastopili, ampak je s celjskimi rokometarji postal prvi državni in pokalni prvak v samostojni Sloveniji. Leta 2000 je postal tudi italijanski državnik prvak z Generalijem iz Trsta.

V tujini je bil tudi uspešen ženski rokometni trener in je vodil moštva, kot so Kolding, Budućnost, Baia Mare in Debrecen. Osvojil je približno 30 lovorik v štirih različnih državah.

Tone Tiselj je bil dolga leta član strokovnega sveta Rokometne zveze Slovenije in trenerske organizacije ter predavatelj na mednarodnih rokometnih seminarjih, svoje

Knjigarna Antika je izdala novo knjigo, biografijo o Tonetu Tislju z naslovom Rokomet, moja strast. Od žoge do kolesa.

bogate trenerske izkušnje je predstavljal tudi podjetjem in predaval na fakultetah. Je dobitnik Bloudkovega priznanja leta 2004 in prejemnik nagrade Leon časopisa Delo za najboljšega trenerja v sezoni 2001. Prav tako sta bili dobitnici Bloudkove nagrade dve njegovi ekipi. Še vedno je zelo iskan sogovornik za rokometne komentarje, ko gre za klubsko in reprezentančno sceno. Predvsem je znan kot zagovornik športa, ki neguje najvišje etične standarde in si prizadeva zlasti za popularizacijo športa med mladimi. V zadnjih letih se je rekreativno in strokovno posvetil kolesarstvu.

Življenjska in športna zgodba Toneta Tislja ni samo del celjske in slovenske športne zgodovine, ampak tudi vrednot in poslanstva, ki ga ima pri njegovem razvoju stroka, še posebej ko gre za mlade.

Avtorja biografije sta Damjana Tiselj in Robert Gorjanc. Cena knjige je 29 evrov.

Knjige lahko naročite:

Antika, d.o.o. Celje, Kocbekova ulica 6, 3000 Celje

Tel. št.: 03-490-8990, 031-399-570

Elektronski naslov: antika.book@siol.net in info@antika.si

Spletna knjigarna: www.antika.si

BiRObit

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobot.si
T: (03) 425 6100

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

To je malenkost

Učitelj reče: »Lojzek, poglej, kako imaš umazane roke.«
»Gospod učitelj, ko bi videli, kako imam umazane noge!«

Pri zdravniku

Štefan pride k zdravniku na pregled in ta mu reče, naj se sleče. Ko ga pogleda, ga vpraša: »Zakaj se niste nič umili? Vidim, da ste precej umazani.«
»Mislil sem, da boste opravili samo pregled notranjih organov,« odvrne Štefan.

Nemščina

Peter je bil nekaj mesecev v Nemčiji in ko se je vrnil, je kolega malo preizkušal njegovo znanje.
»Kako bi rekel tistemu moškemu pri sosednji mizi, naj pride sem?«
»Komm hier.«
»In kako bi mu potem rekel, naj gre nazaj?«
»Šel bi k njegovi mizi in spet rekel »komm hier.«

Šale nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Ko greš na počitnice z ženo ...

... za dva dni.

Rad bi bil tvoj prvi.

Potem pa pridi navsezgodaj zjutraj.

VSI OPERATERJI SO TRENUTNO ZASEDENI ...

Žena vpraša moža: »Kje si včeraj zvečer sprehajal psa? Nekam čudno se vede ...«

Zakaj rečemo materinščina? Ker oče ni prišel do besede.

Ko sem izvedel, da je greh, če spiš s poročeno žensko, sem se takoj ločil.

Nogomet je res smešen. 22 igralcev teče za eno žogo in ko jo nekdo od njih dobi, jo brcne stran.

Oče, nujno pridi domov. Če sem pa v bolnišnici. Mama želi prodati tvoj motor.

Oven

Od četrta do sobote popoldne boste gostili Luno v svojem znaku. Tekmovalnega duha in energičnosti vam ne bo primanjkovalo, pazite le, v kaj boste usmerjali svojo energijo. Več planetov v škorpijonu vas podpira. Od sebe lahko pričakujete kar največ, pomembno je tudi, da si lahko popolnoma zaupate. Pozitivni obeti se izkazujejo tudi na področju financ. Napori so se vam obrestovali.

Bik

Od sobote do ponedeljka boste gostili Luno v svojem znamenju. V soboto zvečer bo Luna nasprotovala Soncu. Polna luna v vašem znaku bo zahtevala previdnost na vseh področjih. Na področju zasebnega partnerstva nič ne spreminjajte. Ker boste imeli občutek, da je tokrat partner močnejši od vas, vam lahko začne zmanjkovati samozavesti. Ne bodite črnogledi.

Dvojčka

Začetek novega delovnega tedna bo pod vplivom Lune v vašem znaku. Dobro izkoristite ta vpliv sebi v prid. Zanimivo, pestro in tudi zelo nenavadno bo do srede zvečer. Oba praznična dneva lahko prineseta tudi kakšno presenečenje. Že večkrat ste lahko ugotavljali, da se zapletate v nenavadne čustvene odnose. Bodite previdni. Tudi potrebo po razkošju in zapravljanju boste morali bolj nadzorovati.

Rak

Več planetov v sorodnem znamenju je odlična pomoč v teh dneh. Vaša energija se bo začela krepiti, prav tako razpoloženje. Sprejeli boste izziv. Ker boste polni zanosu in tekmovalnosti, vam bo tudi uspelo. Prava občutja boste hoteli na vsak način prekriti, vendar vam ne bo popolnoma uspelo. Še zlasti velja to za čas polne lune in mrka vaše vladarice Lune!

Lev

Energija Marsa se bo izredno močno odražala pri vašem delovanju in počutju. Ravnajte se po nasvetu ljudi, ki so bolj izkušeni od vas. Naj vas ne zanese predaleč, ker se boste s težavo vrnili. Bodite realni in brzdajte pričakovanja. Vse potrebuje svoj čas, tudi vaši projekti, zato ohranite zmernost na vseh področjih. V času delnega luninega mrka 28. oktobra bodite previdni na vseh področjih.

Devica

Imeli boste veliko energije in notranje moči, znali se boste tudi dobro organizirati in vse postaviti na svoje mesto. Področje, na katerem se še morate dokazati, je področje odnosov. Ne bodite preveč popustljivi do drugih, saj tudi od vas vsi pričakujejo natančnost in vestnost. Ne bodite prehudo samokritični, lahko si dovolite celo malo samohvale, prav nič vam ne bo škodovala.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana.**

HOROSKOP JE TOKRAT PRIPRAVILA **ASTROLOGINJA DOLORES.**

Tehdnica

Veliko truda in zavestnega premisleka bo potrebno za dobro počutje. Prevladovalo bo spremenljivo razpoloženje. Potrudite se in se malo poglobite vase, kaj bi sploh radi v tem obdobju. Ker boste bolj pasivni, ni primerno, da se tokrat odločate za konkretno akcijo. Vsekakor počakajte na primernejši čas. Zadnji teden v mesecu bo precej stresen. Bodite previdni na vseh področjih, še zlasti v komunikaciji in prometnih situacijah.

Škorpijon

Dnevi, ki so pred vami, bodo izredno razgibani, zanimivi, mogoče celo usodni v zadnjem delu oktobra, ko bo nastopila polna luna v vam nasprotnem znamenju bika. Več planetov v vašem znaku vam nudi izjemno podporo, izkoristite jo. Ker ste v preteklosti že uredili pomembno uradno zadevo, bi morali zdaj biti mirni in zadovoljni. Partner vam bo v veliko oporo že s svojo prisotnostjo, vi pa tudi prispevajte svoj delež.

Strelec

Nima smisla, da odlašate tisto, čemur se ne morete izogniti. Pot, za katero ste se odločili, bo terjala od vas kar nekaj sprememb, za katere že dolgo veste, da so nujne. Ne razmišljajte več, čim prej storite vse uradne korake, ki so za vas življenjskega pomena. Oseba, ki zlepa ne odneha, tudi tokrat ne bo odstopila od svojih želja. Mogoče ji lahko delno celo ustrezete, čeprav ne boste pretirano zainteresirani.

Kozorog

Vaša energija bo nekoliko v upadu, zato boste lahko občutljivejši in ranljivejši. Poskrbite, da boste imeli dovolj spanja. Če se odločite za več gibanja, predvsem organiziranega, boste svojemu telesu naredili največjo uslugo. Na finančnem področju boste zelo iznajdljivi, zato vam denarja tokrat ne bo primanjkovalo. Vseeno ravnajte trezno in se izogibajte nepremišljenim tveganjem. Sprejeli boste nek izziv.

Vodnar

Zadnji čas je, da si malo oddahnete. Če tega ne boste storili sami, vas lahko neprijetno na to opozori vaše telo, ki vam bo odreklo poslušnost. Zaradi pretiranih obremenitev v zadnjem obdobju lahko trpi vaše zdravje. Porazdelite nekaj dela še na druge, saj vendar niste sami. Za počitek in sprostitve poskrbite pravočasno, nujno potrebujete oboje. Nič pomembnega ne bo ušlo vaši pozornosti, brez strahu.

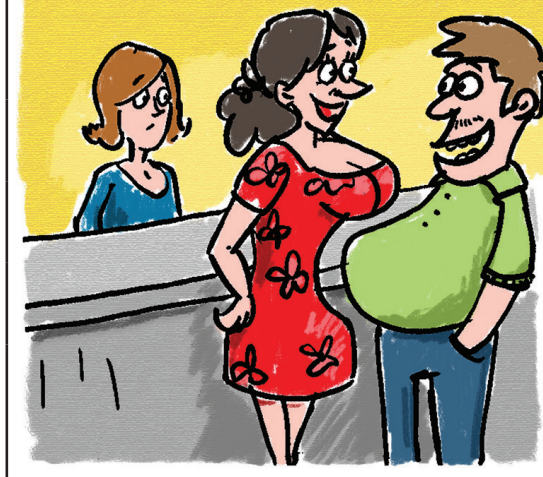
Ribi

Pred vami so dnevi, ki bodo zelo zanimivi. Veliko se bo dogajalo in imeli boste občutek, da ima vse predznak usodnosti. Mogoče res, vsaj videti bo tako. Nekdo lahko izkoristi vaše zaupanje. To najprej ne bo očitno, kasneje boste imeli neprijeten občutek. Zaupajte šestemu čutu in ne bodite preveč radodarni ne s časom in energijo, še manj z denarjem. Ohranite racionalen pogled na situacijo.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265** in na Facebookovi strani **Dolores Astro.**

Nagradna križanka

AGENCIJA ZA ZMENKE

Ustvarjena sva ...

3K

... VON BISMARCK

GLUH

EVGEN JURIG ALI SAŠO HRIBAR

NIZOZEMSKI SIR

TOUR ... FRANCE

NEKDANJI ČESKI TEKAČ ZATOPEK

GOLA, BREZ OBLEKE

KEMUSKA ELEMENTA Cr IN Ti

SINTETIČNO VLAKNO

MODNA ... JE OBSEDNA Z MODO

BLAGOVNA ZNAMKA

OČETOVA ALI MATERINA SESTRA

SLOVENSKI VIOLINIST (IGOR)

Povsod z vami

SRBSKO-HRVAŠKA POKRAJINA SRD

SESTAVINA MAŠCOB

OSR, SL. KNIŽNICA KDOR NE DELA, ... NE JE

29

19

6

1

27

28

17

25

14

11

20

12

13

26

4

3

9

24

18

16

KRIŽANKA & UGANKE

ČAROVNIK (POG.)

OBLIKA OBRAZA

ZDRAVILNA RASTLINA

3K

J. VERNE: V 80 ... OKOLI SVETA SVED. IND. KONCERN

KOSINUS

FORMIRAJ

PRESTOP IZ ENE STRANKE V DRUGO

PLAST RAZMAZANE SNOVI

NOGOMETNA ZVEZA

INKOVSKI VLADAR

BELA VINSKA TRTA

3K

OBRATUJVA GIB. S KATERIM SE IZRAZI ŽELJA

PRENAŠA

TIP PRVIH PC-JEV

REKA NA INDOKITAJSKEM POLOTOKU

ODSOTNOST (OD POUKA)

DEJANJI, UKREPA

REKA V MIJANMARU PROIZVAJALEC RAČUNALNIKOV

VSE VODIJO V RIM

ZELENJAVA, GOJENA NA VRTU

OTO (LJUBK.) NORDIJSKI CENTER

RIMSKA 601 ELEMENT

JUTRANJI LIST

WHAM: ... CHRISTMAS

KOLORADSKI HROŠČ ENKRAT ... NOBENKRAT

AMERIŠKI GLASBENIK (VANILLA)

ODVETNIK

RADIJEK GIACOMELLI

LUDWIG ... BEETHOVEN ZVIŠANI TON A

STRUPEN PLIN

POTREBUJEJO JIH BOROVNICE VOLČJI MLADIČ

MEDNARODNA OZNAKA ISLANDIJE

NEKD. SL. KOŠARKAR (BENO) KORALNI OTOKI

NEMŠKI NEDOLOČNI ČLEN

ZAPORI

DEL LETALA

KLJUNASTA FLAVTA JE ... PIHALO

BOJNI PLIN, KI RAZJEDA SLUŽNICO IN KOŽO

PRIPADNIKA GOTOV VELENJSKA TV

ITALIJANSKA PESNICA NEGRI PRICAJUJE

KONČNICA ALKOHOLOV PRIZEMSKI DALJNOGLED

5

18

14

16

4

3

9

24

18

16

Nagradni razpis:

- nagrada:** dve vstopnici za ogled nogometne tekme med NK Celje in NK Olimpija Ljubljana, ki bo v nedeljo, 5. 11., na stadionu Z' dežele v Celju,
- nagrada:** predpasnik in knjiga Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil,
- nagrada:** kuhinjska krpa in knjiga Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil.

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29			

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

E-naslov:

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis:

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli prekliche soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Upoštevali bomo samo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo.

Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si.

SUDOKU 593

				6		1		
			2	8		3		
	5	9						
8			7		9		5	6
			6					4
6			3	4				7
	9	2						
3		1			7		8	
5		8			1		2	

SUDOKU 284

				6	1		9
			5	3	8		
	5	9		8			
		3		6		1	
		7		2		4	
	9	2					
6			9	1	2		3
			3		7		6
7							

REŠITEV SUDOKU 592

9	7	1	8	6	3	4	2	5
2	3	5	4	7	1	6	8	9
8	4	6	2	5	9	3	1	7
1	2	8	3	4	7	9	5	6
3	6	9	5	8	2	7	4	1
7	5	4	1	9	6	2	3	8
4	1	7	6	3	8	5	9	2
6	8	3	9	2	5	1	7	4
5	9	2	7	1	4	8	6	3

REŠITEV SUDOKU 283

8	3	4	9	2	7	1	5	6
1	2	9	6	4	5	8	7	3
7	5	6	3	8	1	9	4	2
4	1	8	5	7	6	3	2	9
6	9	5	2	3	4	7	1	8
3	7	2	1	9	8	5	6	4
9	8	7	4	5	2	6	3	1
2	6	3	7	1	9	4	8	5
5	4	1	8	6	3	2	9	7

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do ponedeljka, 30. oktobra. Ne pozabite pripisati vašega elektronskega naslova.

Geslo iz številke 42: Gradnja in varčevanje

Izid žrebanja:

- nagrado:** majico NT&RC in knjigo Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil prejme: **Urška Kerner z Dobrne**,
- nagrado:** predpasnik in knjigo Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil prejme: **Blažka Kovač iz Planine pri Sevnici**,
- nagrado:** kuhinjsko krpo in knjigo Kuharske bukve – vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil prejme: **Dragica Stopinšek iz Rimskih Toplic**.

Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.

V naših križankah

boste preprosto uživali.

Križanke po meri reševalcev. Ker si zaslužite najboljše.

www.trik.si

3K

Ujeti trenutki v Celju

Štiri celjske fotografinke, Ana Ravnak, Anastasija Oder, Urška Golob in Ana Sajovic, so prejšnji teden na Glavnem trgu 8 postavile priložnostni studio in vsak dan je ena od njih povabila obiskovalce, naj postanejo njeni modeli. V petek so nato pripravile še razstavo najboljših fotografij.

»Odziv je bil dober, več kot dvesto ljudi je prišlo vsak dan, in vsak je na koncu dobil po eno brezplačno fotografijo. Celjani smo lačni takšnih dogodkov,« je povedala Špela Strašek, ena od organizatork festivala Ujeti trenutki v Celju.

Idejo zanj je dala Ana Pečnik, Špela Strašek jo je izpeljala z Ivano Ristič, s katero sta zasnovali Kreativni marketing. V tem okviru pripravljata podobne dogodke, okrogle mize, delavnice ... Priložnost za predstavitve želita omogočiti različnim ustvarjalcem.

Festival sta podprla Mestna občina Celje in Zavod Celeia Celje, ki omogoča uporabo omenjenega prostora na Glavnem trgu za različne zanimive dogodke in s tem prispeva k oživljanju mestnega jedra. Avtorice so z naključnimi modeli ustvarile fotografije na Glavnem trgu in v priložnostnem studiu. Veliko je bilo nosečniških in modnih fotografij ter družinskih portretov. Modeli so imeli na voljo modna oblačila in dodatke.

Kot upa Špela Strašek, festival ni bil zadnji, v prihodnje bi ga radi širili s fotografi iz regije, z delavnicami ...

TC

Fotografinke in organizatorke festivala v družbi celjskega župana Matije Kovača (Foto: Andraž Purg)

Večina medalj ostala na Celjskem

Po metu naprava spregovori in sporoči, kam je zadel tekmovalec. (Foto: ŠDSS Celje)

V soboto je bil v prostorih Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Celje že tretje leto zapovrstjo turnir v govorečem pikadu. Udeležilo se ga je štirinajst tekmovalcev iz celotne Slovenije. Kot vedno so tekmovali v treh kategorijah. V kategoriji B (slepi) je zmagal Celjan Sebastjan Kamenik. Med slabovidnimi z zelo malo ostanka vida (kategorija B) je bil najboljši Ladislav Humski iz Rogaške Slatine pred Laščanko Tino Gostenčnik. V kategoriji B3, v katero spadajo slabovidni z večjim ostankom vida, je zmagal Jernej Memić iz Laškega, ki je osvojil tudi pokal zavoda Prava možnost. Vsi so bili zelo hvaležni Kajak-kanu klubu Nivo Celje, ki jih je pogostil med prekinitvijo turnirja.

DŠ

Nini Buh iz Slovenskih Konjic sta »jubilejni« vrčec podelila direktor Zavoda kulture, športa in turizma Žalec Boštjan Štrajhar in podžupan Občine Žalec Roman Virant. (Foto: TT)

Prodali tristotisoči vrčec

Fontana piva Zeleno zlato v Žalcu je v sredo zabeležila prav poseben mejnik. Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec je prodal tristotisoči vrčec. To je obeležil s predajo plakete in simboličnega darila kupcu. To je bila Nina Buh iz Slovenskih Konjic.

»Vsak mejnik je izjemno čustven dogodek za vse nas. S tem samo dobimo potrditev, da smo na pravi poti. Fontana piva Zeleno zlato je danes poskrbela za ponos vseh, ki smo del te zgodbe,« je ob tej priložnosti povedal direktor zavoda mag. Boštjan Štrajhar in napovedal, da bo naslednja sezona še atraktivnejša od letošnje. »Že zdaj načrtujemo dejavnosti in ponudbo, ki jo bomo za leto 2024 še obogatili,« pravi. Pred fontano piva je le še nekaj dni delovanja v letošnji sezoni. Njen zaključek bo to soboto, ko bo od 18. ure dalje za zabavo poskrbel Ansambel Unikat.

ŠO

Alya pomagala s koncertom

Priljubljena pevka Alya je v domačem Mozirju za žrtve poplav pripravila dobrodelni koncert, na katerem je zbrala približno 66 tisoč evrov. Dvorana je bila polna do zadnjega kotička, odziv donatorjev pa je bil nad pričakovanji, pravi.

Čeprav Alyina hiša v Mozirju ni bila poplavljen, se je odločila, da bo z organizacijo dobrodelnega koncerta pomagala tistim, ki so jih poplave prizadele. »Z dobrodelnim koncertom smo napisali srčno zgodbo in pokazali, da nam je mar za sočloveka in da znamo stopiti skupaj, ko je to potrebno. Iskrena hvala vsem obiskovalcem, nastopajočim in sponzorjem, ki so prispevali več kot 30 tisoč evrov. Od kupljenih vstopnic in prispevka Občine Mozirje se je nabralo še 35.900 evrov. Sem pa na vhodu postavila tudi škatlo za dobrodelne prispevke za mozirske gasilce, ki so se v času poplav nesebično razdajali. Zanje so obiskovalci koncerta darovali 1.300 evrov. Iz srca se zahvaljujem vsem,« je zapisala na družbenem omrežju.

Na koncertu so poleg Alye prepevali še Jan Plestenjak, Kvatropirici, Modrijani, Erosi, Manca Špik, Sara Lamprečnik, Dejan Dogaja, Ansambel Golte, Tona Vokala, Matej Zidarn in Pop music center, prireditev je povezovala Martina Švab.

BF

Na odru dobrodelnega koncerta so se Alyi pridružili številni glasbeni prijatelji. (Foto: FB Alya Music)

Simbol miru živopisanih barv

V duhu časa, ko svet potrebuje mir, svobodo in ljubezen, golobi in grlice pa so simbol tega, je Tropska hiša v Celju dobila novega stanovalca, nikobarskega goloba. Gre za redko tropsko vrsto goloba, ki je v Celje prišel iz živalskega vrta v Brnu.

Največja vrsta goloba na svetu je tudi najbližji živeči sorodnik izumrlega dodoja. V naravi poseljuje indijske Nikobarske otoke, nekatera območja Malezije, Tajske, Vietnam, Indonezije in Filipinov. Na teh območjih je teh živali vedno manj, saj njihov obstoj ogrožajo ljudje s pretiranim lovom, krčenjem življenjskega prostora, z vnosom tujerodnih vrst, industrijo in s kmetijstvom.

V Tropski hiši so se zato odločili, da tej vrsti pomagajo z vzrejnimi programom, zato se

Nikobarski golob je novi prebivalec Tropske hiše v Celju. (Foto: arhiv THC)

bodo prvemu samcu pridružili še drugi predstavniki te vrste, potomce pa bodo lahko vrnili v njihovo naravno

okolje, če bo to dovolj varno, je povedal biolog Simon Cirkuhan, ustanovitelj in direktor Tropske hiše v Celju.

TC